

உ.
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ குமாரதேவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சாஸ்திரக்கோவை.

இதோடு மேற்படியார் அருளிச்செய்த
பெரியநாயகியம்மைபதிகமும்,
ஸ்ரீ சிதம்பரசுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய
குமாரதேவர் தெஞ்சுவிடுதூதும்,
குமாரதேவர் பதிகமும்
சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இவை

திருத்துருத்தி இந்நிரலீடம் கரபாத்திர சுவாமிகள்
ஆதினத்திற்குரிய

மருர் - சச்சிதானந்த சுவாமிகள்

மாணுக்கர்களிலொருவராகிய

பி. ஆறுமுகமுதலியாரவர்களால்

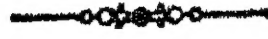
பலபிரதிகளைக்கொண்டாராய்ச்சிசெய்துவித்த பிரதிநிதினங்க,
சென்னை குயப்பேட்டை

வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1912.

இதன்விலை அரு-10.

புத்தகப் பிரகடனம்.

யாழ்ப்பாணத்து மேலைப்புலோலி மகாவித்வான் ஸ்ரீமந் நா. கதிரைவேற் பிள்ளை அவர்களால் இயற்றப்பட்டதும், பரிசோதிக்கப்பட்டதும் ஆன புத்தகங்கள் எம்மிடம் விலைக்குப் பெற்றுக் கொள்க.

	ரூ.	அ.	பை.
நைடத மூலமும் விருத்தியுரையும்.	2	0	0
தமிழ்ப் பேரகராதி.	4	0	0
பழநித்தலபுராணம் மூலமும் உரையும்.	0	12	0
பிரபுலிங்கலீலை அரும்பதவுரையுடன்.	0	8	0
தாயுமான சுவாமிகள் பாடல்.	0	12	0
அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு, திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரியபுராணச் செய்யுட்டிரட்டு.	1	12	0
திருவாசகம்.	0	12	0
சுப்பிரமணிய பராக்கிரமம்.	1	4	0
சைவபூஷண சந்திரிகை.	0	8	0
நல்லாப்பிள்ளை இயற்றிய பாரதச்செய்யுள்.	9	0	0
விநாயகபுராணவசனம்.	2	0	0

தபால் கூலி பிரத்தியேகம். இன்னும் பலவிதமான புத்தகங்கள் விற்கப்படும். அரையணைத் தபால் ஸ்டாம்பு அனுப்பினால் புத்தகவிளம்பரம் அனுப்புவோம்.

பி. நா. சிதம்பரமுதலியார்.

வித்தியாரத்நாகரம் பிரஸ்.

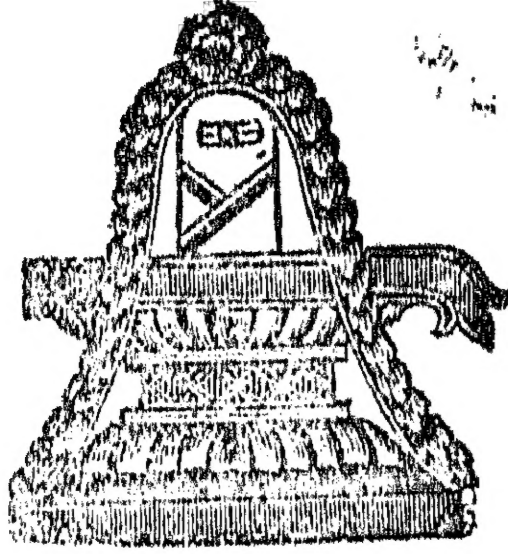
பிரம்பூர் பாரெக்ஸ்போஸ்டி

மதராஸ்.

உ.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆ தி ன வ ர ல ா று.

துறைமூர், சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்.

பேறைமூர், சாந்தலிங்கசுவாமிகள்.

ஸ்ரீ குமாரதேவர்.

சிதம்பரசுவாமிகள்.

ரெட்டி, சிதம்பரசுவாமிகள்.

பழனிசுவாமிகள்.

கடவாலத்துச்சுவாமிகள்.

புலியூர்ச்சுவாமிகள்.

குழந்தைவேலச்சுவாமிகள்.

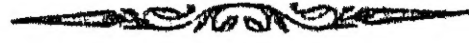
முத்தையச்சுவாமிகள்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ குமாரதேவர்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

ஸ்ரீ அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்தஸ்வரூபமே ஒருருவாகத்திரு
மேனிகொண்டருளிய ஸ்ரீ குமாரதேவர் முற்பிறப்பில் பரமசிவ
த்தைநோக்கி மல்லிகார்ச்சுன பர்வதத்தில், நிஷ்காமதவஞ்செய்
கையில், அந்தசுவாமிகளோடுகூட வேறொருவர் அந்தப்பர்வதத்
தின்கண்ணே தவஞ் செய்துகொண்டிருந்தார்; அப்போது, பரம
சிவம் அவரது தவத்திற்கிரங்கிப்பிரத்தியட்சமா யெழுந்தருளிவந்து,
அன்பனே? உனக்கு என்ன வரம் வேண்டி மென்று கேட்குமளவில்,
அவரோ ஒன்றைக்கருதி! மற்றொன்றைக் கேட்டமாத் திரத்தில்,
பரமசிவம் திருவுளத்தில் முனிவுகொண்டு, அடா நீ ஜடாமுனியா
கக்கடவதென்று சபிக்க: அதுகேட்டு அவரும் திடுக்கிட்டெழுந்து
கின்றசுவாமி? யான் கருதிவந்ததைக்கேளாமல் ஊழ்வினைச்சேட்
டையால் தவறிப்போனேன் பரம்பொருளே! இனி யாதுசெய்ய
வல்லேன். அச்சோ! இச்சாபம் அடிமைக்கு, எக்காலத்திலுமோ
சன மாகுமென்று அடிவணங்கிகேட்க, அடா நீபோய், விருத்தா
சலத்தில், மணிமுத்தாநதிக் கரையில்வளர்ந்தோங்கிருக்கின்ற அர
சமரத்தின்மேலிருந்தாயாகில், இந்தப்பர்வதத்தில் உன்மேனாதவஞ்
செய்துநிற்கின்ற எமது அன்பனாகிய ஒருவன் கந்தடதேயத்தில்
இராஜனாக வவதாரஞ்செய்து, சிறிதுநாள் அரசுபண்ணி, பிறகுவிந்
க்தியுண்டாய், பேரையூர்ச் சாந்தலிங்கசுவாமிகளிடத்தில் அநுக்கிர
கம் பெற்றுக்கொண்டு மேற்படி ஆசிரியருத்தாரப்படி விருத்தா
சலம்வந்து நீ இருக்கின்ற அரசமரத்தினீழலில் இருப்பான். அப்

போது, நீ அவனைக்கண்வெணங்கிக்கேட்டால், அவன் விமோசனஞ் செய்வானென்று திருவாய்மலர்ந்தருளியமாத் திரத்தில், அந்தஜடா முனியும், சுவாமி? அவருக்குமுத்தித்தினைஎப்போதென்று கேட்க, அடா? அந்தஅன்பன் இதற்குமுன்னர், ஐந்துசுத்த தேகமெடுத்து நம்மைநோக்கி மிக்தகாமதவஞ் செய்திருக்கிருன்; இஃது ஆளுவதுதேகம், இன்னம் ஒருதேகத்தில் முத்தியைப் பெறுவானென்றருளிச்செய்ய. அதுசெட்டு ஜடாமுனியும் பாக்கியமென்று பரமசிவனிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டபோய், மேற்சொல்லிய அரசமாத் தின்மேலிருந்து எப்போது விமோசனகாலம் நேரிடுமென்று வழிபார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

ஹீ குமாரதேவரோ என்றால், பரமசிவத்தின் திருவருட்படி அருளே திருவருமைக்கொண்டபோதிலும், ஆசிரியர்வேண்டியிருப்பதால், கங்கட்டேவத்திலவதரித்துச் சித்திநாளைசெய்து பிறகு துறவுபூண்டு ஒருகாள், தம்பிட்டத்திலுள்ள மந்திரிமார்களில் முதல் மந்திரியானவரால் தமதுசரித்திரமுழுதும் பேரைழர்ச்சாந்தலிங்கசுவாமிகளுக்குத் தெரிவித்தபின்பு தாமேபோய் மேற்படி சுவாமிகளைக்கண்டு வணங்கிநிற்க; அதுவேதரித்து சுவாமிகளும், இவரது பரிபாகத்தை நோக்கும்பொருட்டுத் தம்பிட்டத்திருக்கும் கையேட்டுத் தம்பிரானைப்பார்த்து அப்பா? இவனைப்பார்த்தால் அரசனைப்போலிருக்கின்றது, இவனிக்தவழிக்குப் பாத்திரவானல்லன், ஆதலால்-இவனை அரசுக்கே போகும்படி சொல்லென்று சொல்ல: அதற்கு அந்தத்தம்பிரானும் சுவாமி? இவ்வரசனிடத்தில் அநிதீவரபக்குவமுடைய சத்திஷெருக்குள்ள பறிணைஞ்ஞரியும் உண்டாயிருக்கிறதேயென்றுகைகையாகச்சொல்ல, சுவாமிகளும் (முன்பே அறிந்திருப்பதால்,) ஆனால் இவனை நமது எருதுக்குப் புல்லதுத்துப்போடச் சொல்லென்று கூட்டினாயிட்டான, அவ்வாதேதம்பிரான் அரிவாளும், புல்லுகட்டுக்கயிறுங் கொடுத்தனுப்ப, மேற்படி

ஸ்ரீ குமாரதேவரும் அத்திருப்பணியைச் சிரசாவகித்துக்கொண்டு வயலுக்குப்போய் பள்ளர்கள்புல்லறுப்பதைப்பார்த்து, தாமும்அவ்வாறே அறுக்கரினைத்து இடக்கையால் புல்லைப்பற்றி வலக்கையிலுள்ள அரிவாளைப்புல்லின்மேற் பூட்டாமல் இடக்கை மேற்பூட்டியிழுக்க, கையறுபட்ட மாத்திரத்தில் மேற்படுவலக்கையைப்பார்த்துக் கோபித்தார்; இவ்வற்புதக்காட்சியைக் கண்ணாறக்கண்டமேற்படிபள்ளர்கள் நீர் ஆரையா? என்று கேட்க, நான் பேரையூர்ச் சாந்தலிங்க சுவாமிகள் வாகனத்திற்குப் புல்லறுப்பவ னென்று சொல்ல, அதுகேட்டு அப்பள்ளர்கள் ஆச்சிரியமடைந்து, இவர்அரசனைப்போ விருக்கிறதென்றெண்ணி, அப்பள்ளர்களே புல்லறுத்துக் கட்டுக்கட்டி அவர் திருமுடிமேல்வைக்க, அச்சுமைபொருமல் திருமுடிசாய்ந்து போவதைக்கண்ட பள்ளர்கள் அப்புற்சுமையை எடுத்துவந்து மேற்படிமடாலயத்து வெளியில் வைத்துப்போனார்கள்.

இவ்வாறு இரண்டுநாள் சென்றபின்பு, மூன்றாவது நாள்மேற்படி புற்சுமையை எடுத்துவந்தபள்ளன் இவர் சேதி முழுதும் கையேட்டுத்தம்பிரானுக்குத்தெரிவிக்க, அவரும்இவர்கையறுப்புண்ட சேதியைசுவாமிகளுக்குக்குறிப்பாகத்தெரிவித்தனர்; சுவாமிகளும் ஸ்ரீ குமாரதேவரைப்பார்த்து சோதனை நிமித்தம் முனிவுகொள்பவர்போல் கோபிக்க, அவரும் உண்மையாகவேபயந்து ஒருபுறம் ஒதுங்கி இருந்துவிட்டார்.

பிறகு அன்று இராத்திரி சுவாமிகள் கையேட்டுத்தம்பிரானையழைத்து அப்பா? எங்களிருவருக்கும் வெவ்வேறே கட்டமுது கட்டி ஒருதண்டத்தில்மாட்டி அரசனிடத்திற்கொடுத்து நம்மோடு கூட அனுப்பிவைவென்று கட்டளையிட்டருள : அவரும்அவ்வாறே செய்தனுப்பிவைக்க, சுவாமிகள் முன்னும்ஸ்ரீ குமாரதேவர்பின்னுமாய்ப்போகையில், சிலதூரம்போய் சுவாமிகள் இவரைத்திரும்பிப்

பார்த்து என்ன தாமதமென்றதட்ட, அதுகேட்டு இவரும் பயந்து
 சுவாமி? ஒருபுறம் அச்சுலிங்கம், மற்றொருபுறம் கணையத்தம்இழக்
 கின்றதே! என்று சொல்ல, அக்குறிப்பையறிந்து சுவாமிகள்தமக்
 குத்தாமே ஆனந்தபரவசமடைந்து, பிறகு அவ்விடத்திலுள்ள ஓர்
 குளக்கரைமேலிறங்கி இருவரும் ஒன்றாக உட்கார்ந்து இரண்டன்
 னத்தையும் ஒன்றாகச்சேர்த்து, ஸ்ரீ குமாரதேவர் சுவாமிகளுக்குப்
 பரிமாறமேற்படி சுவாமிகளனைவேத்தியங் கொண்டபின், சேடமா
 னமகாப்பிரசாதத்தைத் தாமும் உட்கொண்டு, சிறிதுநேரம்அவ்வி
 டத்தில்இருவரும் சிற்சிலவிஷயங்களை வசனித்துக்கொண்டிருந்து,
 பிறகுமடாலயத்திற்கு வந்துசேர்ந்து சிலநாள்கழித்து, மேற்படி ச
 வாமிகளிடத்தில் அதுக்கிரகம்பெற்றுக்கொண்டு சாதனைசெய்து
 முதிர்ந்தநாலத்தில் ஒருநாள் சாந்தலிங்கசுவாமிகள் இவரைமகாரா
 ஜா என் லுபெயரிட்டழைத்து, அப்பா? நீ விருத்தா சலத்துக்குப்
 போகவேண்டுமென்று கட்டளையிட்டருள்: அங்ஙனெல்லதென்று
 விடைபெற்றுக்கொண்டு விருத்தாசலத்தை நோக்கிவருகிற வழியி
 ல் சின்னக்கேத்திற்குக் கீழ்ப்புறமான காட்டில் இவர் நிமித்தம்அ
 ன்புகடர்ந்துபுமலைநாதரே ஒரு பிராமணருபமா யெழுந்தருளிவந்து
 தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்துக்கொண்டிருந்துஇவரைக்கண்டுஅப்பா?
 நீ ஆயாசமாய்ப்போகிறபடியால், நால்வகைஜலமு மிருக்கின்றன,
 உனக்கு வேண்டியமட்டும் சாப்பிட்டு விடாய் தீர்க்கலாமென்றுபச
 ரித்துத் தண்ணீர்கொடுக்க: இவர்அதைச்சாப்பிட்டு தாகநிவிர்த்தி
 செய்துகொண்டு, விருத்தாசலம் வந்துசேர்ந்து, மணிமுத்தா நதிக்
 கரையிலிருக்கின்ற ஐரசமரத்து நீழலில் நடந்துவந்த ஆயாசத்தி
 னால் சற்று இளைப்பாறச்சயனித்து பிரமானந்த நித்திரையி லெழு
 ந்தருளியிருந்தனர்.

அதுசேதி பெரியபுறையாரறிந்து தனதபிடேகத்திற்குச் சுவ
 ணபாத்திரத்தில் வைத்துருந்த பசுவின்பாலை எங்குக்கொண்டு

ஓர் பிராமணஸ்திரீயைப்போல அங்கு இவரிடத்தில்வந்து தலைப் பக்கத்திலுட்கார்ந்து தனது திருமடியின்மேல் இவரது முடியைத் தூக்கிவைத்து அந்தப்பாலைப் புகட்டினபின்பு, இவர் ஆயாசந்தீர்த் து கண்ணைவிழித்துப்பார்த்து நீ ஆரம்மா? என்று கேட்க, அப்பா? குமாரதேவா? நான்தான் பெரியநாயகி, நீ எப்போதும் என்னிட த்தில்தானே சுகமாயிருவென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி உடனே மறைந்தருளினான். பிறகு, ஸ்ரீ குமாரதேவர், அம்மா! உன்கிரு பைக்கு அடிமையாது கைம்மாறு செய்யவல்லேன்! என்று பல வாறு தோத்திரஞ்செய்து அங்குனே பரவசமாய் இருந்தார்.

இதை ஷே ஜடாமுனி, தேடியிருந்தபொருள் கிட்டிற்றென வெண்ணி அம்மரத்தைவிட்டுக் கீழேயிறங்கி பிராமண ஒருவமாய் வந்து அதிவினயத்துடன் அடிவணங்கிநிற்க: இவர் அந்தஜடாமுனி யைப்பார்த்து நீ யார்? என்று கேட்க: நான் ஜடாமுனியென்று சொல்ல: நீ இவ்விடத்திற்கு வந்தகாரிய மென்னவென்று கேட்ட மாத்நிரத்தில், ஜடாமுனி தனதுசரித்திர முழுதும் விவரமாகச் சொல்ல, அதுகேட்டு ஸ்ரீ குமாரதேவரும் சந்தோஷமாய் ஜடா முனியின் சாபநிவர்த்திசெய்து, சிறிதுநாள் அவ்விடத்தில்தானே கரபாத்திரஞ் செய்துகொண்டிருக்குங் காலத்தில், அவ்விடத்திலு ள்ள ஒரு குடும்பியானவன், இவரை மகானென்றறிந்து நான்தோ றும் உண்மையாய்த் தரிசனஞ்செய்துகொண்டேவர, அவனுக்கு நாளுக்குநாள் சுகலசம்பத்தும் அபிவிர்த்தியடைந்து வருகையில், ஓர்நாள், அவன் ஸ்ரீ குமாரதேவரைக்கண்டு வளங்கி சுவாமி! அடி யேனுக்கு ஏதேனும் ஓர் திருப்பணி கட்டளைப்பட்டருளவேண்டுமெ ன்று வருந்திக்கேட்க, ஸ்ரீ குமாரதேவரும் அப்பா? அப்படி உனக் கிஷ்டமிருந்தால் ஸ்ரீ பெரியநாயகியார் சந்தானத்திற் கெதிராக ஒரு மண்டபங் கட்டிவையென்று கட்டளையிட்டருள, அவனும் அப்படியே மகாபாக்கியமென்று மண்டபங்கட்டும்படி எத்தனித்து

க்கட்டும்போது உத்திரக்கல் மேலேருமல் வருத்தமடைந்து ஸ்ரீ குமாரதேவருக்குத் தெரிவிக்க, ஸ்ரீ குமாரதேவரும், விபூதியைக் கொடுத்து இதை அந்தக் கல்லின்பேரில்போட்டுத் தூக்கென்றுத் தரவுசெய்ய, அப்படியேசெய்துமுடித்தபின்பு, அந்தக் குடும்பியும் சந்தோஷசித்தனாய் ஸ்ரீ குமாரதேவரை வணங்கிநின்று சுவாமி? தேவரீருடைய பிரபாவத்தை யின்னதென் றளவிட்டுச்சொல்ல ஆராலாகுமென்று நாளுவிதமாகத் தோத்திரஞ்செய்ய, ஸ்ரீ குமாரதேவரும் அவனை அழைத்துக்கொண்டுபோய் கோபுரவாயிலிற் செய்துவைத்திருக்கும் இரண்டு துவாரபாலகருடைய முதுகும் உரைபட்டிருப்பதைக் காண்பித்து இவர்களுக்குத் தவன கஞ்சிகாய்ச்சி நைவேத்தியம்பண்ணென்று கட்டளையிட்டருள, அவனும் மகாபாக்கியமென்று அப்படியே செய்வித்துக் கிருதகிருத்தியனானான்.

பிறகு ஒருநாள், ஸ்ரீ குமாரதேவரும், ஓர் குடும்பி வீட்டுவாயில் கரபாத்திரத்திற்குச் சென்று கையேந்த, அவர்கள் இவரது மகிமையையறியாதவர்களாய் தங்கள் வீட்டில் சமைத்துவைத்திருந்த மச்சத்தை அன்னத்தோடு கலந்து இவர்கையிற்பரிமாற, அது தெரிந்து ஸ்ரீ குமாரதேவரும் அங்ஙனே குளத்தின் நீருகிற்செல்ல, அந்தமச்சம் உயிர்பெற்று குளத்திற்குதித்துப்போய்விட்டது.

இப்படியிருக்க, ஒரு குஷ்டரோகியானவன் தனதுதேகவருத்தம் நீங்கவேண்டுமென்று நாள்தோறும் இடைவிடாமல் ஸ்ரீ குமாரதேவரைக்கண்டு தரிசனஞ்செய்துகொண்டேவருகையில், ஒருநாள் அதிகவாதனையினால் சகிக்கப்படாதவனாய் ஸ்ரீ குமாரதேவரது திருவடியில்வந்து வீழ்ந்து கோவென்று அலறி முறையிட, ஸ்ரீ குமாரதேவரும் அப்பா? நாம் வயித்தியனல்லவேயென்னலும், அவனும் சுவாமி? தேவரீரது திருக்கையினால் விபூதியாகிலுங்கொடுத்தால் எனது ரோகம் நிவர்த்தியாகுமென் றிரங்கிக்கேட்க, ஸ்ரீ குமாரதேவருந் திருவுளமிரங்கி விபூதியையள்ளி அவனது இடக்கை

யில்வைத்து வலக்கையால் மூடிக்கொள்ளச்சொல்லி பழமலையார் சந்நிதானத்தினுள் ஒருமாடத்திலிருக்கும் விக்கினேஸ்வரரைக் குறியாகக்காண்பித்து, நீ அந்த விக்கினேஸ்வரர்முன்னேபோய் இரண்டு கண்களையு மூடிக்கொண்டு நின்று அங்கேநடக்கின்ற அதிசயத்தை நமக்குவந்து சொல்லென்று கட்டளையிட்டருள: அவனும் அப்படியேபோய் நின்றமாத்நிரத்தில் அவனுக்குச் சுழுத்திபோற்றேன்ற, அத்தருணத்தில் அந்தவிநாயகக்கடவுள் தமதுதுதிக்கையைநீட்டி இவனது இடக்கையிலிருந்த விபூதியைத் தொட்டது போலக் கண்டுவிழித்து ஸ்ரீ குமாரதேவரிடத்திற்குவந்து விண்ணப்பஞ்செய்தமாத்நிரத்தில் ஸ்ரீ குமாரதேவரும் ஆனந்தமாய் அந்த விபூதியைத்தொட்டுத் தரித்துக்கொண்டு, அவனையும் தரித்துக் கொள்ளும்படி உத்தரவுசெய்ய, அவன் அப்படியே தரித்துவருங்காலையில் அவனது குஷ்டரோகம் நிவர்த்தியாகிச் சவுக்கியமடைந்தான்.

இப்படி யிருக்கின்றநாளையில், ஒருநாள் ஸ்ரீ குமாரதேவரும் திருவாரூர் மஹோற்சவத்திற்குப் போயிருந்தபோது, இரதோற்சவத்தினம் தியாகராஜப்பெருமான் இரதமேறி மாடவீதி நிருக்கோலம் வருகையில், அந்த இரதத்திற்குநேரே ஸ்ரீ குமாரதேவர் தரிசனஞ்செய்துகொண்டிருப்பதை இரண்டிசைவர்கள் கண்டு, ஒருவர்க்கொருவர் விகடமாய்வீரசைவமருளைப்பார்த்தீர்களோவென்று பேசிக்கொள்ள, அந்தவிகடவார்த்தையை ஸ்ரீ குமாரதேவர்கேட்டு இரதத்தில்வருந் தியாகராஜப் பெருமானைப்பார்த்து தியாகராஜப் பெருமானே! “வீரசைவம் மருளானால் இரதம்நடக்க, அருளானால் இரதம்நிற்க” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினவுடனே இரதம் நின்றதுவிட்டது: பிறகு, ஸ்ரீ குமாரதேவர்கொஞ்சதூரத்திருந்த ஒரு மரநீழலிலுட்கார்ந்திருந்தார். இரதம் நின்றதுவிட்ட சேதிதெரிந்த தர்மகர்த்தராகிய தஞ்சாவூர் அரசன் இரதமானது நிலைவந்துசேர்ந்

தபிறகு போஜனஞ்செய்கிறதென்னும் நிச்சயமுடையவனாதலால், என்னசெய்வோமென் றச்சமுற்று, இவ்விடத்தில் நடந்த இரகசிய ந்தெரியாதபடியினால், சாயங்கால பரியந்தமும் அந்த இரதம் நடக் கும்படி அனேகபிரயெத்தினங்கள் செய்வித்தும் அஃது சற்றுகி லும் அசையாது நிற்பதைப்பார்த்து, இனியென்ன செய்யக்கூடும்! இது யாராலுற்ற இடறு! அந்தோ! வீணில்விரதம் தவறுதலாகிற தே! எம்பெருமானே! என்று வியசனமுற்று மெய்சோர்ந்துவாடி பிறகு தேறியிருக்குங்காலையில், மேற்படி அரசன் அவ்விடத்தில் நடந்த இரகசியத்தைக் கேள்விப்பட்டு ஸ்ரீ குமாரதேவர் இருக்கு மிடத்திற்கு வந்து அவரைக்கண்டவனங்கி விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஸ்ரீ குமாரதேவரும் அரசனைப்பார்த்து இம் மறுளனிடத்தில் உங் களுக்குஎன்ன அலுவல்போங்கனென்று சொல்ல, அரசனும் சுவாமி? இந்தப்பிழையை மன்னித்து, இரதத்தை நடப்பித்தருள வேண்டு மென்று வெகுவாகத் தோத்திரஞ்செய்ய, அதற்கு ஸ்ரீ குமாரதே வரும் திருவுளமிரங்கி அந்த இராஜனுடனுஞ் சேனைகளுடனும் எழுந்தருளிவந்து இரதத்தின் முன்னேநின்று தியாகராஜப்பெரு மானைப்பார்த்து எமது தயாநிதியே! “கீரசைவம் அருளானால் இர தம் நடக்க, மருளானால் இரதம் நிற்க” என்று திருவாய்மலர்ந்தரு ளின மாத்திரத்தில், இரதம் சடுதியில் நடந்து யாவருங்களிக்க நிலை யிற்போய் நின்றது.

இப்பால் ஸ்ரீ குமாரதேவர் மறுபடியும் விருத்தசைலம்வந்து அவ்வரசமாதத்தின்கீழ் வாசம்பண்ணிக்கொண் டிருக்குங்காலையில், பிறதேசத்திலுள்ள ஓர் மாந்திரீகன் விருத்தசைலத்திலுள்ள பத் திரகாளியைத் தன் கைவசமாக்கிக்கொள்ள எண்ணினவனாய்த் தனது நாட்டைவிட்டு மணிமுத்தாந்திக்கு வடதிசையாகவருகை யில், மேற்படி பத்திரகாளியறிந்து அச்சமுற்றவனாய் ஒரு ஸ்திரீ யைப்போல ஸ்ரீ குமாரதேவரிடத்திற்குவந்து அவரைப் பிரதக்ஷண

நமஸ்காரம்பண்ணி அவருக்கெதிரேநிற்க, அதுகண்டு ஸ்ரீ குமார தேவரும் நீயார்? என்றுவினவ; சுவாமி? நான் பத்திரகாளி, என் னைத் தன்வசஞ் செய்துகொள்ளும்படி ஒரு சண்டாளன்வருகிறான்: அதனால், பயந்துவந்தேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதற்கு ஸ்ரீ குமாரதேவரும் என்னால் உனக்கு ஆகவேண்டிய தென்னென் றுவினவ, பத்திரகாளியும் சுவாமி? தேவரீரது திருவடிகளை அடி யாள் சிரசின்மேல்வைத்தால் எனது ஆபத்துநீங்குமென்று விண் ணப்பஞ்செய்ய, ஸ்ரீ குமாரதேவரும் திருவுளமிரங்கி, அங்ஙனே நல்லதென்று பத்திரகாளி சந்நிதிக் கெழுந்தருளிவந்து, அந்த விக் கிரகத்தின் முடிமேல் நமதுதிருவடியைத் தூக்கிவைத்தமாத்நிரத் தில், அந்தமாந்திரீகனுடைய இரண்டிகண்களும், அவன்மனவிருள் போலவே இருளுடைந்தன: அதுதெரிந்து அந்தமாந்திரீகனும்பயங் கொண்டு, இந்தஸ்தலத்தில் பெரியோர்கள் வாசஞ்செய்திருக்கின் றனர்போலு மென்றெண்ணி, அவ்விடத்தில் விசாரிக்க: ஸ்ரீ குமார தேவர் எழுந்தருளியிருப்பதைக் கேள்விப்பட்டு, அவரிருக்கு மிடந் தடிவந்து, அவரைக்கண்டு வணங்கிநிற்க, ஸ்ரீ குமாரதேவரும் அவ னப்பார்த்து நீ யார்? என்று வினவ, சுவாமி? நான் மாந்திரீகன், நான் இவ்விடத்திற்கு இந்த உத்தேசமாய்வந்த இடத்தில், எனக்கு இவ்வகையான ஆபத்துநேரிட்டது, இதைத் தேவரீரே தீர்த்தருள வேண்டிமென்று வெகுவாகத் தோத்திரஞ்செய்துநிற்க; ஸ்ரீ குமார தேவரும்சற்றேதிருவுளமிரங்கி அடா? உன்சரீரமுள்ளவரையிலும் இந்தமாந்திரீகத்தைவிட்டிருப்பாயாகில், உனக்குஒருகண்மாத்நிரந் தெரியஅதுக்கிரகஞ்செய்வோமென்ன லும், அம்மாந்திரீகனுமப்படி யேநல்லதென்று ஸ்ரீ குமாரதேவரதுதிருவடியைத்தொட்டுச்சொன் னவளவில், ஒருகண்தெரிந்து தன்னுடையதேசத்திற்குப் போயி றான்.

இப்பால் ஒருகுடும்பியானவன் புத்திராபேகையினால் ஸ்திரீ யுந்தானும் நெடுநாளாய் வியசனப்பட்டிக்கொண்டு ஸ்ரீ குமாரதேவ

ரைக்கண்டு நாஸ்தோறுந் தரிசனம்பண்ணிவருகையில், ஒருநாள் ஸ்ரீ குமாரதேவர் திருவுளமிரங்கி மேற்படி குடும்பிக்கு விபூதியளிக்க, அவ்விபூதிப்பிரசாதத்தால் அவர்களுக்கு இரண்டுஆண்டிள்ளைகள் பிறந்து, அவர்கள் வளர்ந்து, ஐந்துவயதாகிப் பள்ளிக்கூடத்தில் வைத்து வித்தியாப்பியாசஞ் செய்வித்தபிறகு, அந்தப்பிள்ளைகளுக்கு இலக்கணாப்பியாசஞ் செய்விக்கவேண்டி இலக்கணவித்துவானாகிய சிதம்பரப்பிள்ளையென்பவரை மதுரையிலிருந்து வரவழைத்து மேற்படி இரண்டிபிள்ளைகளுக்கும் இலக்கணாப்பியாசஞ் செய்வித்துவருங்காலத்தில், ஒருநாள் ஸ்ரீ குமாரதேவர் குகிபாதை நிமித்தம் அந்தக்குடும்பி வீட்டுக்குவருகையில், மேற்படி சிதம்பரப்பிள்ளையென்னும் உபாத்தியாயர் இவரிடத்தில் மதிப்பற்று இறுமாந்திருப்பதைக்கண்டு அவரைத் தடுத்தாட்கொள்ளத் திருவுளங்கொண்டு அவரைநோக்கி, ஓர் வாக்கியத்தைக்கூறி அதற்குப்பயன்வினவ, அவருக்கென்ன விதவசாமர்த்திய மிருந்தபோதினும், இந்தச் சந்நிதானத்தில் நாவெழாமையால் 'பயன்கூறு துமயங்கிநின்று சற்றேதெளிவுண்டாகி ஸ்ரீ குமாரதேவரது திருவடியில்விழுந்து வணங்கி, சுவாமி? அடிமையைமன்னித்து இரக்சித்தருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்து, அதுமுதல் துறவுபூண்டுமேற்படி ஸ்ரீ குமாரதேவரது பின்னாகச் சாயைபோற்றொடர்ந்து தானுங் கரபாத்திரம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார், அவரது ஆராமையையும், மெய்யன்பையும் ஸ்ரீ குமாரதேவரறிந்து அவரைத்தமது ஆசிரியரிருக்கும் திருப்பேரையுருக்குக் கூட்டிக்கொண்டுநடந்து, மடாலயத்திற்குச் சமீபமாகப்போகையில், விடியற்காலையாகியனாள் எழுந்திருந்து வெளியேவந்துநிற்கிற தம்பிரான்களைக்கண்டு, சுவாமிகளிருக்குஞ் சமையமெப்படியென்றுவினவ, சுவாமிகள் பரநிட்டையிலெழுந்தருளியிருக்கின்றதெனக்கூற, ஆனால் நாம்பணிசெய்வோமென்று நினைத்து ஸ்ரீ குமாரதேவர் சாணச்சட்டியெடுத்துக் கொண்டு திருமெழுகிட சிதம்பரசுவாமிகளும் திருவலகெடுத்துக் கொ

ண்டு திருவலகிட்டார்; இத்திருப்பணிமுடித்தபின்பு, சுவாமிகள் திருக்கண்விழித்தருளிய சேதிதெரிந்து இவ்விருவர்களும் மடாலயத்துட்சென்று சுவாமிகளைக்கண்டு வணங்கிநிற்க, சுவாமிகளும் ஸ்ரீ குமாரதேவரைப் பார்த்துஅப்பா? உன்னையடுத்திநிற்கின்றவன் யார்? என்றுவினவ, தென்னாட்டுச்சைவனென்றுசொல்ல, இவனை ஏனைழைத்துவந்தாய்? என்றுகேட்க, அதற்கு ஸ்ரீ குமாரதேவர் மௌனமாயிருந்து விட்டார்; இப்படி இரண்டுதினஞ்சென்றபின்பு, சிதம்பரசுவாமிகளது நடையைக் கையேட்டுத்தம்பிரானறிந்து சுவாமிகளை வணங்கிநின்ற சுவாமீ? இந்தச்சைவன் மிருந்தவல்லவனாயிருக்கிறபடியால் இவனைத்திருவடிக்கு ஆளாக்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதற்குச் சுவாமிகளும்மேற்படி தம்பிரானைப்பார்த்து அப்பா? நமக்கிருக்கிற சந்ததிபோதும்; நமது சந்ததிக்குச் சந்ததிநெடுநாளாயில்லாதிருந்து, இப்போது கிடைத்தபடியால் அப்படியேசெய்விக்க வேண்டுமென்று கட்டளையிட, அதற்குத்தம்பிரான்மௌனமாயிருந்துவிட்டார், இப்படிஇரண்டுநாள்கழிந்தபின்பு, மூன்றாவதுநாள் சாந்தலிங்கசுவாமிகள் ஸ்ரீ குமாரதேவரை அழைத்து நீ உன்னிருப்பிடம்போவென்றுசொல்ல, ஸ்ரீ குமாரதேவரும் இவன் இவ்விடத்திலிருக்கட்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சுவாமிகள் இவ்விடத்திலவேண்டாம், நீயேயழைத்துக்கொண்டு போவென்றுசொல்ல, ஸ்ரீ குமாரதேவரும் இவனைக்கொண்டுபோய் அடிமை என்னசெய்கிற தென்றுகேட்க, சுவாமிகளும் ஸ்ரீ குமாரதேவரைப் பார்த்து அப்பா? நீ இவனைக்கொண்டு போய்ப் பக்குவமறிந்து உனக்குச்சொன்னதை இவனுக்குச் சொல்லிவையென்று கட்டளையிட, ஸ்ரீ குமாரதேவரும் மகாப்பிரசாதமென்று விடைபெற்றுக்கொண்டு இருவரும் விருத்தாசலம் வந்துசேர்ந்து, பிறகு சிதம்பரசுவாமிகளது பக்குவஞ்சோதித்துஅதுக்கிரகஞ்செய்தருளினார். இவர்தான் திருப்போரூர்ச்சந்திதானம் விளக்கிய சிதம்பரசுவாமிகள்.

இப்படி நடந்துவருங்காலத்தில் பெரியநாயகியாரும் ஸ்ரீ குமார தேவரால் சாஸ்திரஞ்செய்விக்கும்படி திருவுளங்கொண்டு ஸ்ரீ குமாரதேவரது யோகில்வந்து அப்பா? குமாரதேவா? நீ சாஸ்திரஞ் சொல்லவேண்டுமென்று திருவாய்மலர்ந்தருள; ஸ்ரீ குமாரதேவரும் அம்மா? அடிமையாற்சொல்ல முடியாதென்று விண்ணப்பஞ் செய்ய பெரியநாயகியாரும் ஆனால் நாமே உனது நாவில் நின்று சொல்லிமுடிக்கிறேமென் றனுக்கிரகித்து, அங்ஙனே இந்த ஷோடச மகாசாஸ்திரங்களையுஞ்சொல்லி முடித்தருளினார். இப்படி அனந்த மகத்துவங்களைச்செய்து அந்தத்தில் ஸ்ரீ குமாரதேவரும் சொரூபசாக்ஷாத்கார பரிபூரணதிசையையடையுஞ் சமயமறிந்து, இரண்டாவது அடிமையாகிய ரெட்டி-சிதம்பரசுவாமிகள் ஸ்ரீ குமாரதேவரைப்பார்த்து சுவாமி? தேவர் பரிபூரணமானபின்பு அடியார்கள் தரிசனஞ்செய் துய்யும்பொருட்டு ஓர் திருப்பணி கட்டளை யிட்டருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதற்கு ஸ்ரீ குமாரதேவர் நாம் மறைந்தும் நமது பெயரிருக்க வேண்டுமாவென்று அகண்ட பரிபூரண சாக்ஷாத்கார சொரூபவியாபகத்திற் கலந்தருளினார். இப்பால் ரெட்டி-சிதம்பரசுவாமிகளும் ஸ்ரீ பெரியநாயகியார் கட்டளைப்படி ஸ்ரீ குமாரதேவர் திருநாமத்தினால் கோயில்மடாலய முதலாகியதுகளுஞ் செய்வித்து, பிறகு தாமும் பரிபூரண திசையை யடைந்தருளினார்.

ஸ்ரீ குமாரதேவர் சரித்திரச்சுருக்கம்

முற்றிற்று.

இஃது, ஷே சுவாமிகள் மரபிலுள்ள அடியார்களில்

ஒருவரால் தெரிந்து சுருக்கமாக

எழுதப்பட்டது.

ஸ்ரீ குமாரதேவர் திருவடிவாழ்க.

வ.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ சிதம்பரசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

நெஞ்சுவிடு தூ தூ.

காப்பு.

தஞ்சமென் றோர்க்கின்பந் தருகுமரதேவன்மே
னெஞ்சுவிடு தூ தூ நிகழ்த்தவே—விஞ்சம்
பழமலைவா ழாழத்துப் பாழிமதவேழக்
கழலிணைவா ரீசமே காப்பு.

கலிவெண்பா.

பூவாய்த்தகற்பகப்பூம் பொங்கரிடத்திற்சிறந்தோன்
றாவாய்த்தசெங்கமலத் துள்ளிருந்தோன்-மாவாய்த்த
மார்பகத்தோனாகமுற்றோர் வஞ்சகக்கூற்றைக்கடந்த
சீர்மிசுத்தகாயத் திறன்முனிவோ-ரேர்மிசுத்த
மாணிக்கப்பைவிரித்து வாழுகர்பாருறைவோ
ராணிப்பொன்போன்றமறை யாகமங்கள்-பேணி
யுருவேயருவே யொளியேவெளியே
தெருளேயருளே சிவமே-பொருளேயென்
றேத்துஞ்சுகசொருப மின்னருளேயார்வடிவாய்
நாத்துதிசெய்பேரு நயந்தருளி-தீர்த்தனென்
வந்தபிரானுயேன் மலதிமிரம்போக்குதற்கென்
சிந்தைகுழிகொண்ட செழுஞ்சோதி-வந்தனைசெய்

வன்பர்க்கெளியா னதிகரேயாயிடினும்	
வன்பர்க்கரிதாய மாணிக்க-மன்புக்க	௭
மந்தரமேமத்தாக வாசுகியேநாணகச்	
சந்திரன் றூணுக்கடலே தாழியா-வந்தரர்தம்	௮
வன்பிற்கடைய வருமமுதம்போன்றெழா	
தன்பிற்பெருகியெழு மாரமுதந்-துன்பத்	௯
திரையாழிவீழ்ந்தவரைத் தீதறியாமுத்திக்	
கரைமேல்விடுக்குமொருகப்பல்-விரவிவரு	௧௦
மாகமேயாதி யநேகபிரபஞ்சமெலா	
மேகமாய்க்காட்டு மெழிற்சித்தன்-மாகசுர	௧௧
ரேமாக்கவெம்மனோ ரியாருமிருமாக்கக்	
கோமாக்கருணைமழை கூர்மேகம்-பாமரருங்	௧௨
கண்டபொழுதேகசிந்து கசிந்துள்ளுருகித்	
தொண்டிசெயமேவுஞ் சுவைக்கரும்பு-பண்டு	௧௩
பிறமனகந்தை பிறங்காதடங்கப்	
பரமவொளியாப் படர்ந்து-சிரமனந்த	௧௪
கோடிபடைத்துக் குலவுசுகெலாந்தானாய்	
மூடிநிலைபெற்ற முதுகிரியா-னீடிக்	௧௫
குறிஞ்சியுணின் று குறவர்குடிச்சாடி	
மறிந்துவிழமாலியானை மாய்த்துச்-செறிந்த	௧௬
வகிலுங்கழைமணியு மந்திரையாலுந்திச்	
சிகிறிற்செம்பாலேவெப்பந் தீர்த்துப்-பகரரிய	௧௭
மூல்லைபுகுந்து முடைகெழுமூமாய்ச்சியர்தம்	
பல்லையொத்தமூல்லை பறித்தெறிந்தங்-கொல்லை	௧௮
தயிர்ச்சாடிமத்துடனே தாங்கிமருதத்	
தியற்பள்ளரார்ப்ப வெழுந்து-வயற்புடைக	௧௯

ளேரிகுளங்க ளெலாநிறைத்துநெய்தநிலஞ் சாரவெழுந்து தகும்பரவர்-நேரும்	உ௦
வலைமலையெலாந்துணித்து வன்படவுதள்ளிக் குலவுகடலோடுறவு கொண்டு-நிலவலைய	உ௧
மாழமொடுநீள மளத்தற்கரிதாது யேழ்கடல்வெள்ள மெனச்சிறந்து-மூழ்குமவர்	உ௨
தம்மையழுக்கறவே தான்றுடைத்தலன்றியுயிர் வெம்மையழுக்கு மிகத்துடைத்து-செம்மைதரு	உ௩
வீட்டின்பவெள்ளத்து மேன்மைபெறவேமூழ்க நாட்டுமணிமுத்தா நதியுடையான்-மீட்டரிய	உ௪
மெத்துகடமாதி வெறும்பொய்க்கதிட்டானச் சத்தெனுமோர்மேன்மைத் தருநாடன்-மொய்த்து	உ௫
வரும்பேருருவமாய் மன்னுபொருளெல்லா மொருங்கேசுகமான ஓரான்-விரும்பியமெய்ப்	உ௬
பத்திப்பழவடியார் பைந்தமிழ்ச்சொன்மாமலரால் வத்திக்கக்கட்டுபா மாலையான்-முத்திபெற	உ௭
வோரறிவுகாணுமிடத் தொன்றென்றுஞ்சுட்டாது சேறிவாய்நின்றமனச் செம்பரியா-னேர்மருவு	உ௮
பக்குவநான்கானபெரும் பாதங்கள்சோதிதா மிக்கமறையாகமமாம் வெண்மணிகொண்-டுக்காத	உ௯
விச்சைஞானங்கிரியை யென்னுமுத்தானம்பொழிந்தங் கச்சமறத்துறத்த லாசையறற்-றுச்சமது	௩௦
கோடாகவேந்திக் குளிர்கருணைமெய்யுணர்வாம் வீடாதகண்கண் மிகவிழித்துச்-சேடா	௩௧
நிரண்டற்றவத்துவித மென்னுங்கைநீட்டித் தெருண்டதவம்பத்திச் செவிகொண்-டிருண்டபெருந்	௩௨

தத்துவசாலங்கனெனுஞ் சாற்றுங்கவளமுண்ட
சுத்தமெனுஞ்சீர்வாய் துலங்கவே-பொய்த்த

கக

கருமவீக்கட்டங் கடியாதுவீசுந்

தருமமாநல்வாறயங்க-வொருமையிலா

கச

வாறுசமயக் குருடரறியாத

வீறுபரிபூரணமா மேனியுடன்-கூறுமலம்

கடு

போகமுனிந்துயிரின் போதமிழித்துத்தோன்று

மாகமிகளேத்து மறிவாணையான்-ருகமுடன்

கசு

வந்துதனையடைந்தோர் வன்பவநோய்தீர்ப்பதற்கே

யந்தமறக்கட்டு மருட்கொடியான்-சந்ததமுஞ்

கஎ

சேமரிதிபோற் றிகழ்மறைநான்கிற்றிறந்த

சாமமறையாந் தகுமுரசோன்-காமர்செறி

கஅ

கஞ்சனும்வேளுங் கடுங்கூற்றுந்தன்னடியார்க்

கஞ்சநடாத்துதிரு வாணையான்-விஞ்சியபே

கக

ரின்பமுளந்ததும்ப வெல்லோருங்கொண்டாடு

நன்குமரதேவனெனு நாமத்தான்-மன்பயிலுஞ்

ச௦

சாதனநான்கானபெருஞ் சம்பத்தைக்கைப்பிடித்து

மாதனமாதர் மனைதுறந்து-தீதறுகீ

சக

ருள்ளிருந்தஞானம் புறனுமுதித்தாங்கு

வெள்ளைநிறநீறணிந்து மேனியெலாங்-கள்ளமுறு

சஉ

காமனைவென்றதிருக் கண்ணிற்பிறந்ததனால்

யாமவனைவெல்வதற்கீ தாமென்று-தோமறுகீ

சக

ரக்கமணிமாலை யதுதரித்துமவ்வுறுப்பின்

மிக்கபணியாய் மிகப்பூண்டு-தொக்கபகை

சச

கொல்வார்மஞ்சற்றேய்த்துக் கூறைகொளுமாறவித்தை

வெல்வான்கருதும் விருதாக-நல்லசெக்கர்

சடு

காவிதோய்துண்டங் கருதுமுழநான் குகட்டி	
மேவுகருவிப்படையை வெல்வதற்கு-தாவிலாக்	சக
கச்சைகட்டினுற்போற் கனவுதரபந்தனமே	
லெச்சமறக்கட்டி யிடர்ப்பிறவி-யச்சம்	சஎ
பிரிந்ததெனக்காட்டுமொரு பெற்றிபோற்றேறும்	
விரிந்தசடைபின் ருழ விட்டி-திருந்து	சஅ
முயிரங்கமீதி லுயர்பரமலிங்கஞ்	
செயலறவேதோன்றுந் திறம்போற்-பயனார்	சக
மருமத்திலிங்க மகிமையுடன்றங்கிக்	
கருமத்தூரிசு கழன்றே-யொருமித்த	ரு0
நெஞ்சுடனேவீடுதொறு நீடுபிச்சையேதெனிணும்	
வஞ்சமறவேகரத்தில் வாங்கியுண்டு-விஞ்சங்	ருக
குருபரமுகக் குமாரதேவன்பாற்	
நிருவடிபெற்றஞ்ஞானந் தீர்ந்தே-யுருநாம	ருஉ
முள்ளவெலாஞ்சத்தித் சுகமாவொருங்குணர்ந்து	
தெள்ளியபேரின்பவெள்ளந் தேக்கியே-விள்ளலிலா	ருங
தெல்லாஞ்சிவமாய்க்கண் டேபெற்றமாதவரு	
மல்லார்திருவுடனே வாழ்ந்தாலு-நல்ல	ருச
விடையன்பாற்கும்ப மிருஞ்சென்னிதாங்கித்	
தொடருமறிக்குட்டி யுடன்றேற்பை-புடையெடுத்துக்	ருரு
கம்பளந்தண்டாதி கைக்கொளினுமச்சென்னிக்	
கும்பமிசைநெஞ்சுவைத்த கொள்கைபோ-லெம்பிரான்	ருக
ருளிலேநெஞ்சுவைத்துத் தாங்குடம்பிபோனடிக்கு	
மீள்கிலாவன்புடைய வித்தகரு-மாளாத்	ருஎ
தகைமையுடையோராய்த் தக்கபணிசெய்தே	
யகமுமுகமுமலர் வாருஞ்-சுகசொருப	ருஅ

நெஞ்சுவிடுதூது.

உக

மொன்றென்றேசொன்னா லுலகமேதென்றிடவே	
நின்றபழுதையிடை நீளரவ-மன்ற	௧௧
வுதிக்குமாறப்பொருளி லுண்டாமென்றேருத	
விதித்தபழுதை விளங்கின்-மதித்தபாம்	௧௦
பேகுமதுபோ லெழிற்சிவங்கண்டும்முலக	
மோகாதிதோன்ற லெனையென்ன-மோகமறக்	௧௧
கானலினீரில்லையெனக் கண்டுநீர்தோன்றுதல்போ	
வீனமில்பொய்யாத்தோற்று மென்றிசைப்ப-வான	௧௨
பழுதையினிற்பாம்பும் பகர்கானனீரு	
மெழுமோதகையா யிவைதாங்-குழுமியே	௧௩
நானாவாயோர்பொருளி னண்ணுவதேதென்றிசைப்ப	
வானாதபொன்மண்ணி லாபாண-நானா	௧௪
கடமாதிதோன்றுமொரு காரணம்போற்றேற்றுந்	
திடமாநீகாணென்று செப்பத்-திடவா	௧௫
னொருவன்னொழிலா லுளவாமிவைதா	
மருவுமிவையாவ ரால்வந்த-துரையெனவே	௧௬
விண்ணினிடைப்பீலி வெயிற்குஞ்சந்தோன்றுவபோ	
னண்ணுமெனவே நயந்துரைப்ப-வெண்ணுமவை	௧௭
பற்பலவானாலும் பகருருவொன்றா மிவைதாந்	
துப்புடைநானாவுருவாய்த் தோற்றுவதென்-செப்புகெனக்	௧௮
காந்தருமாநகர்போற் காணெனவேயந்நகர்தான்	
போந்தவிவகாரமின்றாப் பொய்யாரு-மேய்ந்த	௧௯
விவற்றுள்விவகார மேய்வதெவனென்னக்	
கவற்றுள்கனவுவிவகார-நவற்றுதல்போ	௨௦
லாமென்றுரைப்ப வதுநினைவின்வாதனையாந்	
தோழுபொய்வாதனைதான் றாய்தாய-சேமப்	௨௧

பொருட்கேதெனவந்தப் பூரணத்திற்றேன் றுந்	௪௨
தருக்காநினைவாகுந் தானென் - றுரைப்ப	
வதற்குநினைவெழுமோ யாதென்றுகேட்பக்	௪௩
கதித்தகனலீலை கண்டா-யிதைப்பொய்யென்	
றுன்னுதுகேட்டி யுளஞ்சற்றசைந்தக்கான்	௪௪
முன்னும்பரமுயிர்கண் மொய்த்தெழுந்த-மன்னு	
வுலகமிவைதோன்று முளமிறந்தாலிந்தக்	௪௫
கலகமெலாம்பொய்யாய்க் கனதை-யிலகியதோர்	
மெய்யொன்றேயாகு மிளிருமுளத்துருவ	௪௬
நையாவுருவமொடு நாமமாம்-பொய்யுளந்தா	
னுன்னினைவுதீதென்றே யூகத்தானோக்குமிடத்	௪௭
தந்நினைவுநாமவுரு வாகுங்கா-ணந்நினைவு	
கோடிகணத்திற் குதித்தெழலாலிவ்வுலகு	௪௮
நாடற்கருவுருவ நாமமாய்ப்-பீடுபெறத்	
தோற்றுகினைவைத் துணித்தாற்சற்சிற்குகமே	௪௯
மாற்றற்கரிதாய் வயங்கலு றுஞ்-சாற்றுமிதா	
லுள்ளமேயிவ்வுலகா மிவ்வுலகேயுள்ளமா	௫௦
முள்ளமலாதேயுலக மொன்றில்லை-யுள்ளே	
மதுரந்தருஞ்சாத்தன் வன்கோயின்முன்னே	௫௧
சதுரங்கமாபலமாத் தங்குங்-குதிரைகரி	
தேராளெனும்பெயருஞ் செப்பியபேர்கொள்ளுருவு	௫௨
நேராதுபொய்யென்று நீக்கியே-தேருமிடத்	
துற்றிடுமுக்காலத்து முள்ளமண்ணேமற்றெல்லாம்	௫௩
வெற்றவெறும்பொய்யாய் விடுமிவைபோற்-சொற்ற	
பெயருருவமான வெல்லாம் பேணுதுநீக்கிற்	௫௪
செயிரறுசித்தொன்றே திகழு-மியல்பாங்	

நெஞ்சுவிடுதூது.

2. ௩

கடலிற்றுரைநுரை காண்டிவலைமொக்கு ளிடமுற்றெழினு மிதுபொய்-திடமுறுமெய்	௮௫
யாவதெதுவென் றறியுமிடத்தப்பொருளின் மேவுதிரைநுரை வெண்டிவலை-தாவிமெழு	௮௬
மெக்குளெனும்பெயரு மொழிபெயர்கொள்ளும்முருவு மொக்கவெறும்பொய்யா முருசியுடன்-றக்க	௮௭
நெகிழ்ச்சிகுளிர்ச்சிமய நீரொன்றேறமெய்யாம் பகுக்குமவைபோலப் பாரிற்-றெகைக்கரிதாய்க்	௮௮
காணுமுருநாமங் காணுதுபொய்யாகு மாணுந்சுற்சிற்குகமே வாய்மையாம்-மாணு	௮௯
இருப்பதுசத்துச்சத்தா லெண்ணுருவநாம மிருப்பதுபோற்றொன் றும்வே நில்லை-யுரைப்பரிதாய்த்	௯௦
தோன்றுதல்கித்துச்சித்தாற் றோன்றுமுருநாமந் தான் றனித்துத்தோன்றுவது தானில்லை-யான் றசுகந்	௯௧
தானேயுளத்தொற் றங்குமுருநாம மாணசுகம்தோ லணுகியிடு-நாடேதை	௯௨
வேறேதுமில்ல விரிதிரையாதிகடாங் கூறுசலமொன்றே குறிக்குங்காற்-றேறிற்	௯௩
பொருளொன்றையாகும் புனிதமுறுநெஞ்சாற் றெருளொன்றிக்ராணென்று செப்ப-வருளொன்று	௯௪
நெஞ்சுடையாயென்று நிகழ்த்திவழுத்திப்பணிந்து தஞ்சமெனப்பொருந்திச் சார்வாரு-மெஞ்சலிலா	௯௫
தெம்மருங்குஞ்சுழிந்நவர வின்னியங்களைவகையின் சும்மைக்கடலின் ருனிகாட்ட-மெய்ம்மைதரு	௯௬
மேரார்பரிபுரண வின்பார்வடிவாகிப் பேரோதவந்த பிரான்வதான்-சூரான்	௯௭

மிடியாயிருள்போக்கு மேதகையான் வந்தான்	க௧
வடிவாலுவமையிலான் வந்தா-னடியார்	க௧
பவத்துயரைமாற்றப் பரிந்துவந்தான்வந்தான்	க௧
றவத்தலைவார்சற்குரவன் வந்தா-னுவக்கு	க௧
முதுகிரியான்வந்தான் முகிலனையான்வந்தான்	க௧௦
வதிதலுறுபேரின்பன் வந்தா-னதிசு	க௧௦
கவிராசர்போற்றுங் கனைகழலான்வந்தான்	க௧௧
றவிராததண்ணளியான் வந்தா-னவியாத	க௧௧
ஞானகிரணமுறு நற்கூரியன்வந்தா	க௧௨
னீனமொன்றுமில்லா விறைவந்தான்-றேனனைய	க௧௨
நற்குமரதேவனெனு ஞானபரன்வந்தானென்	க௧௩
றெற்பெருகுசின்ன மெடுத்தியம்பச்-சொற்பிரமன்	க௧௩
முன்னோரனமாய் முழகானேனீண்டிரண்டே	க௧௪
முன்னமாக்காண்குவலென் றுங்கெழல்போல்-பொன் றார்	க௧௪
கவரிபுடையிரட்டக் கண்டோர்க்கிவனைத்	க௧௫
தவறில்லையில்லையென்று சாற்று-முவமையா	க௧௫
வாலவட்டம்வீச வடியார்களங்கநோய்	க௧௬
சாலவொட்டாதோட்டிந் தகைமையா-யேலு	க௧௬
மெனதுகளங்கமுந்தீ ரென்றிந்துவந்து	க௧௭
தனதுபணிசெய்யுந் தகைபோ-லினமருவு	க௧௭
முத்துக்குடைநிழற்ற முத்திபெறவேண்டுமென்றோ	க௧௮
ரித்திசைவாரீர்வாரீ ரென்றென்று-மொய்த்து	க௧௮
கரத்தாலழைப்பதுபோற் காணர்கொழுக	க௧௯
ஞரைத்தாற்போலெவ்விடத்து மோங்க-வுண்ப்பரிய	க௧௯
மெய்யர்கரமாமேக மென்மலர்களாம்பெரிய	க௧௯
துய்யமழையெங்குஞ் சொரியவே-செய்ய	க௧௯

மறைமுடிவுகாட்டு மணியேயெமது	
குறைதவிரவந்தபெருங் கோவே-நிறையு	ககக
மதியேசெழும்பாகே வானமுதேகீரோ	
ததியேயுலகுயிர்க்கோர் தாயே-கதியேயெந்	கக௨
தாதையேசெந்தருவே தண்ணளியேநாயடியேன்	
நீதையேபோக்குமிருந் தெய்வமே-யோதுட்	கக௩
டிமிரதிவாகரணே செய்யமுதுகுன்றிற்	
குமரதேவேயென்று கூறித்-தமிழ்தெரிந்த	கக௪
வந்திகர்பல்லாண்டிசைப்ப மாமகரதோரணமுஞ்	
செந்திருவுமோங்குந் திருமறுகி-லந்தணளி	கக௫
மோனந்தயங்கி மொழிபொருளெல்லாந்தானு	
மானந்தபோதகமீ தாங்கேறித்-தானந்	கக௬
தவங்கள்சிறப்பத் தகுசுமரதேவ	
னுவந்துபவனிவர வுற்றே-நவஞ்சேரு	கக௭
மவ்வீதியுள்ளோ ரணேவோரும்வந்துவந்து	
செவ்விபெறவே செறிந்தெங்குந்-தவ்வாத	கக௮
விம்மேனிகொண்டதிவ னெம்மனோருள்ளிருந்த	
பொய்ம்மையறவென்றே புகழ்வாரு-மெம்மானே	கக௯
யோர்வடிவுகொண்டதிது வுண்மையாமெங்ஙனெனி	
லேர்வடிவார்காணலா மென்பாருந்-தேர்வரிய	க௨௦
பூரணமானோக்குவிழிப் புண்டரிகனென்பாரு	
மேரிணங்குபேரின்ப னென்பாருங்-சீரிணங்கு	க௨௧
கற்றோர்க்கினிய கரும்புகாணென்பாரு	
முற்றுனெமக்கிவனென் றோர்வாரு-முற்று	க௨௨
விளமையானென்பாரு மெம்போல்வார்க்குற்ற	
வளமையானென்பாரு மாகிப்-புளகமுடன்	க௨௩

கொள்ளப்பணிந்தவர்கள் கொண்டாடும்வேலைதனி னள்ளத்தமியேனு நண்ணியே-விள்ளாது	கஉச
மின்றிரண்டுமொய்த்ததொரு மேன்மைபோலேமிளிருந் தென்றிரண்டுபின்ருழ்ந்த செஞ்சடையு-நன்றிதரு	கஉரு
மூன்றுபிறைநிரையா மொய்த்ததெனப்புண்டரஞ்சே சான்றதிருநெற்றி யழகிணையுந்-தோன்றுந்	கஉக
துளக்கமிலாமதிபோற் சோதிமுகம் வளக்கமலநோக்கிணையின் வாகுங்-கிளக்குமறை	கஉஎ
பஞ்சமுதித்தங்ஈழகு தருநாசியையும் விஞ்சோர்மொழிமலர்வாய் மென்னகையுந்-தஞ்சமுறு	கஉஅ
மந்தரமோரிரண்டின் மாமுடிமேலோரிரண்டு சுந்தரபானு துலங்குவபோற்-சந்தமுறுங்	கஉக
காதிணையிற்பூண்ட கனகசெப்புக்குண்டலங்க உதறவேகாட்டுமிரு திண்புயமு-மோதவிடம்	கஉ௦
போக்கிமிளிறுங் புனிதத்திருமிடறு நோக்கிணைத்தின்பென்ற துவன்மார்பு-நீக்கரிதா	கஉக
மையந்திரிவகற்றி யக்சமறநிச்சயஞ்சொற் செய்யமுறைகொண்ட திருக்கரமு-மையலுறு	கஉஉ
சீவபரமிரண்டுந் தேருமிடத்தேகமென்று மேவியசின் முத்திரைகொண் மென்கரமுந்-தாவிலாச்	கஉக
செக்கர்வானம்பவளச் செம்பலையைச்சூழ்ந்த துபோற் நக்ககாவித்துகில்சேர் தண்ணிடையுந்-தொக்கவதின்	கஉச
மேலொருமின் சூழ்ந்து விளங்குதல்போலத்திகழு மேலுதரபந்தனத்தி னின்னழகுஞ்-சாலவே	கஉரு
பற்றிவிடாத பழவடியார்க்கின்பவெள்ளம் வற்றாதளிக்கு மலர்ப்பதமு-நற்றவரு	கஉக

மாணிக்கமால்வரைமேல் வண்ணேசுபோர்த்ததுபோற் காணத்திருநீற்றுக் காப்பணிந்தே-யாணிப்பொன்	கங௭
மேனியையுமம்மேனி மீதுலையக்கமணி யானியிலாலிங்க மமைத்ததையு-நாடேனாதக்	கங௮
கண்ணிணைக்கோரின்னமுதாக் கண்டிபணிந்தேத்தி யுண்ணிணைவுதோன்றா துறுபோதி-லெண்ணவொண	கங௯
மெய்யரெலாநிற்ப வினையேனைத்தானேஞ்சு யையனருண்மாலளித்தா னன்றுமுதற்-றுய்ய	கச௦
வவன்றருமின்பம்பெற்றவே யாசைமிகக்கொண்டே னுவந்தவன்பாற்றாதுவிட வுன்போ-னிவந்த	கச௧
கடல்குழலகனைத்துங் காண்கிலெனெஞ்சே யிடர்போக்குந்தாதாநீ யின்றுத்திடமாகச்	கச௨
செல்லவேவேண்டுஞ் சிறியேனுயிர்த்துணையே நல்லவெனக்குதவு நாயகமே-புல்லறிவா	கச௩
னையேன்பிறந்திறந்த நாளெல்லாமென்னுடனே நீயேபிரியாது நின்றதனா-னீயேயென்	கச௪
றாதையுந்தாயுந் தமரும்பெறுநட்புஞ் சூதையேசெய்வார் துணைவரோ-நீதயவா	கச௫
யென்பாலொருமித்திங் கேகார்தமாயிருந்தா லுன்போலுமென்போலு மொப்பாரா-ருன்பெருமை	கச௬
யாகமமுமாரணமு மானபலகலையு மியோகிகளுந்தாமே யுரைக்குங்காண்-மோகக்	கச௭
கருத்தடங்கின்முத்தியது கையகலிற்கட்டென் றுரைத்ததரனுமைக்கென் றுன்னி-விரித்து	கச௮
புகழ்ந்ததலவே புகலரியநெஞ்சே மிருந்தபிறப்புலீ டென்னுந்-தருந்தொகைக்குக்	கச௯

காரணமுநீயே கருதுமுலகமெலா	
மேரிணங்குநின்னையல்லா தில்லைகாண்-பாரிணங்கு	கரு0
நீசற்றசைந்தா னிகழுமுலகாகு	
நீசற்றுந்தோன்றா து நின்றக்கான்-மாசற்ற	கரு5
மெய்ச்சிவமேயாகு மிளிருமிதா லுன்பெருமை	
யச்சிவந்தானே யறியுங்காண்-மெச்சி	கரு2
முறவாலுயர்வா லுனைப்போலெனக்குப்	
பிறிதாருளாதனாற் பேணி-யறவாழி	கரு5
யான்குமரதேவன்பா லன்புடனே தூதுசெல்ல	
நான்கருதியுன்பா னவிறற்றினே-னியான்புகலு	கரு3
மவ்விறைவனென்று மமருமிடஞ்சொல்லக்கேண்	
மௌவன்மணக்கு மலர்ச்சோலை-செவ்விறகு	கரு6
முத்தாநதிசூழ் முதுகிரியாமாங்குநீ	
வித்தாரமாய்ச்செல்லு வேலைதனிச்-கத்துஞ்	கரு5
சமயரெனும்போய்வேடர் தம்மைமிகவாடி	
யமருமுறவாமென் றணுகேல்-கமைவி	கரு9
லரிவையர்தாமென்றியம்பு மாமாவைநாடேல்	
கருதுவிடயமெனுங் கானின்-மருவு	கரு2
நெறிதப்பிப்போயதனு ணின் றுமயங்கேல்	
பொறிமத்தமாவொடுபோ ராடேல்-செறிவுற்ற	கரு5
காமமெனும்பங்கத்திற் காலிடேல்கோபமெனுந்	
தூமவழன்மிதித்துத் துள்ளியிடே-ஞமவுரு	கரு0
முன்பின்புடைபெயர்ந்து முன்னினோக்காதேகி	
யன்பெலாமோருருவே யானவரு-மின்பமய	கரு5
மாகியிருப்போரு மரியதவச்செல்வர்களு	
மேகமெனுந் துணியை யெய்தினரு-மோகமுறு	கரு2

வீரசைவநாயகரும் வேதமுனிவரரு	
மோராகமசைவ வுத்தமரும்-பாரோரு	ககங்
நாற்றிசையுஞ்சூழவவர் நாப்பணுஞ்சூழ	
மேற்றிகழுமிந்து விளங்குதற்போற்-போற்றுங்	ககச
குமாரதேவென்னுங் கோமானிருப்ப	
நமாவென்றவன்சபையை நாடி-யெமாலன்பு	ககரு
தன்னடிக்கீழ்வைக்கத் தருகருணைசெய்தானைப்	
பொன்னடியென்சென்னி பொறித்தானை-மன்னு	ககசு
பவளமலையுபய பாரிசத்துஞ்செம்மை	
திவளருவிதூங்குந் திறம்போ-னவமார்	ககஎ
கழுநீர்த்தொடையல் கலந்தபுயத்தானை	
வழுநீர்த்தபாமாலை மன்னைத்-தொழுவார்க்கு	ககஅ
வேண்டியவேண்டிய வெல்லாமிகவளிக்கு	
மீண்டியதெய்வ மிருந்தருவை-மாண்டறியா	ககக
வானந்தச்செல்வ மளிக்குஞ்சிந்தாமணியை	
வானந்துதிக்கவரு மாதவத்தை-தீனனே	கஎ௦
னேதுபிழைசெய்தாலு மேழையேனுக்கிரங்கித்	
தீதனிவனென்னுத தெய்வத்தை-யோதும்	கஎக
பழமலையான்பாகம் பதியாவிளமை	
யழகுடனேவாழுமுமை தம்மை-வழுவாது	கஎஉ
தந்தசச்சிதானந்த சாகரத்தினூடாடுஞ்	
செந்திருவாழுங்குமர தேசிகனைச்-சிந்தைநீ	கஎங்
பொன்னேமரகதமே பூரணமேயாரணமே	
யன்னேமுதுகிரியா ராரமுதே-மன்னேயென்	கஎசு

தேத்திப்பணிந்தங் கெழுந்துகாஞ்சிரமேற் சேர்த்துப்பின்கைகட்டிச் சென்றுநின் று-தீர்த்தனே	கஎரு
யுன்பவனிகண்டங் குனதுகடைக்கண்ணோக்க மன்புடனேபெற்ற வரிவைதா-னின்பம்	கஎ௬
பெறுவதலாலவித்தைப் பேரிருளில்வாடி யுறுவளோயாவு முதிக்கச்-செறியும்	கஎ௭
பகுதியெனும்பெளவத்துப் பாடொலியினாலே மிகுதிவருந்துவளோ மேனி-யகமென்று	கஎ௮
மூலவகங்காரமெனு மூரிமதவேளிநுற் சாலமயங்கத் தகுவளோ-கோலியே	கஎ௯
கத்துசமயக்குயிலின் காரொலியாலானந்த நித்திரைபண்ணுது நிகழ்வளோ-சுத்தமுறுஞ்	க௮௦
சாத்தீகமாயெனுஞ் சந்திரனுவெம்புவளோ காத்தாள்வாய்மற்றிலளைக் காணென்றே-யாத்தன்	க௮௧
நிருவடியில்விண்ணப்பஞ் செய்துவணங்கி யிருமைதருமில்வுலக மெல்லா-மொருமைபெறு	க௮௨
பேரின்பமாகியென்றும் பேராதிருந்தவிந்தச் சீரின்பநாயேன் செறிந்தோங்கத்-தாரன்பா	க௮௩
யின்றிவளுக்கீத லெழில்வள்ளாலென்றியம்பி நன் றெனவேசம்மதிப்ப நன் குரைத்து-மன்றலுறு	க௮௪
சற்குமரதேவன் றருங்குளைமாலேநெஞ்சே யிற்பெறவேவாங்கிவா வின்று.	க௮௫

ஸ்ரீ சிதம்பரசுவாமிகள் நெஞ்சுவிடுதுது

முற்றிற்று.

நெஞ்சுவிடுதூது.

௩௧

து தி.

எவ்வுயிர்க்குந் தாயா யிருந்தின் பழுதளிக்குஞ்
செவ்விதரு சற்குமர தேவன்பா-லவ்வியந்தீர்
நெஞ்சமே செங்குவளை நீண்மாலை வாங்குவரச்
செஞ்சவே தூதாகிச் செல்.

ஸ்ரீ குமாரதேவயாநம:

திருப்போரூர்

சிதம்பரசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ குமாரதேவசுவாமிகள் பதிகம்.

கங்கையு மரவுந் திங்களுஞ் சடையுங் கண்ணமர் பாலமுங் கம
முங், கடுக்கையொண் டொடையுங் கரியுரியுடையுங் காரிகைவாழி
டப் புறமும், பங்கயக் கண்ணன் விழியமர் பதமும் பரிவுடன் கரந்
தரு ன்ருவாய்ப், பாரினி லடியர் பவக்கட றுடைத்துப் பனிப்பறு
பிரமசா கரத்தின், மங்கிடா தழுந்தித் தங்கவைத் தாள வந்தனை
யெளியனேன் பவமு, மாயுமென்றோ த வழக்க துண் டெனக்கு மா
ய்த்திட லுன்கட னுமாற், கொங்கவிழ் குழற்கூட் டகிற்புகை வே
ள்விப் புகையொடுங் முழுமு றும் விருத்தக், குன்றினி லமர்ந்து வி
ளங்கிவீற் றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (க)

செங்கையி னீறு பெற்றுளோர் வெய்ய தீவினை யற்றுளோர்
கின்றூட், டிகழ்புன லுண்டோ ரன்னையர் கொங்கைத் தீயபான்
மீட்டுணார் நின்னை, யங்கையாற் றொழுதோர் சிரத்தினுற் பணிந்
தோ ரவனிபொன் னுலகினைப் புரக்கு, மரசராய் வாழ்ந்து வீட்டி
னையடைவ ராமெனி னின்பெருமையினை, யிங்குநான் மறையுஞ்
சேடனா யிரவா யிரட்டைநா வும்புகழ் வரிதா, மென்னவே துணிந்
து மெளியனேன் புகழ்வா னெண்ணிட னகைப்பதா மன்றோ,
கொங்கைக டதும்ப மங்கையர் சிலம்பு குமுறவே நடித்திடும் விரு
த்தக், குன்றினி லமர்ந்து விளங்கிவீற் றிருக்குங் குமாரதே வென்
னுமா முனியே. (உ)

அஞ்சலென் றுன்கை யடியனேன் முடியி லருளோடும் வைத்
துமா மலர்மே, லயனியா னுதிக்க வனுதினந் தீட்டு மாணியை நா

ஊற முறித்தாய், வெஞ்சினத் தறுகட் செங்கணைற் றெருமைமே
வ்வுருங் காலனா ரென்னை, வீக்குவன் பாசக் கயிற்றினை யறுத்தாய்
வினையனேன் றனக்கினி தமைத்த, வெஞ்சலி லிருபத் தெட்டியர்
கோடி யெனுநா கக்குழி யனைத்து, மிடருட னகலத் திடரது செ
ய்தா யேழையே னியற்றுமை மாரென், குஞ்சரக் கோடுந் தரள
முமகிலுங் கொணருமுத் தாறுகூழ் விருத்தக், குன்றினி லமர்ந்து
விளங்கி வீற்றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (௩)

ஆம்பல்செந் தேறற் கொப்பளித் திடுத லனையநின் வாய்மொ
ழிவலிய, வைம்புல மென்னுங் கரியினை யடக்கு மங்குச மோமன
மென்னு, மேம்படு புரவி கொட்புற லடக்கும் வெவ்விய கலினமோ
கொடிய, வினைதரு கருமேந் தியமெனும் வீர விறவ்னர் தஞ்சிலு
கடக்குந், தூம்புடை யெயிற்றுக் கட்செவிக் கயிரோ துறந்துடு மு
டலெனுந் தேரின், ஞெடக்கினை யறுக்கு மாங்கொலோ வமுதோ
சுவைக்கரும் போகனி ரசமோ, கூம்பலின் றலர்ந்த நீலமுஞ்சேலு
ங்குலவிய பண்ணைகூழ் விருத்தக், குன்றினி லமர்ந்து விளங்கிவீற்
றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (௪)

அந்திவெண் பிறையை யனைய வொண் ணுதலா ரகிற்கமழ்
முகிற்குழ றனக்கே, யாலமு மமுது மமர்ந்தகட் கயற்கே யாம்பலே
யனையவாய் மொழிக்கே, கந்தடு களிற்றின் கோட்டினைக் கோங்
கைக் கமல நாண் முணுகயினைப் பழித்துக், கனகமந் தரத்தைக் கடு
க்கும்வண் ணகிற்கே காதலா யறநெறி மறந்திங், கிந்தமா நிலத்திற்
பிறப்பெனு மோரே ழிருங்கட லிடைவிழுந் திளைத்த, வென்னை
நின் கருணைக் கலத்திடை யிவர்வித் தினியவீ டிறவருள் புரிவாய்,
கொந்தவிழ் மலர்ப்பூம் பொங்கரு மெயிலுங் கோதறச் சூழ்தரு வீ
ருத்தக், குன்றினி லமர்ந்து விளங்கிவீற் றிருக்குங் குமாரதே வெ
ன்னுமா முனியே. (௫)

அருக்களே வகத்தி லாணவ விருளுக் கன்றிய மாயையாம்
வெய்யி, வகற்றிட வெண்ணெண் கலைகளா னிறைந்தே யருளமு
தந்தனைப் பொழிந்து, திருக்கிள ரடியார் கண்மலர்க் குவளை திறந்
துநீர்த் தேன்பொழிந் திடவே, சிவப்பிர காசங் காட்டிமீ தெழுந்த
திங்களோ கார்மிக மென்னுஞ், சுருக்கமில் கடற்கு வடவையோ
பாவத் துகளெனுங் காட்டினுக் கனலோ, துன்னிய காமக்கனற்கு
மா முகிலோசுடருநின் பதத்தியல் புணரேன், குருக்கிளர் மணிக
ள் குயிற்று பொன்மாட கூடங்க ளொளிர்ந்தரும் விருத்தக், குன்
றினிலமர்ந்து விளங்கி வீற்றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா மு
னியே.

(சு)

விரைவுறு மந்தக் கரணமோ முழன்றும் வீண்படு விடயமே
விழைந்து, மிகுத்திடு காமங் குரோதமே முதலா மேதையில்குண
ங்களான் மெலிந்துந், தரையினிற்றுக்க சுகமவை யடுக்குந்தன்மை
யா லனுதினந் தளர்ந்துந், தக்கவே டணைகண் மூன்றினுற் றவித்
துஞ் சாலவே மயங்குமென் றன்னைக், கரையறு முததி யிலவண
நீரைக் கார்முகந் ததைக்கச டறத்திங், கலவவே செய்யு மாறுபோ
னீயென் கசடறுத் தாண்டருள் புரிவாய், குரைகட லெழுந்தவின
னிவர் தேரைக் குளிர்வொழி றடுத்திடும் விருத்தக், குன்றினி லம
ர்ந்து விளங்கி வீற்றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (எ)

அரியவா ணவமா மண்டம்விண் டடியே னவனியில் வெளிப்
படப் பெரிது, மரியதோர் கமட மழகிய வனமீ னஞ்சிறைப் புள்ளி
வை போலக், கருதுநெஞ் சதன லுன்னியே கடைக்கட்கருணையா
னோக்கியே பரிசங், களிப்புடன் செய்தே யளிப்பது கொடியேன்
கணித்தினி தெங்ஙன மறிவே, நெருமையின் குலங்கள்சரோருக
மலரை யிக்கிளைச் செந்நெலைக் கறிக்க, விருகடை வாயாற்சொரியு
ம் வெண்டரள மிளநிலா வெறித்தலிற் குமுதங், குருமதி யென

ஸ்ரீ குமாரதேவசுவாமிகள் பதிகம். ௩௫

வேணைமுறுக் கவிழ்ந்து கொங்குயிர் பண்ணேசூழ் விருத்தக், கு
ன்றினிலமர்ந்து விளங்கி வீற்றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா
முனியே. (அ)

இரவுநண் பகலு மிலாத மத்தியத்தி லிருந்திடுந் துருவனைப்
போல, விரண்டுதட் டகத்து நிறைபொருள் சமனா யிருந்தநற் றரா
சமுட் போலப், புரையுறு சகல கேவல மதனிற் பொருந்திடாது
னிய சுத்தத்திற், பொருந்தியே யகந்தை தவிர்ந்துநான் வாழப்பொ
ருந்தவைத் தாண்டருள் புரிவா, யிரவியி னிரத மிழுக்குமேழ் பரி
யி னெழிற்சூரந் தாக்கவே தெங்கி, னிருங்கனி தகர்ந்தங் கிழிந்திடு
மிளநீரிலஞ்சியிற் பண்ணையிற் றதும்பிக், குரைபுனன் முத்தநதியி
னிற் பெருகுங் குறைவிலாச் சீர்திகழ் விருத்தக், குன்றினி லமர்ந்
துவிளங்கிவீற் றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (க)

கன்றினுக் கிரங்கிச் சுரபிவந் தின்பால் கதறியே யினிதளித்
திடுமக், கன்றினுற் சுரபிக் கணுவள வேனுங் கருதுகைம் மாறிலா
ததுபோ, லொன்றுநன் கறியா வேழையிங் கிவனென் றுன்னிரு
தாட்சரோ ருகமென், னுச்சிமேல் வைத்துத் தலையளி செய்தா
யுனக்குநான் செய்வதொன் றிலதாற், றுன்னிய செந்நெல் கன்ன
ல்பூங்கதலி தோமறு பூகமொண் டெங்கு, துருமமு நெருங்கி வரி
சையினிருத்தல் சுரரிழிந் தேநதி மூழ்கிக், கொன்றைமா லிகை
யான் பதந்தொழு தேகும் படியெனக் குலவிடும் விருத்தக், குன்
ற்றினி லமர்ந்து விளங்கிவீற் றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா
முனியே. (க௦)

ஸ்ரீ குமாரதேவசுவாமிகள் பதிகம்

முற்றிற்று.

உ
கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீகுமாரதேவர் அருளிச்செய்த

சாத்திரங்கள் பதினாறனுள்

முதலாவது

ம ஹ ர ரா ஜ ர து ற வு.

ப ர யி ர ம்.

[கணபதிமுதலிய ஐவர் வணக்கம்.]

அமரர்கள் பரவுந்திருமுதுகுன்றி லாழத்துப்பிள்ளையைச்சிக
ரிக், குமாரசற்குருவையிமகிரிராஜ குமாரியாம் பெரியநாயகியை,
* முமலமுமொருங்கே யகற்றிடுமுக்கண்முதல்வனைச் சாந்தநாயக
னை, நமதெணப்படியே முடிந்திடத்தினமு நாடிநின்றிறைஞ்சி வா
ழ்த்திடுவாம். (க)

[முக்குருவணக்கம்.]

மறைமுடிவதனில் விளங்கிடுமொளியே மனிதரைப்போலவந்
தெனது, சிறைதவிர்த்தாண்ட சிவப்பிரகாச தேசிகன் றன்னைமற்
றவன்றன், நறைமலரடியைப்போற்றிடுஞ்சாந்தநாயகன் றன்னைமற்
றவன்றன், நிறையருள்பெற்ற பழனிமாமுனியை நெஞ்சினுளிருத்
தியேபணிவாம். (உ)

[ஆழத்துப்பிள்ளையார்துதி.]

தொய்யின்முலைக்கோடிரண்டிகவான் றுதிக்கைமூன்று விழி
தரிசில், துய்யசைவமுதன்மதமுந் துலங்கவருமொண்டிடியுலகம்,
உய்யவுதவுமொருகளிற்றை யுலவாவிருத்தசைலத்தில், வையம்பர
வுமாழத்து வரழைங்கரனை மனரினைவாம். (ங)

* ஆணவம், கான்மியம், மாயை ஆகும்.

[விருத்தாம்பிகை துதி.]

வேறு.

இருட்கலிவலியின் ஞானநன்னெறிக ளிறந்துயிர்கொடுநெறி
மேலி, மருட்கொடுகலங்கா வகைகலியென்றும் வந்தணுகாப்பதி
தன்னில், தெருட்சத்திகருணை யுருவதாய்நின்ற தெளிவிக்குமிறை
வியெங்குருவோர், அருட்கடல்பெரியநாயகியுலகுக் கனைமுதல்வி
யைப்பணிந்திடுவாம். (ச)

[சபாநாயகர் துதி.]

திங்களார்சடையிற் கங்கைநீர் துளிப்பத் திருந்திழையுமையு
ளங்களிப்பப், பொங்கராவொடுநற் புலிமுனிவர்கண் மால்போதய
னமரர்கள் போற்றத், துங்கநான்மறைகடுதித்திடவைந்து தொழி
ல்விரிந்திடப்பொதுவதனிற், செங்கழலதிர நடஞ்செயும்பொருளை
த்தினம்பணிந்திடரொழித்திடுவாம். (ரு)

[சிவகாமியம்மை துதி.]

வேறு.

அருளுருவாயுயிர்கடமக்கன்னையாகி யஞ்ஞானந்தன்னை யகற்
றியமலமாகி, மருளிலதாய்மெய்ஞ்ஞானமாகுமுத்தி வாய்த்திடவே
காத்தருளிவானோரேத்த, இருள்கெடவேமிளிரு மிருங்கழல்களா
ர்ப்பவிறைபுரியுந்திருநடத்தாற் களித்துவாழும், தெருண்மருவும
றைநான்கும் பரவுந்தில்லைச் சிவகாமசுந்தரியைச் சிந்தைசெய்வாம்.

[விநாயகர் துதி.]

வேறு.

செக்கர்போன்றொளிர்முக்கட்சிலம்பினை
மிக்கபேரருள்வேலையையோர்கொம்பால்
தக்கவன்பர்க்குதவுந்தருவினை
இக்கதைநிறைவேறவிதைஞ்சுவாம். (எ)

[சுப்பிரமணியர் துதி.]

வேறு.

கடிகமழ்கரியகூந்தற்கனிமொழித் துவர்வாய்த்தெய்வப்
பிடிதனக்கோட்டால்வள்ளிப்பெண்கொடிபடருஞ்செய்ய
படிபுகழ்புயமாங்குன்றிற்பாயவண்கழுநீர்நீப
மடலவிழ்செழுந்தார்செவ்வேண்மலரடிவணக்கஞ்செய்வாம். (அ)

[அடியார் துதி.]

வேறு.

வண்டிழாயலங்கன் மாயவன்மலர்மேல் வதிந்தநான் முகன் ம
றையறியாத், தொண்டைவாய்க்கெண்டை விழிக்கழைமொழியொ
ண்டிடியிடையுமையையோரிடத்திற், கொண்டகோனருளைப் பொ
ருளெனக்கருதிக் குலவியசாதனந்தரித்து, மண்டியவடியார்யாவர்
மற்றவர்தான் மனத்தினுஞ்சிரத்தினும் வைப்பாம். (ஆ)

[அவையடக்கம்.]

வேறு.

சகரர்தம்வலியையுந்தடந்திரைக்கடல்
அகலமும்பின்புளோபக * ழிலஞ்சிதான்
புகழுறவிளக்கலேபோலவிச்செயுள்
தகைதருகலேஞர் நூறனை விளக்குமால்.

[நூனுதலியபொருளும், நூற்பயனும், நூலாசிரியர்பெயரும்.]

வேறு.

திங்களொண்கவிகைத் திகிரியந்திணிதோட்டிகழ் கடற்றூனை
மாராஜன், அங்கண்மாநிலத்திற்றுறந்துவீட்டைந்தவரிய விக்காதை
யைத்தமிழால், இங்குமாதவத்தோரிசையு மென்றிசைப்பவிசைத்த

என் வீடுறக்கேட்டோர், கொங்கவிழ்பொழிற்சூழ் பழமலையுறை
யுங் குமாரதேவென்னுமாமுனியே. (கக)

வாழ்த்து.

வேறு.

சிவன்றிருவருவாமைந்துசின்மயவெழுத்தும்வாழி
நவந்தருநீறும்வாழியனநன்மணியும்வாழி
கவின்றருங்குமாரதேவன் கழலிணையிரண்டும்வாழி
அவன்றிருவடியார்தம்மோடாருயிரனைத்தும்வாழி. (கஉ)

பாயிரம் முற்றிற்று.

நூல்.

[நைமிசாரணிய வாசிகளாகிய சவுனகாதிரிஷிகள் மஹா
ராஜன் சரித்திரஞ் சொல்லும்படிவேண்ட சூதம
ஹாமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கல்.]

வேறு.

தருக்கிளர்நைமிசாரணியத்திற் றங்கியமுனிவர்கள்சூதன், வர
ப்பணிந்தேத்திக் கதைகட்பற்பலவா வகுத்துரைத்தனைமஹாராஜ
ன், திருக்கதையெங்கட் குரைத்திலையதூநீ செப்பெனச்சுருதியிற்
சொல்லுஞ், சுருக்கமில்லாதையிதுவெனத்தொகுத்துத் தோமற
க்கேண்மினென்றுரைக்கும். (க)

[இதுமுதல்-எ-பாட்டானும் அரசன் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.]

குழைத்ததண்சினைத்தே மாவிணைக்கனித்தேன் குலலியப
லவினற்பலத்தேன், தழைத்திடுகதலிப் பழமுகுத்திடுதேன் ருன்
றிரண்டிலஞ்சியிற்றதும்பி, விழுத்தருவயலிற் பாய்தரவிளையு மிரு
கருநாடதேசந்தான், இழைத்தநற்றவத்தா லுயிரெலாம்புரந்தங்கி
ருந்தரசாளுமோர்குரிசில். (உ)

வேறு.

மஞ்சமரிஞ்சிசூழ்மாபுரத்திருந்
தெஞ்சலிலெண்டிசையிறைவர்தாடொழத்
தஞ்சமென்றடைந்தவர்தம்மைக்காத்திகல்
வஞ்சகர்க்காய்மஹாராஜமன்னனே. (ங)

வேறு.

தருமிழலரசுவைகுஞ்சதமகன் றிருவின்மிக்கான்
உருவினின்மதனின்மிக்கானுலத்தினிற்பலத்ததோளான்
செருவினிலரியேறன்னுன்றேனொடுஞ்மி றும்பாட
முருகுடைந்தொழுகுந்தாரான் மூவுலகளிக்கும்வேலான். (ச)

வேறு.

அரசர்வந்திடுதிறையளக்குமுன்றிலான்
முரசுகளனுதினமுழங்குமன் றலான்
கரைபொருதிரையெறிகடலந்தானையான்
அருவரைமார்பினுன்யாளிமொய்ம்பினுன். (ரு)

அரசர்தமுடியுமுதவிருந்தாளினுன்
எரிதவழ்திகிரியையேந்துந்தோளினுன்
மருவலர்வலியினைமாற்றும்வாளினுன்
தருநிதிக்கொடையினுன்றருக்குநாளினே. (சு)

வேறு.

கவரியோடாலவட்டங்காரிகையார்கள்வீசப்
பவளவாயரம்பையன் னார்பாகடையுதவமுத்தத்
தவளவாணகையார்கீதந்தனிநடஞ்செய்யநின் று
குவலயமன்னர்போற்றக்குரைகடற்றானேசூழ. (எ)

இந்திரனாலயம்போலிலங்கியமண்டபத்தில்
சுந்தரமிருகராஜன் சுமந்தபூவணையின்மீது

வந்திருந்தவனிதன்னைமனுநெறிமுறையிற்காத்தே
அந்தமில்போகந்துய்த்தங்கிருந்திடுமரசர்கோமான். (அ)

[அரசன் நனக்குப் புத்திரனில்லாமையால் வியாகுலமுறல்.]

தூம்புடைப்பிறையெயிற்றுத்துத்தியீராயிரந்தோட்
பாம்பினுற்பரிக்கலுற்றபாரினைப்பரிக்கப்பின்னர்
மேம்படுபுதல்வர்நந்தம்வீறுடைவயிற்றில்லென்று
தேம்படுதெரியன்மார்பன்சிந்தையாகுலங்களுற்றான். (க)

[இதுமுதல்-உ-பாட்டானும் தீர்த்தயாத்திரைமுதலிய
புண்ணியங்கள் செய்தமை கூறப்பட்டது.]

கங்கையேமுதலாமிக்ககடவுண்மாநதியிற்றேரய்ந்தும்
பங்கயாசனன்மாறிங்கட்பவளவார்சடையான் நன்னை
அங்கையாற்பூசைசெய்துமதிதிகட்களித்துந்தீயில்
பொங்குமாகுதிகளீந்தும்பூவலம்வந்துந்தேவர். (க௦)

ஆலயஞ்சாலையக்கிராரந்தனவனங்கள்
கோலமாரிலஞ்சிகூபங்குளம்பலசெய்துமீரெட்
டேலுமாதானத்தோடேயிரணியமுதலீரைந்து
சாலநற்றானமீந்துந்தருமமெண்ணுன்குசெய்தும். (க௧)

[இதுமுதல் உ-பாட்டானும் புத்திரோற்பத்தியும் சாதககன்ம
முதலியன செய்தமையுங் கூறப்பட்டன.]

தவம்பலபுரிந்துவேந்தன் நனயனைப்பூத்தபின்னர்ப்
பவந்தனைத்துடைத்தேன்மேலாம்பரநற்பதமுமுண்டென்
றுவந்துசாதககன்மத்தோடொழிவறுகருமமெல்லாம்
நவந்தரச்செய்துநாமநன்மஹாராஜனென்றே. (க௨)

வேறு.

வேதநீதியிற்கூறிவியன்றா
ஓத வெண்ணென் கலையுமுணர்த்துவித்

[மனைவி பெண்களுக்குக் கணவனையின்றிக்
கதியில்லையெனல்.]

ஞானமான துபொதுவே நூலதனிற்றுறவதற்கு நவில்வதில்
லா, லானமாதினையலவோ விடுகவெனவறையும்ப தியானவுன்னை,
நானமாவிகவென வறையுமதோ துறவறமிங் கெனக்கென் சொல்
லும், ஆனதா லுமையொழிந்து கதியிலையே யெனவெணியா னடுத்
தேனென்றாள். (சுரு)

[அரசன் மறுத்துக்கூறுதல்.]

ஆகமத்தின் விதிதவரு தறைந்தனைநீ விவேகியே யாவாயானு
ந், தேகமுதற்பிரபஞ்ச மதனினைசை விடுத்தவனஞ் செல்லானின்
றேன், நாகமுலையாயெனுரை தடுத்தலுன்றன் விரதமல நாடுதன்
னிற், போகுதியென் றவளைவிடுத் தேதிலரைப் போலகன்று போ
காடின்ருன். (சுகூ)

[இதுமுதல் உ-பாட்டானும் மனைவி புலம்பிக்கொண்டு மானு
லன் வீட்டிற்குப் போய்விடல் கூறப்பட்டது.]

விரிவாயஞானமதை யுணர்ந்தாலு மடந்தைபதிவிலங்கறிற்றல்,
அரிதாயதகைமையினு லேங்கியேபதைபதைத்தங் கவனைநோக்கி
த், தரியாதுகதறியே வினைதனையேநொந்துதான் றளர்ந்துநின்ற,
தெரியாதுமறைந்தவிடந் தனின்மிகவுமுருகியே தேம்பிவீழ்ந்து. ()

வேந்தனையுனைவிடுத்து முலகமதிலிருக்கவோ விதித்தானீச
ன், தீர்ந்ததோவுமக்கெனக்கும் வினைதானுமின்றளவிற் சேர்ந்துநி
ற்கும், போந்தவுமை யெக்காலங்காண்பேனா னிணியெனவேபுலம்
பிமாதும், சார்ந்தனன்பின் றிரும்பியேநகரதனின் மானுலன்றன்
சார்புதன்னில். *

(சுஅ)

* இப்பாட்டு - ஆசிரியைப்பட்ட வெதுகை.

[இதுமுதல்-௧௪-பாட்டானும் அரசன் வனத்திலே
ஞானியாய்த் திரிதல் கூறப்பட்டது.]

அரசனந்தநகர்விடுத்ததுத்தேசநாடுகளுமகன் றடவிசென்றே
இரவுபகலகநிலையோநிலையாகவிரும்,தவர்களிடமேசேர்ந்து
பரகுருவினுபதேசத்தரியபொருள்வினவியவர்பகரக்கேட்டுத்
திரமனமாயொருவராற்கலங்கா,தஞானியாய்த்தீரனாகி. (௪௧)

வேறு.

நகர்தனிலேகிப்பிச்சைசநண்ணியேமனைகடோறும்
அகமகிழ்ந்தங்கையேற்றேறயவ்விடத்தருந்தியாங்கே
செகமுளோர்பேயென்றெண்ணிச்சிரித்திடாநாணமின்றி
இகபரத்திச்சையற்றேறயேகனாயுலாவலுற்றான். (௫௦)

பொருந்திவாழிடமொன்றுகிற்பொருந்திடும்பற்றென்றெண்ணி
இருந்திலேனாநிடத்துமெங்கெங்குமொருவனாகித்
திருந்தியசமாதிவிட்டுத்திரும்பிடாதுறைக்கவுன்னி
இருந்திருந்திடங்கெனங்குமேகமேநோக்கிரின்றான். (௫௧)

தோன்றிடுமூலகமெங்கேதோன்றிடுமென்னநோக்கித்
தோன்றிடுநினைவிலென்றேதோன்றியநினைவுதானும்
தோன்றிடுமிடத்தைப்பார்த்துத்தோன்றிடுஞ்சொருபத்தென்றே
தோன்றிடும்பொருள்களெல்லாஞ்சொருபமேயென்றுகண்டான்.

தோன்றிடும்பொருள்களுண்டாய்த்தோன்றியேயின்பமாகித்
தோன்றிடும,தனாலந்தச்சொருபமேயென்றுகண்டு
தோன்றிடுஞ்சொருபந்தன்னிற்றேறான்றுமீதசத்தேயென்று
தோன்றிடுஞ்சொருபந்தானாய்த்துளக்கமற்றிருந்தான்வேந்தன். (௫௨)

கடிநகர்தோறுஞ்சென்றுங்கானகந்தோறுஞ்சென்றும்
படிவலமாகவந்தும்பார்வைமாறாட்டமின்றி

அந்தநடுமுன் மூன் றுமில்லா வகண்டாகாரவடிவாகித்
தொந்தமொன் றுமில்லதாகிச் சுயமாய்விளங்கியிருந்த துவே. (௧௧)
வேறு.

நிமலமாம்பிரமவனுபவமுரைக்கே னின் றதுசிருட்டிமுன் னொய்
நிமலமாமென துநிலையினினின்றே நினை வெனுமாயையிற் பாயந்து
நிமலமாம்பரமாயுயிர்களாயுலகாய் நிலையதுபோலவேவிரிந்து
நிமலமாமென்கணப்படியொடுங்கி நின் றிடுவேனிதுநிசமே. (௧௨)

அலைவில்சிற்சொருபமஃ துமல்லாதா யதைவிடவே றுமல்லாதாய்
அலவுசெய்யஞ்ஞான த்திசைசத்தா யஃ தகன் றிடும்பொழுதசத்தாய்
அலைவின் றித்தே நின் முக்காலுமில்லதா யனாதியாயனிர்வசனமதாய்
அலைவு றுமாயையுடையமாயாவி யானேநானாகியசோகம். (௧௩)

பரசொருபத் துக்கபின மும்பின மும் பகர்பினுபின்ன முமலதாய்
நிரவயமலதாய்ச்சாவயமலதாய் நிரவயசாவயமலதாய்த் [ய்ப்
திரசத்தையசத்தைச்சதசத்தையலதாய்ச் செப்பியவனிர்வசனமதா
பரபிரகிருதிதமசெனுமகிமை பண்டையிலுடையவிச்சோகம். (௧௪)

எனை மறைப்பறைச்சிதீண்டியுமகத்திவிருளிறந்தும்மொளிபிறந்தும்
பினைநனிமாயைதூரத்தியாயும் பிரவஞ்சமருந்தியுமிவையின்
உனிரின் றுபார்க்கிற்பஞ்சகமுமுண்டெனக்கேயிவைதீரு [தே.
துனிரின் றுபார்க்கினிவைகட்காளானே னொருவிருத்தாசலமடைந்

என்னையேதோன்றாவகைகொலைபுரிந்து மினியதோர்ஞான
மாணிக்கந், தன்னையேகளவுபுரிந்துமற்றதன்மேற் றவிரந்திடாமய
க்கத்தைக்கொண்டும், பின்னையும்திலேகாமத்தைப்பெற்றும் பேச்
சிறந்த துவெனவுரைத்தும், இன்னவைம்பாதகங்கட்காளானேனெ
ழில்விருத்தாசலமடைந்தே. (௧௫)

இத்தகைகருதகங்கள்பாதகங்க ளெய்தியுமிடமுதற்பற்றும், ஒத்தவி
வ்வுடலிந்தியங்கரணங்க ளொன்றுந்தாக்கறவெட்டவெளியில், வை

த்தெனைக்கண்டிபாழ்செய்ததந்தோமலையையேநம்பியுமுலகில், இத்
தனைகொடுமையுடையவித்தலந்தா னெனக்கென்றேயிருந்ததோவ
றியேன். (கௌ)

வேறு.

விருத்தகிரிவடிவான விதையவனும்வாழ்க
வினையனேற்கருள்விருத்த வம்பிகையும்வாழ்கக்
கருத்திலுறவனக்கருளும் பிரணவமும்வாழ்கக்
காரணியையடையு மடியாருநனிவாழ்கத்
திருத்தமுடன்றலமுமிகச் சிறப்பதாய்வாழ்கச்
சேர்ந்துறையுமியாவர்களுஞ் செல்வமுடன்வாழ்க
இருத்தியெனையுமையருள யானுணர்ந்தபடியே
எல்லோருமுணர்ந்துவாடுத லறவேவாழ்க. (கௌ)

ஆக பாயிரம் உட்பட - ௧௦௦.

விஞ்ஞானசாரம்-முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது

அத் துவிதவுண்மை.

காப்பு.

பாயிரம்.

ஆழத்துப்பிள்ளையார் - துதி.

பொங்கரவதவுமிந்தும் புரிசடையதனிற்சேர்த்து
அங்கரந்தனிலிடத்தி லழகியமானேயேந்தும்
சங்கரன்சேயெம்பாசந் தகர்த்தைந் துமொருங்க றுக்க
ஐங்கரன்கொண்டவாழத் தையனைவணக்கஞ்செய்வாம்.

(க)

[பெரியநாயகியார் துதி.]

ஆண்டகுருவேகண்மணியே யருளேநீநானொன்றாகப்
பூண்டவடிவையென்னுடைய புந்தியதனுணின் றுணர்த்தி
ஈண்டப்படியேயென்னுவி லிருந்துமுரைக்கவேண்டிநீ
நீண்டமாலுமயன்போற்று நிமலவிருத்தநாயகியே.

(உ)

பாயிரம்-முற்றும்.

நூல்.

மேலாஞ்சதுட்டசாதனங்கண் மேவிறிறைந்தபேர்க்குரைக்கின்
மேலாமதுநாமெனத்திடமாய் விளங்குமவையில்லாதவர்க்கு
மேலாம்பரமன்மான்மழுவாய் விளங்கியுரைத்தும்விளங்காது
மேலாஞ்சாதனங்கள்வர மேவவேண்டிஞ்சாதுசங்கம்.

(க)

டண்டாய்த்தோன்றிரமித்திடுத லொருநம்வடிவேயுருநாமம்
ண்டேயிடன்மாத் திரமல்லாற் கருதிப்பார்க்கின் வேறில்லை
ண்டேமுதலித்தகவாகும் பலவாய்க்காணன்மைத்திரிவால்
பிண்டாற்றிரிவையேகமாய் விளங்குநமதுவடிவமே.

(உ)

எந்தச்சத்திலசத்தாகு மிந்தவுலசுத்தாகும்
எந்தச்சத்திலசத்தாகு மிந்தவுலசந்தான் விளங்கும்
எந்தவின் பிற்றுன்பாகு மிந்தவுலகமின்பாகும்
அந்தச்சச்சிதானந்த மதுவேநமதுவடிவாகும்.

(௩)

எல்லாநாமேயெனவறிந்தா லெஃதைநினைவானினைத்திடுதல்
சொல்லாலைதயுரைத்திடுத றொழிலாலைதச்செய்திடுதல்
நில்லாவுலகவேறெனவே நினைதலுரைத்தொழில்புரிதல்
நல்லாரனைத்துநாமெனவே நாடாரவையிடுனன்றையுமே.

(௪)

நானாவாகத்தோன்றியிடு நாமரூபமிவையனைத்தும்
நாவல்லவொருநாமே நாடிமகிழுஞ்சித்திரங்கள்
தானஞ்சித்தாகாசத்திற் றன்னைத்தானேதான்ருளே
தானங்கருவியினில்வரைந்து தானேநோக்கிமகிழ்ந்திடுதல்.

(௫)

தங்கந்தானேபணிதியாய்ச் சாற்றும்விதமாய்விளங்குதவின்
அங்கமுதலாஞ்சகங்களா யறிவேவிளங்குமயலில்லை
இங்கங்கென்றேபங்கொன்று மில்லையகண்டவறிவொன்றே
துங்கவறிவுதோன்றளவுந் தோன்றுநானாவிதரூபம்.

(௬)

இன்னானன்னை துவதுவென் றியம்புமுலகம்வேறன்று
தன்னானந்தலீஸையிற்ற றன்னைத்தானேதன்னிடத்தில்
அன்னானின்னை துவிதுவென் றனந்தவிதமாய்த்தான்பகுத்தே
உன்னாநின்றதானடிக்கு மொருகூத்தெனவேயியம்புவரால்.

(௭)

தங்கமொன்றேபணிதிகளிற் சாற்றும்விதங்கள்வெவ்வேறு
தங்கவிலக்கணமுமன்று தங்கம்விடவும்வேறன்று
தங்கமழியாப்பணியழியிற் சாற்றும்மிந்தத்தகைமைபோல்
எங்குநிறைசித்தாநம்மி லிலகுமிந்தவுலகமே.

(௮)

தானுண்டாகிலுலகுண்டாந் தானுண்டாகிலுயிருண்டாம்
தானுண்டாகிற்பரமுண்டாந் தானுண்டாகில்வீடுண்டாம்
தானுண்டாகிற்பஞ்சதொழிற் றானுண்டாகுந்தனையன்றித்
தானுண்டோமற்றவையதொற் றுளேயனைத்தும்வேறில்லை.

(௯)

மந்தவிருளிற்கயிற்றரவின் மாறுபாடாய்த்தோன்றுதல்போல்
இந்தவுலகுமுயிர்களுமவ் வீசன்றனுமுயிரடையும்
பந்தம்வீடுமீசன்செய் பஞ்சகிருத்தியங்களுமே
அந்தநமதுசொருபத்தி லாரோபிதமாய்நின்றிலகும். (க0)

அனந்தவிதமாங்கீற்றையுடைத் தாகுஞ்சிலையொன்றதைப்பார்க்கி
அனந்தவிதமாய்த்தோன்றியிடு மந்தக்கீற்றுஞ்சிலையொன்றே [ன்
அனந்தமுடையநம்மிடத்தி லகிலபந்தத்தகைமைபோல்
அனந்தவிதமாய்த்தோன்றியிடு மறிவேயன்றிவேறில்லை. (க௧)

மையேமிகுறித்திரைமோக மயக்கிற்கனவைக்கனவதனில்
பொய்யேயெனத்தோன்றாதவற்கே புகலவேண்டுநனவுணர்ந்தோர்
மெய்யேபோலத்தோன்றினி விளங்குஞ்சகஞ்சற்குருவன்றிப் [ம்.
பொய்யேயெனத்திட்டமதாகப்பொருந்தத்தோன்றதொருக்காலு

கனவினனவேயுணர்ந்துயர்ந்தோர் கனவென்றொருவற்குரை
த்திடினும், கனவிதெனவேகாணுதுகாணுந் தனக்கென்றறிவுதித்
கின், வினவிலதுபோனனவையுந்தம் விகற்பமெனவேயுரைத்திடி
னும், நினைவினிசமாய்க்கொள்ளாது நிசமாந்தனக்கென்றறிவுதித்
கில். (க௨)

கனவைக்கனவென்றுணர்ந்தவனைக் கனவினீயாரெனவொருவன்
வினவிலவனுநனவதனில் விளங்குந்தனையேயுரைப்பனதில்
நனவைநினைவென்றுணர்ந்தவனை நனவினீயாரெனவொருவன்
வினவிலவனுமகண்டமதாய் விளங்கும்பிரமமேயென்பன். (க௩)

நனவிற்குளோரிடத்திருக்க நவினித்திரையின்மோகத்தால்
கனவிற்கேசாந்தரமுதலாய்க் காணுமனேகவிதமஃதின்
வினவினாமுமகண்டமதாய் விளங்கியசையாதிருந்திடவே
கனவிம்மாயைதனில்விதமாய்க் காணுந்தேசாந்தரமுதலாய். (க௪)

கனவிற்ரே ன் றும்பொருளெல்லாங் கனவிற்கனவென் றுண்
ர்ந்தக்கால், நனவில்விவகாரந்தோன்று நவிற்றுமிந்தத் தகைமை
போல், நனவிற்ரே ன் றஞ்சகமனைத்து நமதுசங்கற்பம்மெனவே,
நனவிற்ரே ன் றியிடுங்காலை நமதுசொருபந்தோன்றியிடும். (க௬)

மனத்திற்கனவிற்கனவெனவே மதிக்கினந்தவிவகாரத்
தனத்தமுறினுங்கலக்கமுற னதிகமுறினுமகிழ்ச்சியுற ன்
மனத்தினனவில்விவகார மயங்கிநீங்காதிருப்பன தின்
கனத்தசகஞ்சங்கற்பமெனக் கண்டாற்றனைநீங்காதிருப்பார். (க௭)

சிங்காதனத்தில்வீற்றிருக்குஞ் சிறப்பாராசங்கனவடைந்து
மங்கர்ப்புலைத்தன்மையைமேவி வருந்துவோன்றனனவுணரின்
அங்காஞ்சோகமோகமெலா மந்தக்கணமேநீங்குமதின்
இங்காஞ்சீவத்துவமோக மிரியுந்தனைத்தேர்ந்தக்கணமே. (க௮)

கனவைக்கனவென் றுணர்ந்தந்தக் கனவினனவைநோக்கிடினக்
கனவையொழிந்தவக்கணமே காணுநனவில்விழிக்குமதின்
நனவைச்சங்கற்பமென் றுணர்ந்து நனவிற்றனையேநோக்கியிடின
நனவையொழிந்தவக்கணமே நமதுசொருபத்தேவிழிக்கும். (க௯)

கனவையொழிந்துநனவதனைக் கண்டார்நனவினின் றுபினக்
கனவைநோக்கியிடின முன்னங் கண்டபடியேதோன்றுமதின்
நனவையொழிந்துதன் டொருப நன்றயுணர்ந்தோரதினின் று
நனவைநோக்கினினைவுகொடு நாடினமுனம்போற்றே ன் றியிடும். ()

உறக்கமோகமதிற்கனவி லுலகமுயிர்கள்விவகாரம்
சிறக்குமெய்ப்போற்றே ன் றியதைத் தேரிற்பொய்யாயிடும்ஃதின்
மறக்குமாயாமோகமதின் மாசார்பந்தம்வீடதெனப்
பிறக்குமவைகடமைத்தேரிற் பேசும்பொய்யாய்ப்போய்விடுமால். ()

ஒருவனுளதாகையிற்கனவு முண்டாமுறக்கமோகமதின்
ஒருவனிலதாகையிற்கனவு மொருகாலையினுமிலதாகும்

சொரூபநமதுண்டாகையினுற் றேரன் றுநானாவிதசகநம்
சொரூபமில்லதேவிலையதனாற் றேரன் றுமனைத் துஞ்சொரூபமே. (1)

படிகத்தடித்தநிறங்களதிற் பத்திபாயுமந்நிறமாய்ப்
படிகமாகிநீங்கின திற் பகருமிந்தத்தகைமைபோன்
முடிவினமதுசொரூபத்தின் மோகஞ்செயுமாயையிற்றேரன் றும்
முடிவில்பந்தம்வீடதுமின் மொழியுமாயையென்பதுமில். (உக)

பழுதையதனிற்றேரன் றியிடும் பாம்பையுள்ளபடிநோக்கில்
பழுதையாயேதோன்றியிடும் பாம்புமதுவாய்விடுமஃதின்
பழுதில்சிவத்திற்றேரன் றியிடும் பன்மையுலகைநோக்கியிடின்
பழுதில்சிவமேயாய்த்தோன்றும் பன்மையுலகுமதுவாய்ப்போம். (1)

தோன்றிவிளங்கும்பொருளெல்லாந்தொல்வேதாந்தவிசாரணையில்
ஊன்றிநோக்கியனுதினமும் யுகமதனிற்பரிசயித்தால்
தோன்றிவிளங்குமறிவொன்றே சொன்மாத்திரமாய்விடுமூலகம்
ஊன்றிநோக்காதவர்கட்கே யுளதுபோலத்தோன்றியிடும். (உரு)

ஏகமாகிநின்மலமாயிருக்குநமக்கிப்பந்தமெனும்
மோகம்வந்ததேதென்று முன்பின்பாராதிப்பந்தம்
போகவழியேதெனநாடிப் பொருந்தும்வேதவிசாரணையால்
யுகமதனிற்சிதைக்கினதி னுள்ளவியல்புபின் றேரன் றும். (உசு)

பரவைதானேயோரலையிற் பலவாய்விளங்குமோரலையில்
பரவையீங்கியொன்றாகிப் பழையபடியேவிளங்குமதின்
பரவுஞ்சொரூபஞ்சங்கற்பப் பகுதியதனிற்பலவாகிப்
பரவுமசங்கற்பத்தொன்றாய்ப் பழையபடியேவிளங்கியிடும். (உஎ)

கடங்கடமதுகாரணத்தைக் காட்டிடாதுமுன்விளங்கும்
படங்கடாமுமப்படியே பகர்காரணமுநீங்காது
சடங்களாகுமிச்சகமுந் தான்முன்விளங்குங்காரணமாம்
இடங்கொள்சொரூபத்தையுங்காட்டாதிருக்குமதைவிட்டகலாதே.

மரத்தைநோக்கின்மதகரியு மறைந்துவிளங்குமதைநோக்கின்
மரத்தைமறைத்துத்தான் விளங்கும் வாறுபோலச்சகமுழுதும்
பரத்தைநோக்கின தின்மறைந்து பரமாய்விளங்குஞ்சகநோக்கில்
பரத்தைமறைத்துத்தான் விளங்கும் பரமேயனைத் துமாதலினால். ()

நாகந்துதிக்கைதனைநோக்கி னுசிகரமுந்தேதான் றியிடும்
நாகநயனந்தனைநோக்கி நயனஞ்செவியுந்தேதான் றியிடும்
ஏககருவிபார்த்தபடி யிரண்டுவிதமும்விளங்குமதின்
ஏகபரமும்பார்த்தபடி யிலகுமுவகுஞ்சித்ததுமாய். (௩௦)

ஊனும்போகமெமதென்றே யுன்னல்விசாரமிலாமையினால்
நீநானவைகளிவைகளென நிலைபோல்விளங்கியிடமிந்த
நானாவிதமாஞ்சகமுழுது நாமேயன்றிலேவறில்லை
தானாய்நோக்கிற்றா னாகுஞ் சகமாய்நோக்கிற்சகமாகும். (௩௧)

மாயையெனுமில்வரைக்கருத்த மதிக்கின்யாதென்றிலாததுவே
மாயையெனவிப்படியிருக்க மதிப்பரசனையிருவகையாய்
மாயைமெய்யென்றுரைத்திடுவர் மயக்கப்பட்டுத்தனைமறந்தோர்
மாயைபொய்யென்றுரைத்திடுவர் மயக்கநீங்கித்தனையறிந்தோர். ()

நாமரூபந்தனைநோக்கி நாடன்மனமும்புறமுகமும்
நாமரூபந்தனைநீக்கி நாடலறிவுமுண்முகமும்
நாமரூபத்தெவ்வளவு நாட்டஞ்சொரூபந்தேதான் றுது
நாமரூபநாட்டம்விடினமதுசொரூபந்தேதான் றியிடும். (௩௩)

அரையகுமாரன்புலையருட னணுகிமறந்துமொருவரால்
அரையகுமாரனெனவறியி லஃதெப்போதுமறவாதின்
தரையிலாசானெழுந்தருளித் தனைப்பார்த்த துநீயெனவுரைக்கின்
புரையிலதுவாமுவவத்தை பொருந்தும்பொழுதுமறவானால். (௩௪)

படியிற்பொருளின்மெய்யொன்று படிஞ்ஞன்றிந்தவிருவகையும்
முடிவின்மெய்பொய்யறிந்திடலா மொழியுமிந்தத்தகைமைபோல்

கொடியவுலகைமெய்யெனவே கூறுமதையுமறிந்திடலாம்
முடிவிற்கும்பொய்யேயாகு முத்தியொன்றேமெய்யாகும். (௩௫)

அகிலந்தோன்றும் பொழுதுமறைத் ததிட்டானமதாய் விளங்
கியிடும், அகிலநீங்கிற் றுன்விளங்கு மந்தச்சச்சிதானந்தம், அகிலந்
தோன்று பொழுதுமறைத் ததுதோன்றுதல்போலதுதோன்றில்,
அகிலந்தோன்று ததனின்மறைத் ததனாலகிலமசத்தாமே. (௩௬)

முத்தியாதோவெனவெண்ணி முயங்கவேண்டாமிடத்துதி
முத்தியுளதேற்பந்தமுண்டா முத்தியொருகாலையுமில்லை
முத்திதானஞ்சகம்வேறின்மோகமதிற்காண்பதைப்போக்கின்
முத்தியாகுமிந்நிலையை முயன்றுவருந்தினிலைகொள்வாய். (௩௭)

இல்லாமாயைதங்கணிலை யாருநிற்கவம்மம்ம
பொல்லாப்பிறப்பிற்பட்டதுமாய்ப் பொக்கமிகவுந்தவிர்ந்ததுமாய்
நல்லாரிணக்கஞ்சேர்ந்ததுமாய் ஞானவிசாரமுதித்ததுமாய்
எல்லாமாம்வீடடைந்ததுமா யார்க்குங்காட்டிமறைந்திடமே. (௩௮)

எல்லாநீங்கிச்சற்குருவையெங்குந்தேடியடைந்தருளி
நல்லாருணருஞான தூநவின் றுவிசாரஞ்செய்வதுவும் [கும்
பொல்லாமனத்தையொடுக்கினிட்டை பொருந்தினோக்கல்லானோக்
இல்லாமாயைதனைத் துணிவா யில்லையெனவேகாண்குதற்கே. ()

விளங்குஞ்சகங்களனைத்தினிலும் விளங்குநாமாதிகணீங்கி
விளங்குமதைமாத் திரனோக்கில் விளங்கும்பிரமமக்கணமே
விளங்குநாமாதிகளுமதாய் விளங்கும்வேறாய்விளங்காது
விளங்குமிந்தநிலையெவர்க்கும் விளங்குமவிரோதமதாயே. (௪0)

நாமரூபம்விளக்கல்பரம் நாடலுயிராமவைமாயை
நாமரூபந்தனைநோக்கி நாடச்செய்தலஞ்ஞானம்
நாமரூபத்திவ்வளவு நாட்டமெனவேசெய்கல்வினை
நாமரூபந்தனைநோக்கி நாடுமிடத்திலிவைநிகழும். (௪௧)

உருவநாமநோக்கிடத்தி லுளதாமிந்தவைவகையும்.

உருவநாமநீக்கிடத்தி லொன் றுமிவைகளிலவாகிச்

சொருபமொன்றேறிகழ்தவினாற் சொன்ன விவைகளேவகையும்

சொருபமன்றிவேறில்லை தோன் றும்விவகாரத்திசையில். (சஉ)

விவகாரத்திற் பகுப்புகளாய் விரியும்பரமார்த் தம்மதனில், சி
வகாரமதாய் விளங்கியிடுஞ் சிவமேயனைத்து மாதலினால், பவகாரி
யத்தை யுடையோர்க்குப் பகுப்பேயென் றுந் தோன்றியிடம், பவ
காரியத்தை யொழிந்தோர்க்குப் பகுப்பொன்றின் றிச் சிவந்தோ
ன்றும். (சங)

பந்தத்திசையிற் பல்வென் றும் பரமார்த்தத்திலொன்றென் றும்

இந்தச்சடங்குசொருபத்தி லென் றுமில்லைநோக்கியிடின்

எந்தக்காலுமொருபடித்தா யிலங்குஞ்சொருபமிவைமாயா

தொந்தமதனிற் றேருன்றியிடுஞ் சொருபத்தாரோபிதமாகும். (சச)

மித்திவவாதிவேதாந்தி விளங்குஞ்சைவசித்தாந்தி

சத்தியவாதியிருவர்களுஞ் சாற்றுந்தங்கட்கடுக்காதை

மித்தியவாதிசகத்தினுக்கு விளம்புஞ்சிருட்டிமுடிவினின் றும்

சத்தியவாதிசிவமொழிந்து சற்றும்வேறில்லெனவுரைக்கும். (சரு)

சகமதென்பதிலையெங்குந் தானேநின் றுவிளங்கியிடம்

சகமதெனவேதோன்றிடுதல் தமதுசங்கற்பம்மதனி

லகமதனிலேகண்டணரா தவையிற்சிக்கிப்பந்தமுறு

மகமதனிலேகண்டகற்றி லப்போபண்டைப்படிநிகழும். (சசு)

பந்தமின்றிலீடின்றிப் பரமேயெங்கும்விளங்கிடவும்

பந்தம்வீடுண்டெனவுரைத்தல் பார்க்கின்மாயாமோகமதில்

சிந்தைவிரிவேபந்தமதாஞ் சிந்தையொடுக்கமேவீடாம்

இந்தவகையாம்பந்தம்வீ டியம்புமபவாதமதாகும். (சஎ)

தோன்றிகழமுலகெல்லாஞ் சொருபமேமற்றுருநாமம்

தோன்றிகழ்தன்மாயையே சொருபம்விடவும்வேறன் று

தோன்றிகமுருநாமஞ் சொருபம்விடவுவேறெனவுன்னி
தோன்றிகழ்தல்பந்தமதாஞ் சொருபமெனவேயுனல்வீடாம். (1)

உருவநாமமவைக்கிருப்பு முதிப்புஞ்சொருபத்தினை யன்றி
உருவநாமமவைதனக்கே யொருகாலையினுமிலதாகும்
உருவநாமமவைநோக்க லொருவிநமையேநோக்கியிடிந்
உருவநாமநிகழ்ந்திடா தொருநவடிவாயேநிகழும். (சுக)

பந்தமென்றும்வீடென்றும் பயிலுமினைவேபந்தமதாம்
பந்தமெங்காம்வீடெங்காம் பரத்தைவிடவேறிலாமையினால்
தந்தஞ்சங்கற்பந்தனிலே தாமேமோகித்திடுமுயிர்கள்
தந்தமசங்கற்பந்தனிலே தாமேநீங்கியிடுமோகம். (ரு0)

உருவநாமந்தனைநோக்கி லொருதன்னிலையநீங்கினதாம்
உருவநாமந்தனைநீக்கி லொருதன்னிலையேநின்றதுவாம்
உருவநாமமவையிரண்டு மொருதன்வடிவேயெனக்காணில்
உருவநாமந்தானையா யொளிரும்துவேமுத்தியுமாம். (ருக)

கொள்ளுநெறியேதேதுபந்தங் கூடும்வீடேதெனவேண்டாம்
உள்ளும்புறம்புமெனமுவையி லுதவுமெஃதுதனக்கதனின்
நெள்ளுஞ்சங்கற்பங்கெல்லா மிரியநோக்கினின்றதன்னை
உள்ளும்புறம்புமின்றியெங்கு மொளியாய்க்காணலாகியிடம். (ருஉ)

நளியேயெங்கும்விளங்கிடெவ் வொளியில்விளங்குமுலகெல்லாம்
நளியேயன்றிவேறாமோ வொளியையறியாருலகென்பர்
நளியேயன்றியுலகுதனக் கொருகாரணமுமிலையதனால்
நளியேயனைத்துந்திரைநுரைக ளுவரியலதுவேறாமோ. (ருங)

ரையவேறொன்றெனவுன்னி மதிக்கவேண்டாம்பேதமதி
ரையயாகுமற்றஃதை வருந்திமுயன்றுபேர்த்திடுக
யைநீங்குமிந்தமதி வந்தவழியேதெனவேண்டாம்
பநெறியில்மதியை வதைக்கிலதுவந்ததுதோன்றும். (ருச)

விளங்கியிடுமில்லுலகெல்லா மித்தைவடிவேயென்ப துவும்
விளங்கியெங்குந்தற்சொருபம் விமலவடிவேயென்ப துவும்
விளங்கிலருத்தமொன்றேயாம் வேராய்க்கா ணுமஃதகற்றி
விளங்குமொளியாயேகாண்கில் விளங்குமருத்தமொன்றாயே. (௫௫)

தன துசங்கற்பந்தனிலே சுகங்களாகிவிளங்கியிடும்
தன துசங்கற்பந்தனிலே சுகம்போயொடுங்குமதனாலே
தன துவடிவேசசங்களெல்லாந் தன்னை விடவேறிலேதங்கம்
தன துவடிவைவிடப்பணிக டான்வேருகிவிளங்கிடுமோ. (௫௬)

நிலைமைநீங்கிற்சுகமுதித்து நிசமுமாகுமற்றவையின்
நிலைமைஞானவிசாரணையி னிசம்போயொடுங்குந்தோற்றாவு
நிலைமையாகுந்தனைநோக்கி னீங்கிமறையுமிச்சகத்தின்
நிலைமையொருவேதுவிவ்விக்கு நீங்குமிருமையேதுவினில். (௫௭)

எல்லாநாமெப்படியாவோ மென்னவேண்டாமிலக்கணம்பார்த்
தெல்லாநோக்கியிடுமிடத்தி விருப்புந்தோற்றாவுமின்பும்
எல்லாவிடத்துமுண்டாகு மியல்புமவையேபிறிந்திட்டால்
எல்லாமெங்கேதோன்றிடுமோ விதனாலெல்லாநாமாகும். (௫௮)

வெள்ளிவிகற்பமதிற்கிளிஞ்சில் விளங்கும்விகற்பந்தனைநீக்கித்
தள்ளின்வெள்ளியென்பதுபோய்த் தானேவிளங்குமக்கிளிஞ்சில்
வெள்ளியென்றபொழுதுமல விகற்பமென்றபொழுதுமது
வெள்ளியாகிநீங்கின தில் விமலத்ததுபோன்மாயையுமே. (௫௯)

ஒன்றேயென்னின் முத்தியில்லை யொருவன்வேறேயுண்டென்னில்
ஒன்றேயாகமாட்டாமற் றென்றமென்னிலொன்றுகெடும்
ஒன்றேயென்றவாதுகட்குமோது மிரண்டேயென்றவர்க்கும்
ஒன்றேயிரண்டுமொன்றேற யுண்மைகற்பிதம்மிரண்டே. (௬௦)

விகற்பமிலதுமுதற்றே ன்நீ விளங்கும்விமலமதினின் றும்
விகற்பமதனிற்சுகந்தோன் றும் விண்ணிற்பீலிதோன் றுதல்போல்

விகற்பமதிற்றேரூன் றுவதொழிந்து வேறில்லெனவேவிடுத்ததனை
விகற்பமின்றியேநோக்கின் விளங்கும்விமலந்தானாயே. (சுக)

இந்தவிடயமவையில்வரு மின்பும்பேரின்பத்திருந்தே
வந்தலேசமிட்டமது வந்துகிடைத்தவக்கணமே
அந்தமுகமாய்மதிதிரும்பி யறிவானந்தங்கணம்பொசிக்கும்
அந்தமுகமேயெக்காலு மாகினனைத் துமடைந்ததுமாம். (சுக2)

விருத்தியொன்றுமில்லாமல் விளங்குநிலையேநாமதனில்
விருத்திதோன்றின் முன்பினின்றி விளங்குஞ்செகசீவபரங்கள்
விருத்திநீங்கின் முப்பொருளும் விளங்கிடாமற்றதனாலே
விருத்திதானேபந்தமாம் விருத்தியொழிவேவீடாகும். (சுக3)

நிருவிகற்பமதிடத்தி னின்றிவிகற்பமுதித்தளவில்
ஒருமுப்பொருளுமுதித்துவிடு மொருங்கேமூலவிகற்பமதை
ஒருவிநமதுநிலைதோன்று மொருமுப்பொருளுமதுவாகும்
குருவினருளினிந்நிலையைக் கூடவேண்டுநெறிநின்றே. (சுக4)

ஏகபரத்திற்றேரூன் றுலகி லெங்கும்விடயமாதல்பரம்
ஏகவிடயமாதலுயி ரிந்தவுயிர்க்கேமுத்தியினி
ஏகவிடயமுதற்றள்ளி யெங்குமாகும்விடயமதும்
ஏகத்தள்ளிமற்றுலகு மிறக்கிற்பண்டைப்படிநிகழும். (சுக5)

எங்கும்விடயமாம்பரத்துக் கிருளெக்காலுமிலையாகும்
தங்குமுயிர்க்கேமறதியுண்டாந் தன்னுற்றளவேகூடிடா
எங்கும்விடயமாம்பரமே யேகவிடயவுயிர்போலத்
தங்கிக்குருவாயெழுந்தருளித் தள்ளுமுயிர்கண்மறதியெலாம். (சுக6)

மாயையதனில்மும்முதலும் வகுப்பாய்விளங்கியிடமந்த
மாயைநீங்கிலொருமுதலாய் வகுப்பொன்றின்றிவிளங்கியிடம்
ஆயபிரமமென்றுளதோ வன்றேறியில்லாமாயையுமுண்
டாயபிரமமுள்ளளவு மந்தமாயைக்கழிவில்லை. (சுக7)

இந்தமாயைக்கழிவிலதே விந்தவுயிருக்கொருக்காலும்
அந்தமுத்தியிலையென்னி லறையுமுயிர்கடமைமறந்த
பந்தநீங்கினக்கணமே பரமாய்விளங்குமதையன்றி
இந்தவில்லாமாயைக்கழிவி லதினிலைவீடெனல்கூடா.

(சுஅ)

தன்னைமறைத்தபந்தமதைத் தள்ளிநீங்கிற்றான் விளங்கும்
தன்னைமறந்ததேபந்தந் தன்னையறிந்ததேமுத்தி
தன்னைவிடவேர்பொருளில்லை தானேபிரமமாயையும்பின்
தன்னைவிடவேறாய்விளங்கா தானேயாகிவிளங்கியிடும்.

(சுஆ)

தன்னையறியாவியற்கையினிற் சத்தேதபோலவிளங்கியிடும்
தன்னையறிந்தவுடனசத்தாய்த் தானேவிளங்குமிவ்வுலகம்
தன்னையறியுமளவுமிவை தன்னைவிடவேறிலையெனவே
தன்னைநோக்கியிடினவையுந் தானாய்விளங்குமுடிவதனில்.

(எ0)

இல்லாமாயைதானிருந்தென் னிறந்தென்னவைபந்தமதாகா
இல்லாமாயைதனைமெய்யா யெண்ணுமதியேபந்தமதாம்
இல்லாமாயைதனைப்பொய்யா யெண்ணுமதியேமுத்தியதாம்
இல்லாமாயையிலையென்றேயியல்பாய்த்தோன்றுந்தன்னிலையில்.

நினைவேழமலமற்றதனி னின்றிவிரியுமும்முதலும்
நினைவைநீங்கிலவைமூன்று நினைவிலொடுங்குமதனாலே
நினைவேபந்தநினைவொழியி னிலைமையானமுத்தியுமாம்
நினைவேநீங்கியனுதினமு நின்றநிலையேநின்றிடுக.

(எ1)

நினைவுநீங்கி லுருநாம நீங்குமவையைத்தள்ளிடினும்
நினைவுநீங்குமற்றவையி னினக்கேதிச்சையதினின்றி
நினைவுநீங்கிநின்றிடமே நிலைமையானமுத்தியென்று
நினைவுகொண்டநிலையைவிட்டு நீங்காதென்றுநின்றிடுக.

(எ2)

நினைவைநீக்கிநோக்கியிடி னிமலசொருபந்தோன்றியிடும்
நினைவைமேவிநோக்கியிடி னிலையிலுலகந்தோன்றியிடும்

நினைவி லுலகமறிந்த துவு நீங்கிச்சொருபமறிந்த துவும்
நினைவினோக்கிற்றூனில்லை நிகழுமாயாமோகமதில்.

(எச)

தன துநிலையிற்றூனிற்கச் சாற்றுமாயாமோகமதில்
தன துவடிவைமறைந்துயிர்போற் றங்கிநீங்கிற்றூனிகழும்
தன துவடிவுதோன்றளவுஞ் சத்தேபோலவிளங்கியிடும்
தன துவடிவுதோன்றளவிற் ருனையசத்தாய்விளங்கியிடும்.

(எடு)

கரனனீருங்கயிற்றரவுங் கட்டையதனிற்கள்வனுமே
ஆனவவைதம்மதிட்டான மாகுமவைகடோன்றளவும்
ஆன தவைமெய்போற்றேரூன் று மதுபோற்சகமுமதிட்டானம்
ஆன சொருபந்தோன்றளவு மசத்தல்லாதுபோல்விளங்கும்.

(எசு)

* அதிட்டானமதுதோன்றளவு மதுமெய்போலவிளங்கியிடும்
அதிட்டானமதுதோன்றியபின் னசத்தேயாகிவிளங்கியிடும்
அதிட்டானமதுதோன்றளவு மசத்தென்றெணியேநோக்ககற்றி
அதிட்டானமதாந்தனைநோக்கி லசத்தேயாகிவிளங்கியிடும்.

(எஎ)

தன்னைச்சீவனெனத்திரிவாய்த் தானின் றுணர்தலஞ்ஞானம்
தன்னைப்பிரமமெனத்துணிவாய்த் தானின் றுணர்தலேஞானம்
முன்னைத்துடர்ச்சிவிடயமது மூலவரவும்வாதனையும்
பின்னையொருங்கேயொழிந்துவிடும் பேணல்விடுதலவைவேண்டா.

நிமலநெஞ்சையுடையோர்க்கு நிலத்திலாசானெழுந்தருளி
விமலதத்துவமசியெனவே விளம்பிலவனுக்கக்கணமே
மூமலநீங்கிச்சிவம்விளங்கு மோகநெஞ்சையுடையோர்க்கு
மூமலச்சார்வாம்வாதனையே மூடிமிகவுநிறைந்திடுமே.

(எஃ)

எங்கேநிறுத்தினங்கிருக்கு மியல்பையுடையநெஞ்சுடையோர்க்
கிங்கேகார்மயக்கங்களுமில்லை யிச்சையிறந்தநிலையாகின்

அங்கேயாசானெ முந்தருளி யதுநீயெனவேயுரைத்தவுடன்
அங்கேசொரூபநாமெனவே யுறுதியாகத்தோன்றியிடும். (அ௦)

ஒருவவேண்டிமனைத் துமென வுன்னவேண்டாவினைநீங்கில்
ஒருவுமனைத் தும்வினையுளதே லொன்றிமேவுமற்றவையை
ஒருவல்பற்றலவையைவிடத் துள்ளபடியேமுடியுமெனச்
சொரூபநாமேயெனத்திடமாய்த் தோற்றுமதற்கேமுயன்றிக. (1)

சொரூபநாமேயெனத்திடமாய்த் துணிந்தபேர்களில்லறத்தை
மருவிநீங்காதிருந்திடினு மற்றோர்குறையுமவர்க்கில்லை
சொரூபநாமேயெனத்திடமாய்த் துணியாதவர்களில்லறத்தை
ஒருவிநீங்கினதுகொண்டே யுளதோமுத்திபவமறுமோ. (அ௨)

மருவியில்லினிருந்தவர்க்கு மருவுஞ்சோகமோகமென்றும்
ஒருவித்துறவியடைந்தவர்கட் கொருவுமென்றுங்கூடாது
சொரூபநாமென்றறியார்க்குச் சோகமோகமற்றுவிடா
சொரூபநாமென்றறிந்தவர்க்கே சோகமோகமற்றுவிடும். (அ௩)

மித்தையதனைப்பற்றிடவும் விடவும்வேண்டாவிவ்வுலகை
மித்தையெனக்காண்குதல்போதும் விட்டுநீங்குமுடனொருங்கே
எத்தைவிடுதலெதைப்பற்ற லென்னிற்சீவத்துவமான
அத்தைவிடுதல்தனைநோக்கு மதைப்பற்றிடுதல்நெறியாகும். (அ௪)

இல்லமென்றுந்துறவென்று மெண்ணவேண்டாமற்றவையில்
அல்லநீங்கியொருநினைவா யசைவற்றிருந்துசொரூபமதைச்
செல்லவிடையூறின்றியதைச் சேர்ந்தேனென்றுதன்னிலையைப்
புல்லவிடையூறுகுமதைப் போக்கிவிடுகவேதானும். (அ௫)

விளக்குஞ்சொரூபநோக்காது விளங்குமுலகைநோக்கியிடின
விளக்குஞ்சொரூபந்தோன்றாது விளங்குமுலகேதோன்றியிடும்
விளக்குஞ்சொரூபந்தனைநோக்கி விளங்குமுலகைநோக்கமறில்
விளக்குஞ்சொரூபமேதோன்றும் விளங்குமுலகமதுவாய்ப்போம்.

தன்னை மறைத்தபந்தமதைத் தள்ளிநீக்கித்தனையறியில்
தன்னை விடவேர்பொருளுமின்றித் தானே தானாய்விளங்கியிடும்
தன்னையறியுமவ்வளவுந் தன்னை விடவேறிலையென்றே
தன்னே நோக்கியொருநினைவாய்ச் சாதித்துடவேமிகவேண்டும். (1)

மூலவக்கரம்மதனின் மூன்றக்கரமுநின்றதுபோல்
நீலவுற்பலம்மதனி னிறமுன் மூன்றுநின்றதுபோல்
சீலமதனிநோக்கியிடிந் சீவன்பரமச்செகமூன்று
கோலமவையுஞ்சொரூபமதாய்க் கூடிநிகழுமொன்றாயே. (அஅ)

எல்லாமாகுந்தற்சொரூப மிருக்குமளவுமாயையுமுண்
டில்லாமாயையுள்ளளவு மீசன்புரியும் * பஞ்சதொழில்
இல்லாதொழிந்துபோவதில்லை யிதனாற்சீவபரமுண்டு
சொல்லாநின்றவிவர்க்குக்கரி சொரூபந்தானே பகுத்துநிற்கும். (1)

பகுத்துநின்றதற்சொரூபம் பரசீவருக்குச்சாட்சியதாய்ப், பகு
த்துநிற்குஞ்சாட்சியையே பார்த்துத்தத்துவமசியென்று, வகுத்து
மாவாக்கியங்கூறு மற்றிச்சீவன்றனையல்ல, தொகுத்துக்கேட்டதி
வனென்னினுஞ் சொன்ன திவன் சாட்சியைப்பார்த்தே. (க0)

இந்தச்சீவன்கற்பிதமே யின்றிவேறொர்பொருளல்ல
அந்தச்சொரூபமிவனாகா னந்தச்சீவனொன்றாகும்
இந்தச்சீவன துநாமென் றெண்ணிச்சோகம்பாவிக்க
அந்தச்சொரூபமாய்விடுவ னவனை விடவேறிவனிலதின். (கக)

இதனாற்பந்தமுத்தியுமுண் டிதனாற்பந்தமுத்தியுமின்
றிதனான் முத்திபெற்றவனுண் டிதனான் முத்திபெற்றவனின்

* பஞ்சதொழில் என்பது சிருட்டி, திதி, சங்காரம், நிரோப
வம், அதுக்கிரகம் என்பனவாம்.

நிதனாற்பலவேயாகியிடு மிதனாலொன்றேறயாகுமென
இதனாலவிரோதமதாசு மிதுவேநமதுசித்தாந்தம்.

(கூஉ)

இந்தநெறியிலனுதினமு மேகாந்தத்திலொருநினைவாய்ப்
பந்தமுத்திமார்க்கமதைப் பகுத்துவந்தவழிப்படியே
தொந்தமகற்றிப்பழையபடி சொருபமதனினின்றிடுன
இந்தவகையேயருள்புரிந்தா ளெனையாள்விருத்தவம்பிகையும். ()

கோர்த்துப்பத்துத்திசைகளினுங் குலவும்பதினாலுலகத்தும்
பார்த்துநோக்குமிடமெல்லாம் பரமேகிற்கயானவமாய்க்
கூர்த்துநோக்கிப்பாராது கொடுமைகளிலேநாட்கழித்தேன்
ஈர்த்துவிருத்தவம்பிகைநின்றிந்தோ வென்றாள்பான் கண்டேன். ()

கொக்குமிரைதேருதவினருட் குருவினருளிலியானோக்கத்
திக்குலோகமென்றதெல்லாந் தெரியவேண்டியுரைத்ததுவாய்
திக்குலோகமும்மிறந்து தேருமியானுமிறந்ததுவாய்
ஒக்குமுவமையில்லாத வொளியாயெங்குநிறைந்ததுவே. (கூடு)

அந்தோவந்தோவானாவில் வனுபுதியினையறியாது
வெந்தோர்மயக்கிலகப்பட்டு வீணினானோக்கழித்துவிட்டேன்
இந்தோபாரென்றருட்சத்தி யெனக்குங்காட்டயான் கண்ட
சந்தோடத்தைச்சொலப்படுமோ தானேதானின்றறிவதுவே. (கூசு)

எந்தனுடையசரித்திரங்க ளெனக்கேநகைவந்திடுகினைக்கில்
இந்தக்குறைகள்பாராம லெனையும்வலிதிற்பிடித்திழுத்து
பந்தமுத்திவிவகாரம் பறித்தேயெறிந்நுபழையபடி
அந்தவெனதுநிலையில்வைத்த வன்னைக்கெனையோகைம்மாறே. ()

எனதுவடிவையறியாம லிந்தவுயிராய்நின்றதுவும்
மனதுமிகவும்வாடினதும் வழிகாணாமலேங்கினதும்
தனதுகணிற்றேரூன்றிடுநெருப்பிற் தருவேவதுபோல்வெந்ததுவும்
தனதுகடைக்கண்னாலொழித்த தாய்க்குமெனையோகைம்மாறே. ()

என்னையறியாதி துவரையு மேங்கியுழன் றுகிடப்பேற்குத்
தன்னேநிகராம்விருத்தகிரி தங்குமுமையேதயவாகிப்
பின்னையானுந்தானுமொன்றும் பிரமந்தனையேயறிவித்து
முன்னையக்கந்தனைக்கெடுத்த முதல்விக்கெனையோகைம்மாறே.

எழிலார்விருத்தாசலவடிவா மெந்தைவாழ்கவெனையாளும்
எழிலார்விருத்தவம்பிகையு மென்றும்வாழ்கவெனக்கருளும்
எழிலார்பிரணவமும்வாழ்க வெந்தாயருளேநோக்கியிடும்
எழிலாரடியார்களுமவாழ்க வெனைப்போலெல்லோர்களுமவாழ்க.()

வேறு.

எருளும்விருத்தகிரிக்குமாரதே வெனுமுனிவனிசைக்குநாவாய்க்
காளுரும்பழமலையிற் பெரியநாயகியிருந்தேகழ றுமிந்தச்
சீருருமத் துவி தவுண்மையனுபவமுணர்ந்தோர்திகழ்பாரென்னும்
தேருருஞ்சிவனானைமுத்திபெறலுண்மையிது திண்ணந்தானே. ()

ஆகபாயிரம் உட்பட - ௧௦௩.

அத்துவிதவுண்மை - முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாவது

பிரமானுபூதிவிளக்கம்.

- அனுபூதியானுரைக்க வாழத் துப்பிள்ளையெனக்
கனுகூலமாயிருந்தே யடைவாய்முடித்திடமே. (க)
- பிரமானுபூதியினைப் பெரியநாயகியெனக்குத்
திரமாகவருளியவா செப்புவேனவளருளால். (உ)
- அவளருளினாலே யனுபூதியின் விளக்க
மிவனுரைக்கேனந்நிலையை யெய்தினோரேகளிக்க. (ங)
- இவ்வனுபூதியையுரைக்கே னிவ்வனுபூதியைநன் ருய்ச்
செவ்விதியின நிந்தோர்கள் தேர்ந் துமிகக்களிக்க. (ச)
- வடிவினை நோக்காதுளத்தின் வண்மையைத்தேருதலினெந்தன்
கொடியவுரைபாராது கொள்ளுவர்மேலோரருத்தம். (ரு)
- அறிவறியாக்குழந்தைதன தனை முன்னே குழறுதலின்
பிறிவறியாதவர்முன்னே பேசுகென்ன னுபூதி. (சு)
- குழந்தைகுழறும்மொழிக்குக் கொண்டாடுமனைபோல
இழந்தவுயர்ஞானிகளு மென்னுரைகேட்டுண்மகிழ்வர். (எ)
- முத்தியைவேண்டிடினிப்போ முயலவேவேண்டிமெனப்
புத்தியெனக்கருள்செய்த பொதுவையெங்குங்கண்டனமே. (அ)
- தனைத்தவிரவேயொன்றைத் தான் வேரூய்க்கண்டுவிடற்
பினைச்சென்மநீங்காது பிரமானுபவமலவே. (க)
- தன்னைவிடவேறென்றும் தானில்லாத்தன்னிடத்திற்
றன்னினை வினாலே சகம்போலத்தோன்றிடமே. (க0)

- எங்குஞ்சிதம்பரமா யெங்குநிறைந்திருக்கத்
தங்குநினைவாலஃதே சகம்போலத்தேதான்றிடுமே. (கக)
- தங்குநினைவதனைச் சாராநூல்க்கிடத்தில்
எங்குஞ்சிதம்பரமா யிருளறவேகண்டனமே. (கஉ)
- மந்தவிருளிற்கயி று மாசுணம்போற்றே னுந் தவி
னிந்தவுலகென்னிடத்தி லிலகுமாரோபிதமாய். (கங)
- பழுதையினின்றோர் சத்தி பாம்புபோற்றே னுந் தற்குப்
பழுதையினுண்டதைப்போலப் பரத்தினுமுண்டோர் சத்தி. (கச)
- சூனியஞ்சித் துப்பிரமஞ் சத்தசிவம்பரமென்று
தானிகழ்தல்வேறில்லை தனக்கேபரியாய். (கரு)
- சங்கற்பசத்தியினுற் சகம்போலத்தேதான்றியிடுஞ்
சங்கற்பசத்தியதூந் தன்னைவிடவேறில்லை. (கசு)
- தன்சத்தையேயுண்டாய்த் தானிருக்குமெப்போதூந்
தன்சத்தைதன்னிற் சகத்திற்குத்தானிருப்பே. (கௌ)
- தன்சித்தேதேதான்றித் தானிருக்குமெப்போதூந்
தன்சித்தினாலே சகமும்விளங்கிடுமே. (கஅ)
- தன்னின்பேயின்பாய்த் தானிருக்குமெப்போதூந்
தன்னின்பினாலே சகமின்பாய்த்தேதான்றிடுமே. (கக)
- தானந்தமில்லாதே தானேயுண்டாய்விளங்கி
யானந்தமாகியென்று மன்றேறிகழ்ந்திடுமே. (உ௦)
- தனதசங்கற்பத்திற் று னுண்டாதலிற்சகமுந்
தனதங்கிசமுன் றுஞ் சகத்தினிகழ்ந்திடுமே. (உக)
- தனதங்கிசமுன்றுந் தான் பிறித்துத்தானே னுக்கிற்
றனதங்கிசந்தோன் றுஞ் சகம்போயொளித்திடுமே. (உஉ)
- சகமாகநோக்கிடத்திற் றனதங்கிசமுன் றுஞ்
சகமாகக்காரணமாய்த் தான திட்டானமதாகும். (உங)

- சகமாகநோக்கிடத்திற் றுன திட்டானமதாகிச்
சகமாகவிளங்குதலாற் றனைத்தவிரவொன்றில்லை. (உச)
- தானாய்ப்பார்த்துமிடத்திற் சகலமும் தானாய்த்தோன்றும்
தானாய்ப்பாராவிடத்திற் சகலமும் வேறாய்த்தோன்றும். (உரு)
- தனைத்தவிரவேறொன்று தான்காணிலவனுக்குப்
பினைப்பயமும்போகாது பெரும்பயமுநீங்காது. (உசு)
- தன்னினைவினாலே சகமாய்விரிந்ததெனத்
தன்னினைவைநீங்கித் தானாயிருந்தனமே. (உஎ)
- உண்டாயொடுங்குவது முண்டான தன்னிடத்தே
யுண்டாகுமென்றே யொடுங்கியிருந்தனமே. (உஅ)
- ஐந்துதொழிலு மைந்தொழிலைத்தானடைத்து
மைந்துகருத்தாவு மாகியிருந்தனமே. (உக)
- இவ்வடிவுநாமல்ல வென்று * நியதிபண்ணி
யவ்வடிவைநோக்கிடத்தி லனைத்துநாமேயானே. (ஐ௦)
- இவ்வடிவுபந்தமென வெண்ணியேநீக்கிடத்தி
னெவ்வடிவுந்தானா யிருந்தேன திசயமே. (ஐ௧)
- இப்பந்தனைபோக வெண்ணியேநீக்கிடத்தி
லெப்பந்தமுமாகி யிருந்தேன திசயமே. (ஐ௨)
- இவ்வடிவந்தானாகு யெங்குந்திரிவேனுக்
கெவ்வடிவுந்தானா யிருக்கிலினியென்செய்வேன். (ஐ௩)
- ஒருவடிவுகாக்க வழன்று திரிவேற்கு
வருவடிவெல்லாமாகின் வாட்டமறக்காப்பதெங்கே. (ஐ௪)
- சீவனாய்நீக்கிற் றிகைத்தனனோருருவுக்குத்
தேவனாய்ப்பேர்நீக்கிற் றிகையெனொன்றினைக்குறித்தும். (ஐ௫)

உலகமுயிர்ப்பரமென் றுரைத்திடுமுவகைப்பொருளு
மிலகவேயானாக வென்ன னுபூதியிற் கண்டேன்.

(௩௬)

எனைத்தவிரவேறென் று மில்லையெனக்கண்டளவிற்
பினைத்தவிப்புநீங்கிப் பிரமமாயேயிருந்தேன்.

(௩௭)

தன்னுடையசந்நி தானந்தனிநின்று
பின்னுலகமெல்லாம் பிறிவில்விளங்கிடுமே.

(௩௮)

சங்கற்பசத்தி தானனந்தமாய்விரியு
மங்கப்படிநிகழு மண்டபிண்டமானதெல்லாம்.

(௩௯)

சங்கற்பமென் றுஞ் சகமென் றும்வேறில்லை
சங்கற்பமேசகமுஞ் சகமேசங்கற்பமதும்.

(௪௦)

ஒரிடத்திற்கூவு முரையுமப்படியெதிரிட்
டோரிடத்திற்கூவுதலி னுலகுநினைவேயாம்.

(௪௧)

நினைவென்றசங்கற்ப நிசவடிவைநோக்கிடத்திற்
றனையன்றிவேறில்லை தங்கத்திற்பணிதியைப்போல்.

(௪௨)

யானாகெனென்றகற் றும் யாதும்பிறிவின்றி
யானாகிநிற்குகே னென்னவதிசயமே.

(௪௩)

ஆங்காரஞ்சித்த மந்தமனமதியிற்ந்து
நீங்காதவென்னிடத்தி னிலையாயிருந்தனமே.

(௪௪)

சங்கற்பமுண்டாகிற் சாற்றுகக்கரண
மங்கப்போதுண்டாகி யகங்காரமாதிகளாம்.

(௪௫)

ஐயந்துணிவு வபிமானஞ்சிந்தனைகள்
செய்யுமகக்கரணச் சித்தமுதனான்கும்.

(௪௬)

ஒசைபரிச முருவஞ்சுவைகந்த
மாசையினிற்றானறிய வறிவிந்தியந்தோன்றும்.

(௪௭)

அறிவிந்தியமதனி லறிந்துசெயக்கருமப்
பொறியைந்துந்தோன்றும் பொருந்துமிவைபதினாலாம்.

(௪௮)

- சங்கற்பம்வேருகிற் றுன்பதினாலும்வேருஞ்
சங்கற்பந்தானாகிற் றுனாய்விளங்கிடுமே. (சக) .
- எவ்வெவ்வடிவுதொறு மிருந்துநினைவெப்படியோ
வவ்வவ்வடைவே யடைந்தேயிருந்தனமே. (௩௦)
- அவ்வவ்வடிவு மவ்வவர்க்கேதோன்றியிடு
மெவ்வடிவுமியாமென்ன விருந்தனுபுதியிலறிந்தேன். (௩௧)
- எல்லாவடிவு மியாமெனவேகாண்பதன் றி
யெல்லாநுபவமு மியாமறியவேண்டுவதில். (௩௨)
- ஒரொருவர்கண்டிடலு முயிராசத்தியிற்காண்டாற்
பேருருவைகண்டவர்க்குப் பிறிதொன்றுங்காணாதே. (௩௩)
- எல்லோரனுபவமு மிதுவெனவேகண்டிடலு
நில்லாநினைவதனி னிசமாகக்கூடியன்றே. (௩௪)
- நினைவதனைநீக்கி நிஜசொருபங்கண்டவர்க்கு
நினைவதனைக்கூட நினையாதொருக்காலும். (௩௫)
- எந்தப்பொருள்களினின் றெய்தியிடுமின்பனைத்து
மந்தப்பிரமத்தி னானந்தலேசமதே. (௩௬)
- அந்தப்பிரம வானந்தந்தானடைந்தோர்
எந்தப்பொருள்களினு மின்புளதென்றெண்ணுவரோ. (௩௭)
- சகலகர்மங்கனையுந் தானேககாலத்தி
லகமகிழவேயடைந்த வதிசயமும்பெற்றனமே. (௩௮)
- ஒருகுடைக்கீழரசாள்வே னோருருக்கரசாகக்
கருதுவனோவதினொன்றுங் கலங்காதிருந்தனமே. (௩௯)
- காண்பதெல்லாந்தன் னுருவாய் காண்பதன்றிலேருகக்
காண்பதுவுமுண்டோ கயிற்றைவிடவரவுண்டோ. (௪௦)
- இத்தகைநிச்சயமுணர்ந்தே யிதிந்கலக்கமில்லாமற்
புத்திசமாதானத்தைப் பொருந்தல்சமாதியதாகும். (௪௧)

பேதவாதியைக்குறித்துப் பேசுமறைசெகசிருட்டி

பேதநீங்கின் றதென்றும் பிரமமேயுளதாகும்.

(கஉ)

தோற்றமொடுக்கமில்லை தோற்றமொடுக்கத்திலுள்ள

மாற்றரியபெத்தமுத்தி மருளென்றறிந்தனமே.

(கஉ)

முத்தியுள்ளதென்றெண்ணின் மொய்பந்தமுண்டாகும்

புத்தியினிலஃதொருவிப் போதமாயிருந்தனமே.

(கஉ)

வாரிபலவடிவான வாறுபோற்சங்கற்ப

நேரினாற்றான்றானே நிலையிச்சகமாய்நிகழும்.

(கஉ)

சகமென்றுந்தானென்றுஞ் சாற்றிடுதன்மாத்திரமே

யகமதிறேர்ந்திடுமிடத்தி லகண்டமாயிருந்ததுவே.

(கஉ)

சத்தேயுளதென்றுஞ் சகமதனிற்றானின் னு

சத்தேபோற்றேன்றியிடுந் தான்சித்தேயெக்காலும்.

(கஉ)

தோற்றிடுதறன்சற்றே தோற்றிடுந்தன்சத்தையினிற்

ரோற்றிடுமிச்சகமனைத்துஞ் சொற்றிடுங்கற்பிதவடிவே.

(கஉ)

சத்தைக்கேதோற்றரவு தானுண்டசத்தினுக்குச்

சத்தைபோற்றேற்றமில்லை சத்தையினிற்றானிகழும்.

(கஉ)

சத்தையிடமாய்நின்றே தான்வேதுபோற்றேன்றிச்

சத்தைபோலேநிகழுஞ் சகமசத்தேயல்லவோ.

(எ0)

அசத்தொருகாலையுந் தோன்றாதவளசத்தையே

யசத்தையுளதின்விளக்கு மதிட்டானமாய்நின்றே.

(எ1)

தோற்றிடுதல்சத்தையே தோற்றிடுமிச்சத்தையினிற்

ரோற்றிடுமிச்சகமனைத்துஞ் சொல்லாய்முடிந்ததுவே.

(எ2)

சத்தைக்கேதோற்றரவுஞ் சார்ந்திடுமானந்தமதுஞ்

சத்தையில்லாதிந்தச் சகத்தினுக்குத்தானுண்டோ.

(எ3)

சித்துக்கேயுள்ளிருப்புஞ் சேர்ந்திடுமானந்தமதுஞ்

சித்தில்லாதிந்தச் செகத்தினுக்குத்தானுண்டோ.

(எ3)

ஆனந்தமான தற்கே யானவிருப்பும்முதிப்பு
மானந்தமில்லாத வகிலத்துக்கும்முளதோ.

(௭௫)

சச்சிதானந்தத்திற் சங்கற்பிதமாகிச்
சச்சிதானந்தத்தைத் தான்விடாதேநிகழும்.

(௭௬)

தோன் றுவதுசித்தே தொல்லுலகுநானாவாய்த்
தோன் றுவதுகற்பிதமே சொருபமன்றிவேறுண்டோ.

(௭௭)

சொருபலக்கணஞ்சுகத்திற் றேன் றிவிளங்குதலாற்
சொருபமேயென்று துணிந்தேயகமந்தனமே.

(௭௮)

அறியாமையாலே யகிலம்போற்றேன் றியிடு
மறியாமையிங்கிடத்தி லறிவாயேதோன் றியிடும்.

(௭௯)

என்றுமொருபடியா யிருந்தபடியிருக்க
நின்றபடிபாராமுன் னிலைகலங்கினின்றனமே.

(௮௦)

நிலைபிறிந்தபோது நிலையினில்வந்திடுபோதும்
நிலைபிறியாதேநிகழு நிஜசொருபமல்லவோ.

(௮௧)

நிலைபிரிந்ததென்று நிலையினினின்றேறநோக்கி
நிலைபிரிந்ததேயிலையாய் நிஜசொருபந்தோன் றினதே.

(௮௨)

பந்தமுத்தியென்னப் பகர்ந்திடுமிரண்டென்று
மந்தபரிபூரணத்தி லன்றேறயிலையலவோ.

(௮௩)

தன்னையெகண்டு தானிருக்கவெல்லோருந்
தன்னையாரென்றே தவிப்பதுவுமென்னையோ.

(௮௪)

கண்டிடுதலெல்லாங் கனசொருபமேயன்றோ
கண்டிடுதல்வேறென்று கலங்குவதுமென்னையோ.

(௮௫)

தோன் றிவிளங்குவது தொல்லுலகுக்குமுண்டோ
தோன் றிவிளங்குவது சொருபத்துக்கேயன்றோ.

(௮௬)

ஆதலினாற்காண்பதெல்லா மறிவுருவேயெனக்கண்டு
போதவிழித்திற்று பொருளாயிருந்தனமே.

(௮௭)

மூன்வினையாஞ்சஞ்சிதத்தின் முடிச்சையவிழ்த்தனமே
பின்வினையாகாமியத்தைப் பிடித்துப்பிசைந்தனமே. (அஅ)

வீடுபந்தமென்றிடுதன் மித்தையேயாதலினு
வீடுவினையிரண்டு மெங்கேயுளதாகும். (அக)

ஒருகாலுநிலைகலங்கா துண்டாய்ப்பெற்றதிலமைந்து
வருகாலஞ்செல்கால மதியாதிருந்தனமே. (க௦)

தெரிசனத்தின் முத்தி யெனச்செப்புஞ்சிதம்பரத்தைக்
கரிசனமாய்க்கண்டு கருக்கழியின்றனமே. (க௧)

பார்த்தவிடமெங்கும் பரிபூரணமாகிக்
கோத்திருந்தபாழ்தனிலே குடியாயிருந்தனமே. (க௨)

செகமதையுந்தான்விழுங்கிச் சீவனையுமுள்வாங்கி
யகமதுவம்புறமுமிலா வகண்டமாய்நின்றனமே. (க௩)

அதுவிதுவென்றிடவில்லா வகண்டபரிபூரணமாம்
பொதுவதனிற்குடியாகிப் புகுந்தேயிருந்தனமே. (க௪)

தந்தையார்தாயார் தாரமார்புத்திரரார்
பந்தமாரெல்லாம் பரமாயிருந்ததே. (க௫)

ஊரேதுலகே துடலேதுண்பொருளேது
சார்பேதுளவெல்லாந் தானாயிருந்தனமே. (க௬)

படித்தறிந்தபோதே பலகலையாகமங்களுல்லா
மெடுத்தெறிந்துவிட்டே நெனைவிடவேறிலையென்றே. (க௭)

தெருள்விழியோர்துணிவிதெனத் தேர்ந்தனுபூதியிற்கொள்வர்
மருள்விழியோர்திரிவிலிதை மாயாவாதமதென்பர். (க௮)

ஓவதனின்மூவெழுத்து மோரெழுத்தேயானதுபோற்
சீவபரசிவமுன்றுஞ் சித்தொன்றேயல்லவோ. (க௯)

புத்தியில்லாவென்றனக்கும் போதவிழிதான்றிறந்து
முத்திபதங்காட்டுவித்த முதுகிரிக்கென்கைம்மாறே. (க௧௦)

யானுணர்ந்தவிப்படியே யிப்பிரமவனுபுதி
தானுணர்ந்தேதெயல்லோருஞ் சதிராய்வாழ்ந்திடவேண்டும். (க௦௧)
முமலவிருளினை நீக்கி முத்திபதமெனக்களித்த
நிமலவிருத்தாம்பிகையே நீழிதான் வாழ்க. (க௦௨)

பிரமா னுபுதிவிளக்கம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆரூவது

ஞானவம்மாளை.

ஆழத்துப்பிள்ளை யடிதொழு
ஐயந்திரிவை யறுத்தேன்கா
விருத்தவம்பிகைப்பத மேவியே
மெய்ஞ்ஞானக்கண்ணை விருத்துப்பின்
கதித்திற்றுணிவைக் கருநிநின்
கண்டபடியே கழறுகே
தந்தைதாய்தாரந் தமரெனு
சாற்றுமுயிர்ச்சார்வு தனம்பணி
புலிகாணியென்னும் பொருட்சார்வு
புறப்பற்றெனுமிவை பொருந்திநின்

குலமுஞ்செல்வமுங் குழுகுங்கோல
குறைவில்லையென வெணிக் கொண் டுழண்
திரிதருகின்றேன் சிலகால
செம்மைநெறிதனைச் சிந்துயா
சிவநேசந்தவந்தானஞ் செய்யாம
சித்தந்தெளிந்தது தெய்வீகத்
அனித்தமசுத்த மாந்தையே
ஆனவம்மாயை யசத்தேகா
நித்தியநின் மல நீடின்ப
நிஜமானமுத்தி நிலைசத்தே

தம்மானே
ணம்மானே
யம்மானே
ணம்மானே
றம்மானே
ணம்மானே
மம்மானே
யம்மானே
மம்மானே
றம்மானே (க0

மம்மானே
றம்மானே
மம்மானே
தம்மானே
லம்மானே
தம்மானே
யம்மானே
ணம்மானே
மம்மானே
யம்மானே (உ0

என்ன வுணர்ந்தபி னில்லீன்பை
ஏறநோக்கா திளமைதனி
பொய்யென விட்டுப் புறப்பட்டே
போதகுருசாந்தன் பொன்னடிக்
வந்துதுதித்து வணங்கினே
மலரடியென் சென்னி வைத்துப்பின்
முத்திரெறியை மொழிந்துட
முதுகிரியிற்றவ முயலென்ற
அவனுரைத்தபடி யங்கிருந்
அல்லும்பகலு மசைவற

மேவிநின்றேதவ மேவினே
விருத்தவம்பிகைவந்து விளக்கினு
அவள்விளக்கநன்ற யனுபவ
ஐயந்திரிவற வறிந்தேன்கா
எம்மதத்தோர்க்கு மெழில்வீட்டி
ஏகமாயனன்னிய மெய்துத
சம்மதமத்தகை சம்மதிக்
தத்துவமசியென்று சாற்றிடு
இந்தச்சம்மதிக் குயிரீசனு
இருமுதலென்ற விழுவுகா

ஒன்றாகின் முத்தியு மொன்றதென்
உரைத்திடிலபின்னையி லொன்றுங்கா
பின்னையிலிருமுதல் பேசாம
பேசொணாதபின்னையிற் பிரமமொன்
அபின்னையிலேகமா மனுபவ
ஐந்தாகும்பின்னையி லனுபவ
சத்தியின்றியுண்டு சத்திமா

யம்மானே
லம்மானே
னம்மானே
கம்மானே
னம்மானே
னம்மானே
னம்மானே
னம்மானே
தம்மானே
வம்மானே (கூடக)

னம்மானே
ளம்மானே
மம்மானே
ணம்மானே
லம்மானே
லம்மானே
கம்மானே
மம்மானே
மம்மானே
னம்மானே (சூடக)

றம்மானே
ணம்மானே
லம்மானே
றம்மானே
மம்மானே
மம்மானே
னம்மானே

சத்திமாணையின்றிச் சத்தியி
 பந்தத்துக்கே துவாம் பகர்பின்னை
 பந்தம்விடற்கேது பகர்மற்ற
 இப்பந்தம்வீடின்றி யிருந்து
 ஏகமதையன்றி யிவையில்லை
 அதனாலேகமென்ற லாந்துணி
 ஆந்திரிவிருமுத லாகுமென்
 பிரத்தியக்கமதாகப் பேசுகே
 பிராகபாவமதிற் பிரமமொன்
 நினைவிற்கூடியபின்னை நிகழ்மாயை
 நிஜமாய்நோக்கிடிவிரண்டாய்
 நினையுந்தனையன்றி நில்லாதென்
 நீக்கிடிற்றானேயாய் நிகழுங்கா
 தோன்றுதலெல்லாஞ் சொரூபமொன்
 தோன்றுதல்வேறென்று சொல்லிடி
 ஐந்துபதார்த்தமு மாறாறு
 ஆகிவேறுபோ லமர்ந்திடு
 அனைத்துஞ்சொரூபமென் றனுபவத்
 ஆறாறுமைந்து மதுவாங்கா
 இதனாலெல்லாநா மென்றுகண்
 ஏதும்பதைப்பற் றிருந்தேன்கா
 என்சத்தேயுண்டா யிருக்குங்கா
 என்சித்தேதோன்றி யிடும்பின்னை
 என்னின்பேயின்பா யெய்துங்கா
 எல்லாஞ்சத்துசித் தின்பங்கா
 என்னாலெனையுங்கண் டெய்தினே
 இன்பமேமெய்தி யிருந்தேன்கா

லம்மாணே
 யம்மாணே
 தம்மாணே (௩௦)
 மம்மாணே
 யம்மாணே
 வம்மாணே
 றம்மாணே
 னம்மாணே
 றம்மாணே
 யம்மாணே
 நிகழுங்காணம்மாணே
 றம்மாணே
 ணம்மாணே (௬௦)
 றம்மாணே
 லம்மாணே
 மம்மாணே
 மம்மாணே
 தம்மாணே
 ணம்மாணே
 டம்மாணே
 ணம்மாணே
 ணம்மாணே
 யம்மாணே (௭௦)
 ணம்மாணே
 ணம்மாணே
 ணம்மாணே
 ணம்மாணே

எந்தப்பொருளிலு மின் பெய்த
என்னின்பமேயென் றிசைந்தேதன் கா
இனியோர்பொருளையு மெண்ணிநின்
இச்சைசெய்யேன து லின்பமில்
ஆசைபயமவை யற்றேறன் கா
ஆனந்தநித்திய ஞானதா

நிகழ்காலமதுதனி னேரிட்ட
நிராசையிற் றுய்த் து நிலைநிற்கே
என்னினை விவென்னை யிதுவென்றே
இன் னொவ்வாய்கண் டிருக்கேன் கா
என்னினை வின்மையி லேகமா
என்னையேயான்கண் டிருக்கேன் கா
இங்குமங்குமென்னை யானேகண்
ஏதுங்கவலையற் றிருக்கேன் கா
அசைவுசெய்பின்னையி லன்றேறநின்
ஆடுகுதலிதென் றறிந்தேதன் கா

என் னொனையெனையன் றி யிலையொன் று
இது துணிவெனமழு வேந்துவே
என்னையறியாம லிவ்வள
எங்கிவழிகாணு தேற்குமே
தன்னையநிகராகுஞ் சங்கரி
தண்ணருள்செய்த தயவினுக்
என்னகைம்மா றுமுண் டென்னிடத்
இனியவளடியவர்க் கெழிற்பணி
விரும்பியேசெய்வது விதியிந்த
விருத்தகிரித்தலம் விளங்கிட

ஞானவம்மாளை முற்றிற்று.

லம்மாளை
ணம்மாளை
றம்மாளை
லம்மாளை
ணம்மாளை
லம்மாளை (அ௦)

தம்மாளை
னம்மாளை
யம்மாளை
ணம்மாளை
யம்மாளை
ணம்மாளை
டம்மாளை
ணம்மாளை
றம்மாளை
ணம்மாளை (க௦)

மம்மாளை
னம்மாளை
வம்மாளை
யம்மாளை
யம்மாளை
கம்மாளை
தம்மாளை
யம்மாளை
வம்மாளை
வம்மாளை (க௦௦)

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏழாவது

வேதாந்த

தசாவததைக்கட்டளைச்சுருக்கம்.

மோக்ஷமுண்டென்கிற வெம்மார்க்கத்துக்கும் உபக்கிரமத்திற் பந்தமும், உபசங்காரத்தின்முத்தியும், சித்தாந்த மாகையினாலே இம்மார்க்கத்தினுடைய பந்தமுத்திவியவகாரஞ் சுருக்கமாகச் சொல்லப்படாநின்ற தெப்படியெனில்:—சத்தியம், ஞானம், அனந்தம், ஆனந்தமென்னும் இலக்கணத்தையுடைய சுயம்பிரகாசமாகிய பரவத்துவின் கண்ணின்று வாசகஞ்செய்வொணாத பின்னாசத்திதோன்றும்; அதினின்று மாயைதோன்றும்; அதில் ஊத்தமாயையினின்றும் பரதத்துவந்தோன்றும்; அதினின்றும் வியோமந்தோன்றும்; அதிற்காலபரந்தோன்றும்; அதோமாயையினின்றும் புருடன்றோன்றும்; அதின் மூலப்பகுதிதோன்றும்; அதின் மான்தோன்றும்; அதிலாங்காரந்தோன்றும்; அந்தவாங்காரந் திரிகுணமாக விரியும்; அவையிற் சாத்துவிதாங்காரத்தின் மனமும், ஞானேந்திரியங்களைந்துந்தோன்றும்; இராசதவாங்காரத்தில் கன்மேந்திரியங்களைந்துந்தோன்றும்; தாமதவாங்காரத்தில் சத்தாதிகளைந்துந்தோன்றும்; இந்தசத்தாதியைந்தையும் ஒவ்வொன்றை யிரண்டி கூறுசெய்து அவையிலொருகூற்றில் ஒவ்வொன்றை நன்னுன்கு கூறுகச்செய்து தனதுகூறல்லாத நாலினுங்கூட்டப் பஞ்சீகரணதூலபூதமாம் : உபக்கிரமமுற்றும். [இனி தத்துவங்களினுடைய வகையெப்படி யென்னில்:—பஞ்சீகரணதூலபூதமைந்து, சத்தாதி யந்து, ஞானேந்திரியமைந்து, கன்மேந்திரியமைந்து, அந்தக்கர ங்கணாலு, புருடன், காலபரம், வியோமம், பரம், ஆகதத்துவ

வேதாந்த தசாவத்தைக்கட்டளைச் சுருக்கம். கருநா

மிருபத்தெட்டுமேல் மாயையொன்று, பின்னாசத்தியொன்று ஆக
கூடு: இவையேபந்தம். இனியிவை முப்பதுநீங்கி மேத்சுயம்பிரகா
சத்தையடைதலே உபசங்காரம்; இதற்கு மார்க்கமெப்படி யென்
னில்:— தூலபூதமைந்து, சூக்ஷ்மபூதமைந்து, ஞானேந்திரிய மை
ந்து, கன்மேந்திரியமைந்து, ஆக இருபதுஞ்சீவசாக்கிரம்; இதிற்றி
ரோதாயிரீங்கும் மனம், புத்தி, யாங்காரமூன்றுஞ்சீவசொற்பனம்;
பிரகிருதி, சீவசுமுத்தி, புருடன், பரசாக்கிரம், இதிற்பிரகிருதிநீங்
கும். காலபரம், பரசொற்பனம், இதில் அசுத்தமாயை நீங்கும்;
வியோமம், பரசுமுத்தி, பரம்சீவசாக்கிரம்; மாயை விசுவக்கிராசம்
இதிற் கன்மநீங்கும்: பின்னாசத்தி, உபசாந்தம், இதிற்குத்தமாயை
நீங்கும்; சுயம்பிரகாசமே குருதுரியம், இதில் ஆணவநீங்கும்; ஜீகவ
வத்தைபத்து: இதுவேமுத்தி; இவ்வொழுங்கில் ஞானாசாரியர் கை
காட்டுப்படிக்குச் சமாதியிலிருந்து அநுபவம் பண்ணிக்கொள்ள
வேண்டியது.

வேதாந்த தசாவத்தைக்கட்டளைச் சுருக்கம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டாவது

வேதாந்த

தசகாரியக்கட்டளை.

நித்திய கைமித்திய காமியப்பிராச்சித்த உபாசனாதி கன்மங்
களை அனேகஜென்மாரந்தரங்களிலே பண்ணப்பட்டு கிருதகிருத்தி
யனாய், நித்தியா நித்தியவத்துவிவேகம். இகமூத்திரார்த்தபலபோ
கவீராகம், சமையாதிசட்கம், முமூட்சத்துவம் என்கிற சாதன
சதுஷ்டய சம்பத்தியுடைய அபிதிவரபக்குவமுடையோர் மேற்செ
ன்னமெடாதவகைக்கு, பிரமகைவல்லியுஞ் சமாதியிலிருந்தடைந்
தற்கு மேலானமார்க்கம் வேதமுடிவாகிய உபநிடதத்தில் தசகாரிய
மாகயிருக்கும்; இதற்குத்தொகை எப்படியெனில்:—மாயாருபமெ
ன்றும், மாயாதெரிசனையென்றும், மாயாசுத்தியென்றும், சீவருப
மென்றும், சீவதெரிசனையென்றும், சீவசுத்தியென்றும், பிர்ம்மருப
மென்றும், பிர்ம்மதெரிசனையென்றும், தேககைவல்லியமென்றும்,
விதேககைவல்லியமென்றும் ஆகபத்து: இதுதொகையாகிய சிவவ
ணம்; இதற்குவகை எப்படியெனில்:—மாயாருபமாவது சர்வப்பிர
பஞ்சங்களும் இத்தனை அங்கிசத்துடனேகூடி விளங்குமெனக்காண்
கை: மாயாதெரிசனமாவது அந்த அங்கிசத்தில் இத்தனையங்கிசம்
மாயாசம்பந்த மெனக்காண்கை: மாயாசுத்தியாவது அதினுடைய
வதிட்டானத்தைக் காண்கை: சீவருபமாவது விளக்க விளங்கப்
பட்ட மாயாருபத்தைக் காண்குதற்கோ ரறிவுண்டெனக்காண்கை:
சீவதெரிசனமாவது அவ்வறிவைத் தானெனக்காண்கை: சீவசுத்தி
யாவது, அவ்வறிவின திட்டானத்தைக்காண்கை: பிர்ம்மருபமாவது

மாயாரூபத்துக்குஞ் சீவரூபத்துக்குமதிட்டானம் பிரமமெனக்கா
 ண்கை : பிரமதெரிசனமாவது ஆம்ராபிதமு மதிட்டானத்தைவிட
 வேறில்லாததுபோல மாயையுஞ்சீவனும் பிரமமாகத்தானே காண்
 கை : தேககைவல்லியமாவது அந்தப்பிரமமாகத்தானே காண்கிற
 போதமுநீங்கி ஆனந்தமயமாய்நிற்கை : விதேககைவல்லியமாவது
 அந்தப்பிரமானந்தாதீதத்தையடைகை : இதுவகையாகியமனனம்
 இனி விரிவு எப்படியெனில் : — சத்தாதிவிதயத்தி லவாவறுத்து
 ஒரேகாந்தத்திலிருந்து நிதித்தியாசனத்தில் சமாதியைப்பொருந்தி
 சாட்சாத்கரிக்கும்வகை : மாயாரூபமாவது இது வென்று காணப்
 பட்ட சர்வப்பிரபஞ்சமுமுண்டாய்விளங்கிரம்மியமாய் நாமரூபமாய்
 இவை ஐந்தங்கிசத்துடனே விளங்குதலைக்காண்கை : மாயாதெரி
 சனையாவது அந்த ஐந்தங்கிசத்தில் பின்பு சொல்லப்பட்ட நாமரூப
 மாகிய விரண்டங்கிசமுமாயையெனக்காண்கை : இனி மாயாசத்தி
 யாவது இந்த மாயாசம்பந்தமாகிய நாமரூபத்துக்கு முன்சொல்லப்
 பட்ட உண்டாய்விளங்கி ரம்மியமாகிய மூன்றங்கிசத்தையுடைய
 அதிட்டானத்தைக்காண்கை : சீவரூபமாவது ஐந்தங்கிசத்துடனே
 விளங்கப்பட்ட சர்வத்தையுநோக்கி அவையில் பின்புசொல்லப்பட்
 ட இரண்டங்கிசமு மாயாசம்மந்தமென்றும் அந்தமாயாசம்பந்தமு
 ம்முன்புசொரூபசம்பந்தமாகிய சச்சிதானந்தத்தைவிடவேறின்மை
 யென்றுங் கண்டவறிவொன்றுண்டெனக்காண்கை : சீவதெரிசனை
 யாவது நாமரூபமயமாகிய கேவலமுநீங்கிச் சச்சிதானந்தமாகிய பிர
 மத்தைப்பற்றிநிற்கை : இது சாக்கிர அவத்தை. சீவசத்தியாவது
 அந்தச்சச்சிதானந்தமயமாகிய பிரமத்தை அவ்வொளியே கண்ணா
 கக்கொண்டறிந்து அதிற் சீவத்துவபோதமடங்கி அச்சீவனுக்கு
 அதிட்டானமாகிய பிரமந்தானாய்நிற்கை : பிரமரூபமாவது மாயா
 ரூபமாகிய நாமரூபத்திற்கும் அதையுணருஞ்சீவனுக்கு மதிட்டான
 மாய் விளக்கப்பட்டது சச்சிதானந்தமே யெனக்காண்கை : இது
 சொற்பனவவத்தை பிரமதெரிசனையாவது பழுதை, கிளிஞ்சில்,

கட்டை, சூரியன், தங்கம், மண் முதலிய வதிட்டானங்களில் கற்
பிக்கப்பட்ட பாம்பு, வெள்ளி, கள்வன், கானனீர், ஆவரணம், கட
கலசமுதலியவாரோபிதம் விசாரித்தவிடத்தில் அவ்வதிட்டானமே
யாகி விளங்குதல்போல ஆரோபிதமாய் விளங்கப்படுகிற நாமரூப
மயமாகிய மாயையும், அம்மாயையை யறியப்படாநின்ற சீவனும்
அதைவிளக்கப்பட்ட பரமும், நாமரூப மறியப்பட்டதானும், அறி
விக்கப்பட்டபரமே யெனக்காட்டாமல் நாமரூபத்தையுந் தன்னை
யும்வேறுபோல்விளக்கப்பட்ட அஞ்ஞானமும், அதற்குரியதமாகிய
கர்மமும், இந்த ஐந்து பதார்த்தமும் அதிட்டானமாகிய சச்சிதா
னந்தசொரூபமேயாய்க்காண்கை : இது சுழுத்தி. தேககைவல்லிய
மாவது அப்படி அந்த ஐந்துபதார்த்தமுஞ்சொரூபமேயாய்க் காண
ப்பட்டவாதனையுநீங்கி அவ்விடத்திற் பிரகாசிக்கப்பட்ட சொரூபா
னந்தத்தைப் பெற்றுநிறைக : இது துரியம். விதேககைவல்லியமா
வது அந்தச்சொரூபானந்தத்தைப்பெற்று ஆனந்தாதீதஞாய் வாக்கு
மனாதீத கோசரமாகிய பிரமகைவல்லியத்தைப் பெறுகை : இது
துரியாதீதம். இவ்வொழுங்கில் குருகாருண்ணியத்தினாலேசென்று
தசகாரியமும் மனுபவப்பட்டுப்பிரமகைவல்லியமடையில் அப்போது
பந்தமுத்தி வியவகாரஞ் சொற்பனம்போலக்கண்டு பண்டைப்படி
யாய்நின்று மேற்செனனத்துக்கு வித்தாகிய ஆசை பய மிரண்டுள
தான் சர்வானந்தத்திற்கு மதிட்டானமாகிய பிரம்மானந்த மயமா
கையால் ஆசையும், தற்சொரூபமாகிய பிரமத்தைத்தவிர பிரத்தி
யுக்குவேறொன்றுமில்லாத தாகையால் பயமுமொழியும்.

வேதாந்ததசகாரியக்கட்டளை முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்பதாவது

ச க ச நி ட் டை.

சவிகற்பநிருவிகற்பத் தகநிட்டையெனவுரைக்கும்
இவிகற்பமென்றுமின்றி யிடைவிடாச்சகசநிட்டை
செவியதினெனக்குநீயுந் திருவுளஞ்செய்யவேண்டும்
அவியமில்விருத்தவெற்பி லம்மையேயன்பர்வாழ்வே.

(க)

பொதுவுறத்தருமம்பண்ணிப் புகல்வினைச்சமமதாகி
அதுவிதுவென்னுஞ்சித்த மமலமாயநித்தரித்தம்
இதுவெனவுணர்ந்தரித்தத் திகபரத்திச்சையற்ற
சதுரர்களிடத்திற்பாசந் தகர்ந்திடும்பத்திதோன்றும்.

(உ)

பத்திதான்பதிந்தகாலேப் பகரங்கத்தலமடைந்து
சுத்தியாயங்கமந்தத் தொல்லருட்சத்தியாகு
நித்தியானந்தலிங்க நேரதாய்த்தரிக்கப்பட்டுத்
தித்தியானிற்றவிற்பந் திருத்தியிற்ற்களிக்குமென்றும்.

(ங)

சமரசம்பதிந்தகாலேத் தலமயிக்கியத்தடைந்திங்
கமரங்கமானவான்மா வந்தச்சிற்சத்தியாகு
விமலமாஸிங்கந்தன்னை விளங்குநெஞ்சினிற்றரித்து
நிமலமாம்பரமானந்த நிஜதிருத்தியிற்ற்களிக்கும்.

(ச)

ஆனந்தம்பதிந்தகாலே யச்சரணத்தடைந்து
வானந்தத்தங்கமாகு மகபராசத்தியாகுத்
தானந்தப்பிரசாதத்தைச் தரித்துச்சோத்திரத்திலென்றும்
ணனந்தமில்லாவிற்ப வோசையிற்ற்களிக்குமென்றும்.

(ஊ)

அனுபவம்பதிந்தகாலே யடைந்துநற்பிராணலிங்கத்
தெனுமங்கவாயுநின் றங் கெழிலாதிசத்தியாகி
உனுஞ்சரலிங்கந்தன்னை யொன் றுந்தொக்கினிற்றரித்துப்
பனுமந்தப்பரமானந்த பரிசத்திற்களிக்குமென் றும்.

(சு)

அவதானம்பதிந்தகாலே யடைந்தந்தப்பிரசாதத்தை
இவனானதேயுவங்க மிச்சைநற்சத்தியாகி
நவமானசிவலிங்கத்தை நயனமற்றதிற்றரித்திங்
குவமானமில்லாவின்ப வருவினிற்களிக்குமென் றும்.

(சு)

நயிட்டியம்பதிந்தகாலே நன்மயேசுரத்தடைந்து
சயித்தியசலமாமங்கந் தகுனானசத்தியாகி
வியப்புறுங்குருலிங்கத்தை மேவுநாவினிற்றரித்திங்
குயப்பெறுபரமானந்த வருசியிற்களிக்குமென் றும்.

(அ)

சற்பத்திபதிந்தகாலேத் தகும்பத்தத்தலமடைந்து
முற்பகர்தரையாமங்க மொய்யதாங்கிரிகையாகித்
தற்பராசாரலிங்கந் தரித்துநாசியினிலந்தச்
சிற்பரானந்தகந்தந் தேர்ந்ததிற்களிக்குமென் றும்.

(க)

ஒருபத்திதானையாறு யொருதலந்தானையாறாய்
ஒருவங்கந்தானையாறு யொருமுகந்தானையாறாய்
ஒருலிங்கந்தானையாறு யொருமுகந்தானையாறாய்
ஒருலின்பந்தானையாறு யொன்றதாய்க்களிக்குமென் றும்.

(க௦)

அனாதியிற்சிவமேலிங்க மபிணையேயங்கமாகும்
அனாதியிவ்வபிணையேயிவ் வங்கமதாயிற்றென்றால்
அனாதியச்சிவமேயந்த வங்கத்திற்புறம்புந்தோன் றும்
அனாதியக்குருவத்தீக்கைக் கருத்தமுமினையேயாகும்.

(க௧)

சகசநிட்டை முற்றிற்று.

சித்தாந்தக்கட்டளை.

ஆத்மாக்களை முத்தியிலேவிடவேண்டி வாக்குமனாதிதேகோசரமாகிய அருட்சத்திதானே பாசவயிராகஞ், சீவகாருண்ணியம், ஈஸ்வரபக்தி, பிரமஞானமென்கின்ற நான்குமே ஒருதிருமேனி எனக் கொண்டருளியஞானாசாரியர், இனிப்பிறவாதமுடிந்தபிறப்பில் நித்தியா நித்தியவத்து விவேகம், இகமுத்தார்த்த பரபோகவிராகம் சமையாதிசட்கம், முழுட்சத்துவமென்கின்ற சாதனசதுஷ்டயம் பத்தியே, ஓர் வடிவெனக்கொண்ட சற்சீடனுக்கு அனுக்கிரகம் பண்ணுமுறைமை. உலகத்தின்கண்ணே வயித்தியராயினோர் ஒருவன துவியாதியை நிச்சயம்பண்ணி இத்தனை தினத்தின்மேல் அவுடதங்கொடுக்கவேணுமென்று நியமிருப்பினும் ஓரோர் அசாத்தியவியாதியையுடையவனுக்குக் கண்டவக்தனமே கனமாகிய பூபதி முதலிய அவுடதங்களைக் கொடுத்து உடனே திருப்பவேண்டும்; அதைப்போலச் சாதனங்களையுடைய தீவரதரபக்குவனுக்கும் ஓராண்டாகிலுஞ்சோதித்து அனுக்கிரகம் பண்ணவேணுமென்றாலும் ஓரோர் அதிதீவரதர பக்குவனுக்கு அந்தக்கணமே இந்த உபதேச சித்தாந்தத்தை அனுக்கிரகம்பண்ணி பவரோகத்தை யுடனே நிவர்த்திபண்ணவேண்டும். இந்த உபதேசசித்தாந்த மார்க்கத்திலொழிந்து, மற்றையமார்க்கத்தினாலே பவரோகநீங்காதோவென்னில், பாத்திகேசபரியந்தம் அக்கினி பற்றிக்கொண்டவனுக்கு விழுந்த துறையிலே அவனை விழுங்கி மேலிடப்பட்ட மடுவிலேயன்றிக் கொஞ்சஜலத்தில் பிரவேசிக்கில் உடனே யவிர்துமுடியாத; அதைப்

போல அதீதபக்குவனுக் குடனே அவனையும் விழுங்கி மேலிடப் பட்ட அகண்டாகாரஞானம் இம்மார்க்கத்திலே பிரவேசித்த அக்க ணமேயுண்டாம்; அதெப்படியென்னில், சற்குரு சந்நிதியிலே சற் சீடஞானவன் தேனிரம்பிய மலரைத்தேடும் அளிகள்போல் பூதல மெங்குந்தேடி வெப்பந்தீராமல் வந்தடைந்துகண்ட அக்கணமே உள்ளமகிழ்ச்சியையடைந்து தாரகமாகியசிவமே யெனக்கண்டு அவ ருடைய அருள்சுரக்கும்படி பண்ணிக்கொண்டு சுவாமி? நானார்? இந்தநானாவாகிய வுலகமேது? இது ஆரையுடையது? எனக்குச்செ னனமரணம்வந்தவாறேது? இது யாதினாலேநீங்கும்? இவற்றை யனுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டும்? இவையிற் பிரதமத்தில் அடியேன் நானாரென்று விண்ணப்பஞ்செய்தபடிக்கு என்னை யறிவித்தால் மற்றையநாலும் அடியேனே விண்ணப்பஞ்செய்யவேனென்று சற் சீடன் நானாரென்றுகேட்க, ஆசாரியானுக்கிரகம் பண்ணுகிறார்; நல்லது உன்னைக் கரதலாமலகம்போலக் காட்டுகிறோம், நீ நன்றா கப் பார்க்கக்கடவாயென்று திருவடியைச்சூட்டி அஸ்தமத்தக சை யோகம்பண்ணி கிருபாதிருஷ்டியினாலேநோக்கி இங்கேயுண்டாய் விளங்குவதெல்லாம் நீயேயென்னில், சுவாமி? இங்கே யுண்டாய் விளங்குவதெல்லாம் நானெப்படியாவேன்? ஆனால் உனக்கிங்கே என்னபிரகாசியா நிற்கிறதென்னில், சுவாமி? நாமரூபமயமாகிய உலகமே தோன்றுகிறது: ஆனால்நதவுலக மெவ்விடத்தினின்று தோன்றுகிறதென்னில், சுவாமி? என்னுடைய நினைவிலே நின்று தோன்றுகிறது; ஆனால் நினைவுவேறு உலகமேவேறா வென்னில், சுவாமி? உலக மெதிரிட்டிக் காண்கையினாலே வேறுதானே, ஆனால் உலகமாகிய நாமரூபத்தைநீக்கி நினைவைப்பாரொனில், சுவாமி? அப்படிபார்க்குமிடத்தில் நினைவைக்காணேன், ஆனால் நினைவை நோக்கி நாமரூபத்தைப்பாரொன்னில், சுவாமி? அப்படி பார்க்கு மிடத்தும் நாமரூபத்தைக்காணேன், ஆனால் நாமரூபமயமாகியஉல கமேதென்னில், சுவாமி? என்னுடைய நினைவுதானே, ஆனால் அந்

நினைவு எங்கேநின்றதுதோன்றுகிறதென்னில், சுவாமி? என்னிடத்திலே நின்றதுதோன்றுகிறது, ஆனால் நினைவுவேறு நீவேறேருவென்னில், சுவாமி? என்னினைவாகையினாலே வேறின்றி நன்றானே, ஆனால் நினைவைவநீக்கி யுண்ணைப்பாரென்னில், சுவாமி? யான் பிரகாசியா நிற்கின்றேன், ஆனால் நினைவு நீ யெப்படியாவாயென்னில், சுவாமி? நினைவு என்னைவிட வேறுதானே? ஆனால் உண்ணைப்பிறித்து நினைவைப்பாரென்னில், சுவாமி? அப்படிப் பார்க்குமிடத்தில் நினைவைக்காணேன், ஆனால் நினைவுயாதோவென்னில், சுவாமி? நினைவானதுநானுமல்ல என்னைவிடவேறுமல்ல, ஆனால் அஃதெப்படியென்னில், சுவாமி? தங்கத்தினிடத்திலே பணிதியானதுதங்கமுமல்லாமல் தங்கத்தைவிட வேறுமல்லாமல்கற்பிக்கப்பட்டதுபோல நினைவுமென்னிடத்திலேகற்பிதம் ஆனாலிந்தநினைவுவேறேறசத்தையோவென்னில், சுவாமி? அதற்குவேறேறசத்தையில்லை; என்னுடைய சத்தையேதோன்றி விளங்காநிற்கிறது, ஆனால் இங்கேதோன்றுவதெல்லாம் யாதென்னில், சுவாமி? இங்கேதோன்றி விளங்குவதெல்லாம் நானே, ஆனால் நாமுன்னம் எல்லாநீயேயென்றுசொன்னோமே, அதற்குனக்கு ஐயந்தோன்றித்தே, இப்போதுஎல்லாம்நானேயென்று நீ சொன்னது திரிவோ நன்றாய்ப்பாரென்னில் சுவாமி? முதற்றிரிவினாலே எல்லாம்நானென்படியாவெனன்று கேட்டேன், சுவாமி? கடாக்ஷத்தினாலே திரிவு பண்ணிக்கொண்டிருந்த அஞ்ஞான விருள்போய்த் துணிவாகத்தானே எல்லாம் நானேயெனக்கண்டேன்; ஆனால் உண்ணைக்கண்ட இடத்தில் அனுபவமெப்படியிருந்ததென்னில், சுவாமி? அகண்டாகாரமயமாய்ச் சுட்டிறந்த சுகாதீதமாய்ப் பழுதையினிடத்திற் பாம்பொருக்காலு மில்லாதது போல், உலகமுயிர்பரமென்பது ஒருக்காலுமில்லாததாய் பிரகாசியாநிற்கிறது; ஆனாலிதுவே தற்சொரூபமுத்தி: இதில் கலக்கமில்லாமல் தேகபதனபரியந்தம் நிற்பாயாக: இதன்றி அந்தமுத்தி நீ யானதுக்குக்குறி; மற்றைநாலும் நீ யுன்னனுபவப்படிக்குச் சொல்

கூசு உபதேச சித்தாந்தக்கட்டளை.

லென்னில், சுவாமி? நானாவதமாகிய பிரபஞ்சம் என்னிடத்திலே
ஆரோபிதம்; அது சங்கற்பத்தையுடையது; அந்தச்சங்கற்பத்தையு
டைய ஆரோபிதம்; அது சங்கற்பத்தையுடையது; அந்தச்சங்கற்ப
த்தையுடைய ஆரோபிதமாகிய பிரபஞ்சம் அதிட்டானமாகிய என்
னைவிட வேறல்லவென்று காணாததிரிவினாலே எனக்குச்சன்னமா
ணம், எல்லாம் நானேயென்றறியில் சென்னமரணமில்லை: இப்ப
டி மற்றைநாலும், சுவாமி? கடாக்ஷத்தினாலே எனக்கனுபவமாயிற்
று; நல்லது, நம்முடைய அனுபவமுமிதுவே: சுருதியினுடைய மு
டிவிலே சொல்லுவதுமிதுவே; உன்னுடைய வனுபவமுமிப்படியே
யாகில் இதுவே உபதேசசித்தாந்தம் என்று இதிற்கலக்கமில்லா
மல் வாழ்வாயாகவென்று ஆசீர்வாதஞ்செய்தார்.

உபதேசசித்தாந்தக்கட்டளை முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினொராவது

பிரமசித்தியகவல்.

—o—o—o—

எழுவகைப்பிறப்பி லெடுத்தற்கரிய
மாளிடப்பிறவி வாய்ப்பிலொருவற்
காடியினதுகொண் டம்முத்தியினை
அடைகுதலேபய னஃதினையன்றிச்
சித்திபுத்திகளிற் சிந்தனைசெய்யின்
எதமதாரு மெதினென்னில்
உலகத்தின்கண் ணெப்பிலொருவன்
அன்புகுடைத்தா லவனொலாகிய
பயன்பெறுகுதலே பழுதில்சிறப்பும்
அஃதினைப்போல வவனியின்மனிதப்
பிறப்பினைக்கொண்டே பிறவாநெறியை
அடைந்திடுமதனுக் கறிதற்கரிய
அவதியியல்பென் றறிந்துளபோதே
எத்தனம்பண்ணு திருப்பவன் றனக்குத்
தான்வஞ்சகனெனச் சாற்றலுமாகும்
இத்தகைவாகி னியம்பிடுகித்தி
அடைந்திடுகுதல்பய னலவோவென்னில்
அனந்தசித்தி யடைந்திடுமதற்குள
பிரமசித்தி பெறுகுதலேபயன்
அணிமாசித்தி யடைகுதல்பயனன்
றிஃதையுமன்றி யியம்பிடுமட்ட
யோகந்தாஹு மொள்ளியபிரம

சித்திக்கங்கஞ் செப்பியவவையின்
 கருத்தறியாது கருதிமாறாக
 அனுட்டித்தேயவ் வணிமாதிதன்னைப்
 பெறுவர்கருத்தைப் பேசக்கேண்மின்
 காமாதினைக் கைவிடலியமம்
 விட்டபொருள்கண் மேவிடிற்றள்ளி
 நிற்குதனியம நிருபாதிமாய்
 ஓராசனத்தி லுறைகுதலாதனம்
 நாமரூபத்தை நாடுமனத்தை
 இருதயமதனி லிருக்கப்புகுத்தல்
 பிராணாயாமம் புறவிடயத்தைப்
 பெயர்த்துளேமீட்டல் பிரத்தியாகாரம்
 விடயவாதனையை விகற்பநிறுத்தல்
 தாரணையாகுந் தற்சொரூபத்தை
 நாடறியான நவீற்றிடுபுறமும்
 உள்ளுமறவவ் வொளிதானையாய்
 ஒத்துநின்றிடலே யோங்கியசமாதி
 ஆதலினிந்த வட்டயோகமதும்
 பிரமசித்தி பெறுதற்கங்கம்
 என்ன லுமாகு மினிப்புத்தியதும்
 பயனலவோவினிற் பகர்ந்துடுபுத்தி
 இடம்பொருளுறவு மின்பங்கீர்த்தி
 என்றைவிதமா மிவைவையந்திணையும்
 நன்றாய்த்தேரி னன்முத்தியதாம்
 இஃதினையன்றி யிம்மாயாவித
 சம்பந்தந்தனைத் தானினைத்திடுதல்
 அறியாமையாகு மஃதினைக்கேண்மின்
 இடமுமழியா விடமேயிடமாம்

பொருளுமழியாப் பொருளேபொருளாம்
 உறவுநீங்கா வுறவேயுறவாம்
 சுகநிரதிசய சுகமேசுகமாம்
 புகழும்பெரியோர் புகழ்தலேபுகழாம்
 ஆகையிற்புத்தி யாகியவிதங்கள்
 எழிலார்வீடே யிவ்வகையன்றி
 மாயையிலுளதாய் வந்திடுகித்தி
 புத்திகளென்று புகலிரண்டினையும்
 அடைந்திடநினைத்த லபலமதாகும்
 எதினாலென்னி லியம்பிடுமாயா
 சம்பந்தத்தைத் தானடைகுதற்கும்
 சத்தியமுத்தி சம்பந்தத்தை
 அடைந்திடுமதற்கு மாகியவருத்தம்
 எட்டுணையானு மிச்சையச்சங்கள்
 உள்ளின்றியேவிட் டொன்றியகாயக்
 கிலேசம்பண்ணிக் கிளர்தவமதனில்
 அடைந்திடவேண்டு மாகியவிந்த
 இரண்டுவகைக்கு மேற்றமுந்தாழ்வும்
 இன்றிவருத்த மெய்தல்சமமாம்
 இத்தகைவருத்த மெய்தப்பட்டும்
 அனித்தப்பொருளை யடைகுதலபலம்
 அழியாப்பொருளை யடைகுதல்சபலம்
 அன்றியுநன்றி யறிந்தவிடத்தில்
 அவைகளிரண்டு மசத்தாதலினால்
 இன்பமோர்காலு மிலையவைதனினின்
 றடைந்திடுமின்ப மலையாவறிவின்
 ஆனந்தலேச மஃதறியாமையில்
 இவைகளினிடமா யெய்திவந்ததுபோல்

அறிந்திடுமதனா லறிவானந்தம்
 பொருந்திடிற்சகல புத்திசித்திகளும்
 * ஏககாலத்தி லெய்தினதாரும்
 இதுவன்றிவேத மெழிலாகமத்தும்
 புருடார்த்தமாகப் புகளுன்கினிலும்
 சிவமடைகுதலே சிறப்பெனவே வாழும்
 அச்சிவமென்னு மழகியலீட்டை
 ஐயந்திரிவு மறவேயடைதல்
 எம்மார்க்கத்தா லென்றிடிவ்வேத
 முடிவினின்மொழியு மொய்ந்நெறியதனில்
 அடைந்திடவேண்டு மம்மார்க்கத்தின்
 ஒழுங்கைக்கேண்மி னுபநிடமதனில்
 ஏகமேவா வத்துவிதீயம்
 பிரமமேயென்று பேசிடமதற்குச்
 சுசாதிவிசாதி சுவாதேபதம்
 சொல்லியமுன்றுஞ் சொரூபத்தின்மை
 என்றதுவாகி நெழில்வேதாந்தப்
 பக்கந்தனக்குப் பகர்ந்திடும்பந்தம்
 வீடிவையிரண்டின் விவகாரத்துணி
 வெத்தகையென்னி லியம்பிடக்கேண்மின்
 நித்தியமாகையி னிகழ்ந்திடுகால
 பரிச்சேதமனும் பரிபூரணத்துவம்
 ஆகையிற்றேறச வறைபரிச்சேதமும்
 ஏகமதாகி னியம்பிடுவத்து
 பரிச்சேதமனும் பகர்ந்திடவொண்ணா
 தறிவாய்ச்சத்தா யானந்தமதாய்ப்
 பந்தமுத்தியெனப் பகர்விவகாரம்

* ஏக்காலமென்றும் பாடம்.

ஆதிதமாகி யசைவறவிளங்கும்
 தன்னிடந்தனிலே சங்கற்பசத்தி
 சங்கற்பமல்லா தசங்கற்பசத்தி
 என் றிவையிரண்டுண் டிவையிற்சங்கற்ப
 சத்தியேதென்னிற் சாற்றிடக்கேண்மின்
 நினைவுருபமதா நிகழ்த்திடுமதற்கு
 வடிவேதென்னில் வகுத்திடுநாமம்
 உருவமயமே யோரோரிடத்தில்
 ஒருவன் கூவு முரையதுதானே
 எதிரிட்டப்படி யெழுவதுபோல
 நினைவதுவென்று நிகழ்த்திடுநாமம்
 உருவதுவென்று மொருபேதமுமில்
 நவிற்றிருப நாமமயமும்
 மாயாமயமே மாயையென்றதுதான்
 யாதொன்றில்லா ததுமாயையாகும்
 உள்ளதுமலவா யுருப்பெயர்மயமாய்
 நினைவுருபமதாய் நிகழ்சங்கற்ப
 சத்திசத்தாய தற்சொருபமதாம்
 அறிட்டானத்தி லாரோபிதமாம்
 ஆரோபிதமு மறிட்டானமின்றி
 விளங்காததுபோல் விளங்கிடுந்தன்னைத்
 தவிரச்சங்கற்ப சத்தியுந்தோன்றா
 தித்தகைதோன்று மிருஞ்சங்கற்ப
 சத்திமயமாஞ் சருவங்களையும்
 சத்தாய்நிகழுந் தற்சொருபத்தில்
 ஆரோபிதமென் றறிந்தமையாது
 புறம்பெனச்சத்திய புத்தியைப்பண்ணிப்
 பார்த்திடுமிடத்தில் பரமுயிர்செகமென்

றுரைத்திடப்பட்ட வொருமூப்பொருளும்
 விளங்கிடுமவையை விளம்பிடக்கேண்மின்
 சங்கற்பசத்தி தன்மயமான
 நாமரூபமதே நாட்டிடுசெகமாம்
 அவையினை நோக்கு மறிவேயுயிராம்
 அவையினை விளக்கு மறிவேபரமாம்
 இத்தகையாக வியம்புமூப்பொருளும்
 உதித்திடுமிந்த வுயிர்பரமிரண்டில்
 மேற்பரஞ்சர்வ விடயமதாகும்
 சீவனோவேக தேசவிடயம்
 இந்தச்சீவ னிப்படிபொய்யாய்ச்
 சடமாய்த்தோன் றுஞ் சகத்தினுடைய
 புணர்ச்சியிற்சடமாய்ப் போதவடிவை
 விட்டுடனிச்சை விளங்கிடுஞானக்
 கிரியையுடைத்தாய்க் கிளக்குமிவையில்
 கன்மமுண்டாய்க் கன்மந்தன்னால்
 தோற்றமுடைத்தாய்த் தொன்றுதொட்டுச்
 சென்னமரணஞ் சென் றுடன்வரும்
 இத்தகைபுரியு மிச்சங்கற்ப
 சத்தியேபந்தந் தகுமசங்கற்ப
 சத்தியின்வடிவினிச் சாற்றக்கேண்மின்
 பிராந்தியிலொருவன் பிசகிமாறாகத்
 திக்குகடம்மைத் தேருமிடத்தில்
 சூரியனின் று தோற்றியதுசையைக்
 கண்டுந்துணிவாய்க் காண்குதல்கூடா
 தையமாய்த்தோன் று மடுத்தபிராந்தி
 உண்ணின் றுநீங்கி லுள்ளபடியே
 துணிவாய்நேரே தோற்றமுதன்றி

மந்தவிருளின் மறைந்திடுகயிற்றைப்
 பாம்புபோலப் பார்த்திடுமிடத்தில்
 பாம்பலவென்றும் பழுதையேயென்றும்
 ஆறதனாலே யறிந்திடுபோதும்
 துணிவதுவாகத் தோன்றாசந்த
 மந்தாந்தகார மாறிடற்றேன்றும்
 அஃதினைப்போல வறிந்திடுசாத்திர
 ஜென்னியனானஞ் செப்புதலின்றி
 கருதகிருத்தியனாய்க் கிளர்சாதனங்கள்
 நான்குமுடைத்தாய் ஞானசிரியர்
 அருளதினாலே யாரணமுடிவாம்
 மாவாக்கியத்தின் வகுத்திடுபொருளை
 விருப்பமதுடனே விசாரணைபண்ணி
 இச்செகலீவ விருபரம்மவைக்
 கதிட்டானமாகிய வப்பரசொருபம்
 தானேயென்று தன்னுள்ளிருளை
 யகன்றுசமாதியென் றறைந்திடுகின்ற
 சமாதானபுத்தி தானதுபிறந்து
 தனதுசங்கற்ப சத்தியினாலே
 ஆரோபிதமா யனேகத்துவங்கள்
 விளங்கினதென்றும் விளங்கிடுமிவைக்கதிட்
 டானந்தானே யாமெனவென்றும்
 பழுதையினிடத்திற் பாம்பொருகாலும்
 இல்லாலஃதி னிவ்வாரோபிதம்
 இலையெனநீங்கி யெழிலதிட்டானம்
 ஆய்நிற்குதலே யசங்கற்பசத்தி
 இதுவேமுத்தி யிச்சங்கற்பம்
 அசங்கற்பமென்ன வறைந்திடுவிலற்றுக்

கதீதனேதாளு கையிலவையின்
 உளதாம்பந்த மோங்கியமுத்தி
 இவைதனக்கதீத னென்ன லுமாகும்
 இத்தகையொருவ னெழிற்ருருவருளிஸ்
 ஐயந்திரிவற வறிந்துசொருபம்
 தன்னுடசந்நி தானமதனில்
 சங்கற்பத்திற் றுளுவாய்
 விரிந்ததுவென் றும் விரிந்துடுமெவையும்
 அசங்கற்பத்தி லடங்கிடுமென் றும்
 இவையேபந்த மெழில்வீடென் றும்
 இவைகளிரண்டு மென்கணோர்காலும்
 இலையிவைவிளங்க லெம்மிடமதனில்
 ஆரோமிதமென் றறிந்தவறிவு
 கலக்கமில்லாமற் காத்திரநீங்கும்
 தன்னளவதனுந் தயிலதாரையினில்
 நின் றிடிந் முடிவி னிகழ்பந்தமுத்திக்
 கதீதமதாரு மழகியபிரம
 சித்தியதனைச் சேருவனேரே.

பிரமசித்தியகவல் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பன்னிரண்டாவது

சிவதரிசன அகவல்.

உரோமசமுநிக ஞண்மகிழ்ச்சியுடன்
பணிந்துகின்ற பழங்கிர்மேய
விருத்தவம்பிகையே விண்ணப்பமொன்றுண்
கரைக்கேன்யானு முன்செவிசாத்தி
அநுள்செயவேண்டு மறைநீயென்னில்
கடையனென்றனக்குங் கருணையதாகச்
சுட்டிற்றந்தொளிருஞ் சுயம்பிரகாச
சிவதரிசனத்தைச் செப்பிடவேண்டும்
நல்லதுனக்கு நாமேயகவிருள்
நீக்கிமுன்படியே நிலையினில்வைத்த
வகைப்படியேநீ வகுத்துரையென்னில்
இருளநீக்கி யிதுவறநோக்கில்
இவ்விடத்துண்டா யிலகுவதேசிவம்
விளம்புமச்சிவத்தை விளக்குவதேநீ
நீவிளக்குஞ்சிவ நின்றறிகுதல்யான்
இவ்வனுபவத்தி லியம்பியனாதுரு
ஞானஞெயம்மிவை நண்ணிநிற்கையினில்
சிவதரிசனமெனச் செப்பிடலாகா
என்றெனில்பானுரை யெழிலனுபவத்தில்
சிவம்நீநானெனச் செப்பியமூன்றும்
உரைமாத்திரபவை யொருமுதருனே

எப்படியோர்முத லென்றெனிற்சொல்கேன்
 சச்சிதானந்தத் தன்மயஞ்சிவமெனச்
 சாற்றுதல்போலுஞ் சாற்றுமோங்காரத்
 தடங்கிரின் றிடுமூன் றக்கரம்போலும்
 நீலோற்பலமென நிகழ்த்திடல்போலும்
 கடமடமகதா காயமெனவே
 சாற்றுதல்போலுஞ் சாற்றியவியைவயில்
 உரையேபின்ன முளபடிநோக்கில்
 ஏகமேயா மித்தகைபோல
 நானீசிவமென நவீற்றிடுமூன் றும்
 சொன்மாத்திரமே சொருபமதொன்றே
 ஒன்றேயாகி லுயிர்க்கிதுவதுவென்
 றுரைத்திடப்பட்ட வருப்பெயர்மயமா
 மாயைதோன் றும் வகையேதென்னில்
 அஞ்ஞானத்தா லச்சொருபத்தை
 மறந்துயிரி துவெனு மாயையைக்காணும்
 ஒருமுதலான வுயிர்க்கிருளென்றால்
 பாசிவமதற்கே பந்தமுண்டாகும்
 மேலுவோர்சிவம் விளங்குதலிலேயில்
 ஒருகாலையினு மொருவாப்பந்தம்
 என்றெனிலந்த வெழிற்சொருபற்குப்
 பந்தமுத்தி பகர்ந்திடலாகா
 உன்னருளதனி * லுபக்கிரமத்தை
 அன்றெனக்குநீ யருளியவகையே
 சொல்கேனந்தச் சொருபவொளியில்
 கதிரொளிதோன் றுங் கானலேபோலப்

* உபக்கிரமம் - எடுக்குந்துறை.

பேசுவொண்ணாத பின்னாசத்தி
 தோன்றிமெதனிற் சொருபசிற்கத்தி
 சாயைபதியிற் சகமுயிர்பரமென
 ஓர்முப்பொருளு முடனே விளங்கும்
 எத்தகையென்னி லியம்பியபின்னை
 திரிகுணசமுகஞ் சேர்ந்துநிகழும்
 சத்துவகுணத்திற் சாயையேபரம்
 எண்ணிற்றந்த விராசதகுணத்தில்
 சாயைகளேயுயிர் தாமதமிரண்டாம்
 இருண்மாயையென விருளுயிரவையை
 மறைத்தேநிற்கு மாயைசெகமாம்
 தனுமுதலான சகமதுண்டாகக்
 கணக்கதுவாகிக் கன்மமுநிகழும்
 இத்தகையபின்னா லிருஞ்சத்திதன்னில்
 ஐந்துபொருளு மன்றேநிகழும்
 இதிற்பந்தமுத்தி யிசைத்திடலாகும்
 இராசதகுணத்தி லிசைந்திடுசாயை
 ஆகியவுயிர்க ளதிட்டானமான
 தற்சொருபத்தைத் தாமதவிருளால்
 மறந்துமூவகையாய் மாயையிலுழலும்
 சத்துவகுணபரந் தனக்கொருகாலும்
 இருளேயில்லா வியற்கையிலருளில்
 தனதங்கிசமுயிர் தானெனவறிந்து
 கூபத்தில்வீழ்ந்த குழந்தையெடுக்கத்
 தாயேவீழ்ந்த தகைமையின்பரமே
 மாயைதனிலே வந்துருவைக்கொண்
 டைந்துதொழிலு மடைவுடனடத்தி
 இருளினை மாற்றி யெழிலதிட்டான

தற்சொரூபத்தைத் தானடைவிக்கும்
 இருளதுநீக்கி யிருந்தவிடத்தில்
 உயிர்பரமிரண்டு முடலுயிர்போலப்
 பின்னாசத்தியிற் பெற்றிடுமுத்தி
 உயிர்பரமிரண்டு மொன்றேறயாகி
 அபினாசத்தியி லடைந்திடுமுத்தி
 அபினையைப்பார்த்தே யதுநீயென்ன
 அருமறையோது மதுவறியாமல்
 பின்னையைப்பார்த்தே பேதவாதிகள்
 பாவனையென்றே பகுத்துரைசெய்வர்
 உயிரின் சாக்ஷி யொருநானேயாம்
 பரத்தின் சாக்ஷி பரைநீயேயாம்
 அப்பால்விளங்கு மதுசிவமேயாம்
 பின்னாசத்தியிற் பிறிவைக்குறித்தே
 இவ்வகைமூன்றா யியம்புரையன்றிப்
 பார்த்துடனோக்கிற் பரம்பொருளொன்றே
 இப்பரம்பொருளே யெழிற்சிவதரிசனம்
 என்றேமூன்ன மியம்பியதுமையே
 சுட்டொடுநோக்கிற் றேன்றிடுமூன்றாய்
 சுட்டின்றிநோக்கிற் றேன்றிடுமொன்றாய்
 மூன்றுமிறந்த முப்பாழதனில்
 தற்சிவசொரூபந் தானாய்விளங்கும்
 பின்னாசத்தியிற் பிறந்ததுமூன்றும்
 பின்னைதனிலே பெயர்ந்தேயொடுங்கும்
 அப்பால்மவுனத் தழகியசிவமே
 அழகியசிவத்தி லாரோபிதமாய்ப்
 பின்னைநிகழும் பெயராதென்றும்
 அதிட்டானமான வச்சிவநேயம்

உலகமாய்த்தோன்றி லயிருமருளும்
 விளங்கிடுஞ்சிவமாய் விளங்கிடும்போதில்
 உயிருமருளு மொருசிவமேயாம்
 இத்தகைககண்டே நெழிற்சிவதரிசனம்
 சிவனமக்கருளிய சிவதரிசனத்தின்
 படியேயுனக்குநம் பார்வையிலுண்டாய்
 விளங்கிற்றநிலை விட்டுநீங்காது
 நில்லெனவருளி னிமலநாயகியே
 மலந்தினுநாயை வளப்பதுமடைய
 சிங்காதனத்திற் சேர்த்திவைத்ததுபோல்
 எனக்கேநகைவரு மெனதுசரித்திரம்
 எனக்குமிந்த வெழிற்சிவதரிசனம்
 அளித்தனையிதற்கோ ரறைகைம்மாறென்
 பரையேயுனக்கே பரங்காணென்னைக்
 காத்ததுகாத்தாய் கடைபோகக்கண்
 பார்த்தெனவிடாது பரிந்துகொண்டருளே.

சிவதரிசன அகவல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ப தின் மூ ன் ரு வ து

ஆகமநெறியகவல்.

சத்தினிபாதந் தான் பிறந்திதயம்
சுத்தமதடைந்து தொல்லைமூவுலகும்
காண் றசோறதனிற் கண்டெனவிடுத்து
வீட்டின் பினையே விரும்பிடினாகம
விசாரணைசெய்ய வேண்டிடுமுத்து
உண்மையின் மும்முத லுண்மையதாகும்
அஃதையுமன்றி யவனியிலோர்பொருள்
உணர்ந்திடுமிடத்தி லுருவுடனாமம்
தோன்றுதன் முனமே தோன்றிடுஞ்சிவமதை
இருளினிற்றெரியா திதுவெனச்சுட்டி
எய்திடுமாயை யிருவினையதனின்
ஆகையிற் பதிபசு வாணவமாயை
கருமமுந்தோன்றுங் கருவிதினோக்கின்
மும்முதலவையின் முத்தியிற் பசுவை
விடவேண்டிமென்னும் விருப்பமதனில்
இருவகையாகு மிரும்பதிபசுவும்
மூவகையாகு மும்மலந்தனின்மற்
றவைதனக்குறி யதுவிதுவாகும்
அதுவிதுநீங்கி லவைமுன்றகலும்
அவையினின்மூல மாணவமாகும்
* அறுவைக்கழுக்கை யகற்றிடுமுவரும்

* அறுவைக்கு - சீலைக்கு.

சாணமும்போலச் சாற்றியவிரண்டு
 மூலங்கெடுக்க மூலனே கூட்டி
 உற்பவமுதலா யுரைத்திடுமைந்து
 தொழில்செய்திடுவன் ரென்மையிலேநின்
 றந்தகன்கண்ணி லப்படலந்தனை
 எடுத்திடுமுனமதற் கேற்றவுடலங்கள்
 சேர்த்திடினிதமாய்த் தீர்ந்திகாலம்
 பொருததுபோலும் புகன்றிடுமாயைப்
 பிறப்பினுக்கஞ்சிப் பிறப்பைநேர்நீக்கும்
 நெறியேதெனவந் நெறியினை யுரைப்பார்
 ஆரெனத்தேடி யாற்றிடுகாலையின்
 சிவமேஞான தேசிகனாகும்
 அவனருளாலே யாகமநெறியின்
 ஐந்துதொழிற்கு மரனையுரியன்
 ஆமென்றுயிர்பொரு ளச்சார்பெவையும்
 உடற்காவலையு மொருங்கேநீக்கி
 அருளினைநோக்கி யாசானருளில்
 உச்சியினிற்கு முபலம்போல
 ஆணவமாயை யவையினிற்றே ன்றும்
 மறப்புநினைப்பு மாற்றிடிவல்பகல்
 அற்றவீடென்றே யறைந்திடுமாகமம்
 அவ்வீடதனி னனுபவந்தன்னின்
 பெத்தத்தினிற்கும் பெற்றியைப்போல
 இதுவெனத்தோன்று மெவையவையனைத்தும்
 நியதுசெய்ததுவாய் நின்றல்சமாதி
 சமாதியைநீக்கிய சாக்கிரந்தனிலும்
 சிவமேயைந்து செய்கையினடித்தல்
 கண்டுதற்செயலைக் கைவிடவேண்டும்

கருஅ

ஆகமநெறி அகவல்:

இத்தகைநெறியை யெய்துப்பாலன்
பித்தன்பசாசன் பெற்றகுணங்கண்
மருவியேநிற்றல் வாய்மைநெறியா ம்
தேகாந்தத்திற் சிவமேசேர்வன்
இஃதா கமநெறி யினியாரணநெறி

ஆகமநெறியகவல் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதிநான்காவது

வேதநெறியகவல்.

சாதனநான்குந் தன்னிடத்துதித்த
பின்னர்விசாரம் பேதமபேதம்
எனவிரண்டவையு ளீசனுமுயிரும்
இருமுதலென்றே யியம்புதறிரிவு
ஒருமுதலென்ற லொள்ளியகாட்சி
ஆகையின்வேதத் தந்தவிசாரம்
செய்திடவேண்டுஞ் சிறப்பெனிலாகமம்
அன்றதுசிறப்பா மத்தியான்மீகம்
சொல்லியபிரபல சுருதியேசிறப்பு
இத்தகவன்றி யெழிலார்சுருதி
அரசன துரையி னவைமற்றெல்லாம்
மற்றேரு ருரையின் மறையினைப்பற்றி
நிற்குமதன்றி நிமலன்சுவாசம்
வேதமாகமம் விளங்கியவாக்காம்
அதனான்முந்திய தருமறையாகும்
இதற்கதிகார மின்றியவைசியர்
சூத்திரராதி சொல்லியபேர்க்கும்
விசாரணைபண்ணி விளங்கிடலாகும்
அவரவர்சரிதை யவரவர்க்கேயாம்
பத்தியுஞ்ஞானமும் பகர்வயிராகமும்
எக்குலத்தோர்க்கு மெய்திடலாகும்
அறிவேகுலமென் றறைந்திடுமுலகம்

நற்குலம்வினையி னண்ணினதாகும்
 மூன்றுகடனு முனமுடித்தேதார்க்கே
 ஞானவிசாரணை நாடிமேற்கொள்ளும்
 நாமாரிந்த நானுவிதமாம்
 பிரபஞ்சத்தின் பிறப்பிடந்தானே
 தெவரினையுடைய தெமக்கிப்பிறவி
 எய்தினதெந்த வேதுவினிஃதும்
 இறந்திடுமெந்த வேதுவினென்றும்
 தேர்ந்திடவேண்டுந் தேகேந்திரியாதி
 நாமலசித்தே நமதுருவகிலம்
 பழுதையையிரவிற் பாம்பென்பதுவின்
 சிவமஞ்ஞானத் திருக்கினிற்றிரிவாய்ச்
 சகமெனத்தேதான் றுஞ் சங்கற்பத்தில்
 பழுதையினுளதாய்ப் பகர்ந்திடும்வடிவே
 ஆரோபிதமா மாவிற்றங்கலில்
 அச்சிவவடிவே யகிலந்தங்குஞ்
 சகப்பொருளெல்லாஞ் சத்துச்சித்தின்ப
 வடிவநாமமுமில் வகையைந்தியல்பில்
 உதித்திடுமுன்ன முரைத்திடுமுன்றும்
 சொருபசம்பந்தஞ் சொல்லும்பினிரண்டும்
 மாயைசம்பந்த மற்றிவைதன்னை
 யுகித்துணரா துணர்வுடைத்தாகித்
 தேதான்றிடும்பொருள் துவக்கிற்றிறவி
 சிதைந்திடுஞ்சகலத் தியாகந்தன்னில்
 சகலத்தியாகந் தானெதுவென்னில்
 பாம்பென்னீக்கிப் பழுதையென்றறிதல்
 போலநாமாதி போக்கிச்சொருபம்
 பெற்றிடலஃதெப் பெற்றியிலுண்டாம்

அரவெனும்பிராந்தி யகன்றிடுந்தீபம்
 வந்துவிளக்கில் வகையதுபோல
 ஆசானருளி வருமறையந்த
 ஞானவிசாரமே ஞானதீபமுமாம்
 அவ்விளக்கங்கொண்டறிந்திடவேண்டும்
 அதுிட்டானந்தேதான்றி லாரோபிதம்போம்
 தனையாரென்றே தான் முதற்றேரின்
 ஞாபடியுணரி னொருங்கேயனைத்தும்
 தோன்றிடும்பழுதை தோன்றினவுடனே
 கட்செவியென்றல் காணாதஃதின்
 அகிலமுநீங்க லன்றியேதோன்றில்
 பேய்த்தேர்போலப் பிரவர்த்தகமும்
 கனவதுபோலக் காண்டிடுமவையாய்
 நின்றிடலொருவி நித்திரைதன்னில்
 கண்டிடுங்கனவிற் காட்சியீதென்று
 தனைவேறுகத் தானுணர்ந்திடலின்
 உடன்முதற்றள்ளி யொருசிவநாமென்
 றிருளகன்று றுதியிதயத்துதித்துக்
 கந்தர்ப்பநகரங் கண்டிடலிற்சகம்
 கண்டிவ்வுறுதி கலக்கமில்லாமல்
 நின்றல்சமாதிரிலையி துவாகும்
 உடலந்தத்தி லொன்றுவன்முத்தி
 இதுநின்மலமுடை யிதயருக்காகும்
 மலினநெஞ்சுடைய மகற்குமுன்னொ
 விதமாமசுத்தம் விலக்கும்பொருட்டுச்
 சுத்தவாதனையைத் தொடங்கி
 மனோலயஞ்செய்யின் வாய்த்திடும்வீடே

வேதநெறியகவல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினேந்தாவது

பிரமானுபவ ஆகவல்.

கன்னெஞ்சேவா நானுரைக்கக்கேள்
பிரமானுபவத்தைப் பிரத்தியக்கமதாய்
அருட்குருவருளி லறைகுவன்கேளாய்
யாதோர்பொருளும் யாவராயினும்
சுருதியுத்தமதாய்ச் சொற்றிடவேண்டும்
மனவுரையதனின் மதித்திடவொண்ணுச்
சச்சிதானந்தத் தற்சொருபத்தில்
சிறந்தசிற்சத்தி செகசத்தியென்றும்
இருவகைச்சத்தி யெனவன்றேறயுள்
தவையினிற்பின்னை யகிலத்துக்கேது
சிற்சத்திமுத்தி தானதற்கேது
பரத்தினிலபினு பாவமாயொன்றாய்
சிற்சத்திநிற்குஞ் செகசத்தியுதும்
தற்சொருபத்தைத் தானதுவிடாமல்
வேறுபொற்றோன்றி விளங்குமுக்குணமாய்
சாத்துவிதராசத தாமதமெனவே
சத்துவகுணத்திற் றுக்கியசாயை
பரமாயெங்கும் பார்த்திடுமிராசத
சாயையுயிராந் தாமதமிரண்டாம்
இருண்மாயையென விருளாயிர்த்தடுக்கும்
இருளினையிரிய யிருமாயேசர்க்கக்
கணக்கதுவாகக் கருமமுண்டாகும்
ஆகவைவிதமு மன்றேறிகமும்

இவ்வைவிதமா யிலங்கியபின்னை
 பரத்தினையன்றிப் பார்த்துடிவில்லை
 சர்வவிடய தற்பாஞ்சுவாசம்
 சுருதியதாகுஞ் சொல்லாகமமாம்
 என்றெனவோது மெழிலார்சுருதி
 இஃதே துணிவென் றெம்மையுமாண்ட
 அருட்டேசுகனு மறைந்தனனன்றே
 நானுமெனவே ஞானநற்குருவை
 வினவிடிவித்தகை விளங்கியபிரமம்
 நீயேயென்று நிச்சயமாகத்
 தத்துவமசிகொடு சாற்றினனன்றே
 இவ்வுரைப்படியே யிருந்தனுபவத்தில்
 காட்டுகேனுனக்குக் கருத்தசையாது
 நன்றாய்நோக்காய் நன்னெஞ்சகமே
 அரசன் றன்சே யடாதார்சேரி
 சேர்ந்தவரினம்போற் றிரிந்திமவனை
 அறிந்தவனொருவ னவ்விடத்தேக
 அன்னொனிடத்தி லரசவிலக்கணம்
 காட்டியுணர்த்துங் கணக்கதுபோல
 நீசீவன்போ னிற்குமுன்கண்ணே
 சிவத்தின்குறியைச் செப்பிடக்கேளாய்
 சாக்கிரமதனிற் றுக்கிடும்பொருளில்
 நினைவெழுமுனமே நின்றிடுநிலையே
 நின்மலநிலையந் நிலையினினைக்கின்
 விளங்குகுளையம் விளக்கிடுஞானம்
 நோக்கிடுஞாதுரு நுவலுமிம்முன் றும்
 நாமேயாக நன்றாய்வினங்கும்
 அவ்விடத்தறிந்த தமவசத்தியினால்

அபிநோபாவ மாயேகமுமாம்
 அந்நிலைநின்றே யசைவுசெய்நிலைவில்
 அடைந்திடுமிடத்தி லைவகைப்பொருளும்
 முன்பினின்றி முழுதுநிகழும்
 இஃதுணர்ந்திடுத லிரும்பின்னையினில்
 அசைவுசெய்நிலைவி லடைந்தவக்கணமே
 சுவாசமங்கிசமெனத் தோன்றிடும்வாக்கு
 நான்ருனெனவே நவிற்தரிடாநிற்கும்
 இவையேசுருதி யெழிலாகமமாம்
 நிலையினிலொன்றாய் நிலைவினிலைந்தாய்
 விளங்குநம்மிடத்தின் மேவுசத்திகளால்
 இத்தகையன்றே யிருந்துடனிகழும்
 இதுனானமே யிருஞ்சிவமாகும்
 இவ்வனுபவத்தை யிலங்கிடநீயும்
 கண்டிடனிருந்துங் கலக்கமதுற்றுக்
 கண்டிடும்பொருளைக் கருதிவேறுகச்
 சீவனைப்போலத் தியங்கினையினிநீ
 நின்றநிலையே நிலையெனநிற்கில்
 கண்டிடும்பொருளுங் கரையுநாமாக
 நிலைவொடுநிலையே நிலையெனநிற்கில்
 விளம்புமைப்பொருளும், வேறாய்விளங்கும்
 நின்றமுன்னிலைக்கு நிலைவொடுநிலைக்கும்
 நாமேயிடமென நம்மையேயன்றி
 விளங்காதென்றும் விளங்கிடுமுன்னிலை
 சற்சத்தியென்றுஞ் சாற்றியபின்னிலை
 அசற்சத்தியென்று மமையின்முற்சத்தி
 சுயசத்தியென்றுஞ் சொல்லுபிற்சத்தி
 கற்பிதமென்றுங் கருதியுணர்ந்தே
 அனைத்துநாமெனவே யறிந்தந்தறிவே
 இடைவிடாதிவ்வுட லிறந்திடும்
 வரையுநின்றிடிவ் வாய்க்குநம்வீடே.

பிரமானுபவ அகவல் முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினொருவது

சிவசமாசவாத அகவல்.

கலிவலியின து கலக்கமோர்கா லும்
சித்தமாயில்லாத் திருமுதுகிரிவாழ்
என்னையும்பொருளா வெண்ணியாண்டருளும்
விருத்தவம்பிகையே வினையனேற்கிஃதொன்
றையமிவ்வைய மனையேனின் னால்
அன்றிமற்றொருவ ராரினுநீங்கா
திவ்வையந்தனை யானின்றகற்றத்
துணிவிதுவென்னச் சுருதியின் முடிவின்
அருளியபடியே யருள்செயவேண்டும்
எதெனிற்சொல்கே னெழில்வேதாகமத்
துயிர்பரமேக மோரிரண்டெனவே
ஒதியவகையி லும்பர்கண் முனிவர்
ஆரியர்தந்த மகமிசைக்கொண்ட
படியினிற்சென்று பரமடைந்தனர்கள்
அவையிலொன்றை யலநெறியென்றே
தள்ளுதல்கூடாச் சமரசமாகத்
திரிவையமறச் சிவையேயுன தின்
அனுபவப்படியே யனுக்கிரகஞ்செய
வேண்டிமோர்நெறி மேவியேமுயலும்
சாதகர்தமக்குச் சமரசவாதம்
அருளில்விளங்கா தனுட்டித்தீறில்
தானிகழ்முத்தி தானானவர்கட்
கருளில்விளங்கு மருளாலுனக்குத்

திருவடிசூட்டித் திரிவுசெய்யிருளைத்
 தீரவகற்றிச் சிவமதினாமே
 வைத்தபரிசே வகுத்துரையென்னில்
 உரைக்கேனியானு முன்னருளதனில்
 இதுவதுவென்னு மியல்புகளில்லாச்
 சச்சிதானந்தத் தற்சொரூபத்தில்
 பேதவபேதம் பேசுதலின்றி
 அநிர்வசனமதா யதுவுளபோதே
 கயிற்றினிலரவு கற்பிதம்போல
 நினைவுரூபமதாய் நிகழ்ந்திடும்பின்னை
 அஃதினில்விளங்கு மறைமுப்பொருளுந்
 எத்தகையென்னி லியம்பியநினைவும்
 சுட்டியேநிற்குஞ் சுட்டிக்கண்டிடில்
 செகமதுவாகுஞ் செப்பியவதனைக்
 காண்குதலுயிராங் காணவிளக்கல்
 பரமதுவாகும் பற்றியசகத்தில்
 செகமதுமாயை செகத்தினைநோக்கப்
 பண்ணலஞ்ஞானம் பார்த்திடமிடத்தில்
 அதுவிதுவெனலா லருள்வினையிவ்வகை
 நினைவினின்மும்மல நிகழ்பரமுயிரென்
 றைவகைப்பொருளு மனாதியேநிகழும்
 சொரூபமுள்ளளவுஞ் சொற்றிடும்பின்னை
 கற்பிதவடிவாய்க் கலந்துடனிற்கும்
 நினைவதுவில்லா நிஜசொரூபத்தைக்
 குறித்திவைகற்பிதங் குறியாவிடத்தில்
 கற்பிதமாக வைந்துநிகழும்
 நினைவில்சொரூப நிகழ்வேதாந்தம்
 நினைவொடுசொரூப நிகழாகமாந்தம்
 அதனாவிரண்டு மனாதியதாகும்
 நிஜசொரூபற்கு நிகழ்பந்தமுத்தி

ஒருகாலமுமி லுளநினைவதனின்
 பந்தமுத்தி பகர்ந்திடலாகும்
 நினைவி லுண்டாய் நிகழ்ந்திடுமியானும்
 மறதியி லுயிர் போன் மயங்கியுழன்று
 கின்னருளதனி னியதுசெய்தனைத் தும்
 நீயுமியானு நினைவினி லுயிருடன்
 போலவேநின் றும் போக்கியவிடத்தில்
 ஒன்றாய்க்கண்டே னுறுதியதாக
 இரண்டென் றவர்க்கு மிரண்டதாய்நிற்கும்
 ஒன்றென் றவர்க்கு மொன்றதாய்நிற்கும்
 இத்தகைகண்டே மெழின் முத்தியதை
 இதனாலொன்றினை யுறுதியாய்க்கொண்டே
 ஒன்றினைத் தள்ள வொருக்காலங்கூடா
 நினைவில்சொருப நிகழ்ந்திடுமிரண்டாய்
 இஃ தினிலைய மெள்ளளவானும்
 இன்றியறிந்தே னிவ்வனுபூதி
 திரிவோ துணிவோ செப்பிடவேண்டும்
 வாராய்புதல்வா மாசறநீயும்
 சமரசவாதஞ் சாற்றியபடியே
 என்ன னுபவமு மெழின் மறைமுடிவும்
 இது * திரிவல்ல வெழிற் றுணிவேயாம்
 நமதருளாலே நன்றாயறிந்தாய்
 இதினீவாழ்வா யென்றனைவாழ்த்தி
 இதுபிரமாண மெனவென்றனக்கும்
 உறுதியாய்நீயே யுரைக்கி லுன்னருளில்
 † திரிவைய மறத்தேர்ந்து
 சமயிகளுடனே தர்க்கித்தலற்றேன்.

சிவசமரசவாத அகவல் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ குமாரதேவர்

சாத்திரக்கோவை முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ குமாரதேவர்

திருவாய்மலர்தருளிய

விருத்தாசலம்

பெரியநாயகியம்மன்பதிகம்.

எழுதிர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

யிவ்வழிமுருவாய்மலர்தகற்றின் விடயங்கள் விளங்குருவிதனான்,
மருமதுவியைநினைப்பாரியறக்காண மாய்ந்து நுங்காணமாய்தவி
றத்தி. பழையன் முன்மீன முந்தகத்தேரொரைந் தும்போமிதாற்சச்சிதா
கந்தக, மயிவாயந்நிலங்குமென் றனன் விருத்த கிரியமர்பெரியநாய
கியே. (க)

மயம்பழிமுருவாய்மலர்தகற்றி னுன்னசற் சிற்சுகந்தேதான் றும்,
மயம்பழித்தகுதலங்குன் னுழ வருங்முலாநிழன்மறிந்தால், விளக்
ருதலானவெய்யுதாமிதனின் விளையுமின்பென வெனக்கிசைத்தா
ய, கிளக்குமதமத்தேதார் தரித்தூரைவிரித்த கிரியமர்பெரியநாயகி
யே. (உ)

பழையதேயன் துணரிற் றன்முனர்த்தேதான் றும் பாம்புமப்பழு
யதகாமதேயன், முழுதுணரறிவாக் தன்னையேகாணின் முரணு
யதகாமபெனவயம், கெழுதருமறிவா விளங்குமென்றிசைத்தா
ன்னமுபவத்தடைத்தேனையரித்த, கெழுமணிமுத்தகதிசெறிவிரு
த்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (ங)

கொருபழையதானென் றுணர்தரிப்பரணுந் துகளுறுசீவனுஞ்ச
கழு, மருவதன்னினை வி லெழுந்தமித்தைகளாம் வந்துபிந்தம்வீடி
வனா, கொருவயிந்தானென் றுணரிலம்முன்று முளபந்தம்வீடி
முன்மென்று, கிரிதவப்பயனாய் வருமொருவிருத்த கிரியமர்பெரி
யகையகியே. (ச)

அறிபொருளறிவோனறிவினைக்கொடுப்போனானமுப்பொருளுமோர்விடயம், பொறியுறப்பிடித்தா லுளவிதைவிடுத்தோர் பொருளைநாடுதன்முனரிடையே, பிறிவறத்தோன்றுஞ் சொரூபமிந்நிலையிற் பேசுமுப்பொருள்களுமில்வாங், கிறியறவறிதியென் றனள் விருத்தகிரியமர் பெரியநாயகியே. (௫)

அரவிபைமுதை யுணர்ந்தவர்க்கதுபோலகிலமெய்ப்பொருளினையுணர்ந்தோர், கொருவுறுதிருத்த லெனையெனிற்கான லுறுசலமிலையெனவுணர்ந்தும், மருவலினா விகாரமேதென்னின் மலிகனவினிலுறுமென்றாள், கிருதுசெயமறையோர் பரவியவிருத்தகிரியமர்பெரியநாயகியே. (சு)

தடத்தின்மற்றதனிற் றங்குபல்கடத்திற் சாயையுஞ்சாயையில்துமாய்த், திடத்தொடும்விளங்கும் விசம்புபோலீசன் சீவனிக் கிருவார்சாட்சிகளா, மிடத்தூறும்பினையிற் றேன்றுறுஞ்சிவமிங்கிருவார்சாட்சிகளுமொன்றென்றாள், கிடைத்தநன்னிதியாயெனக்குறும்விருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (எ)

ஆருயிர்தானாமவன்மனந்தைச தகங்கரத்துதித்ததுவாகும் பேருயிர்சாட்சியானவன்மனமோ பின்னையாமாதலாலவற்குக் கூருறுமுலகமயக்கமாமிவற்குக் குறித்தசன்லீலையாமென்றாள் கீரனையளித்தோற்குவந்ததாய்விருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (௧)

ஒதுருநாமமகற்றிடிற்றேன்று முள்ளசற்சிற்கமிதுவே தீதுசீவசாட்சியிங்கிதனைத் தெருந்திடுஞ்சீவனுமிதுவா [தான் யேதமொன்றில்லாப் பிரமமாமென்றெ னிருளறவருள் புரிந்தளித் கேதமிறவத்தோர்குழ்தரும்விருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (கூ)

எஞ்சுறுமுளத்தோடென்னை யாரென்றேயிரங்கியேதிரிந்துழல்வேனை, மஞ்சுறழ்காத்துக் கன்னனைக்குந்தி மகனெனவுணர்த்துதல்கடுப்ப, வஞ்சலென்றழைத்துநீயதுவாகு மையமின்றென்னவேயளித்தாள், கிஞ்சுகவாயாலுஞ்சிடவிருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (க௦)

பெரியநாயகியம்மன்பதிகம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ கு ம ர தே வ ர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

விருத்தாசலம்

பெரியநாயகியம்மன்பதிகம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

விரிவுறுமுருவநாமமதகற்றின் விடயங்கள் விளங்குற விதனான்,
மருவுறுபொறிபோம்பொறியறக்கரண மாய்ந்துறுங்கரணமாய்தவி
னாற், புருடன் முன்னே முஞ்சுத்தமோரைந்தும்போமிதாற்சச்சிதா
நந்தங், கிரியையற்றிலங்குமென்றனள்விருத்த கிரியமர்பெரியநாய
கியே. (க)

உளப்படுமுருவ நாமமதகற்றி னுள்ளசற் சிற்சுகந்தோன் றும்,
வளப்படுமிதனாலுலகுகண்ணாடி வருநிழலாநிழன்மறிந்தால், விளக்
குறுஞானவெளியதாமிதனின் விளையுமின்பென வெனக்கிசைத்தா
ள், கினக்குறுதவத்தோர் தரித்துரைவிரித்த கிரியமர்பெரியநாயகி
யே. (உ)

பழுதையென்றுணரிற் றன்முனர்த்தோன் றும் பாம்புமப்பழு
தையாமதுபோன், முழுதுணரறிவாந் தன்னையேகாணின் முரணு
றுசராசரமெவையும், மெழுதருமறிவா விளங்குமென்றிசைத்தா
ளெழுபவந்துடைத்தெனையளித்த, கெழுமணிமுத்தநதிசெறிவிரு
த்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (ங)

சொருபமேதானென் றுணர்தரிப்பரணுந் துகளுறுசீவனுஞ்ச
கமு, மருவுதன்னினைவி லெழுந்தமித்தைகளாம் வந்துபெந்தம்வீடி
லவா, மொருவுயிர்தானென் றுணரிலம்முன்று முளபந்தம்வீடி
முண்டென்றா, கிரிதவப்பயனாய் வருமொருவிருத்த கிரியமர்பெரி
யநாயகியே. (ச)

அறிபொருளறிவோனறிவினைக்கொடுப்போனானமுப்பொருளுமோர்விடயம், பொறியுறப்பிடித்தா லுளவிதைவிடுத்தோர் பொருளேநாடுதன்முனரிடையே, பிறிவறத்தோன்றுஞ் சொருபமிந்நிலையிற் பேசுமுப்பொருள்களுமில்லவாங், கிறியறவறிதியென் றனன் விருத்தகிரியமர் பெரியநாயகியே. (க)

அரவிலைபழுதை யுணர்ந்தவர்க்கதுபோலகிலமெய்ப்பொருளினையுணர்ந்தோர், கொருவுறுதிருத்த லெனையெனிற்கான லுறுசலமிலையெனவுணர்ந்தும், மருவலினா விகாரமேதென்னின் மலிகனவினிலுறுமென்றாள், கிருதுசெயமறையோர் பரவியவிருத்தகிரியமர்பெரியநாயகியே. (க)

தடத்தின்மற்றதனிற் றங்குபல்கடத்திற் சாயையுஞ்சாயையில்துமாய்த், திடத்தொடும்விளங்கும் விசும்புபோலீசன் சீவனிக் கிருவார்சாட்சிகளா, மிடத்துறும்பினையிற் றேன் றுறுஞ்சிவமிங் கிருவார்சாட்சிகளுமொன்றென்றாள், கிடைத்தநன்னிதியாயெனக்குறுமவிருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (எ)

ஆருயிர்தாளுமவன்மனந்தைச தகங்கரத்துதித்ததுவாகும் பேருயிர்சாட்சியானவன்மனமோ பின்னையாமாதலாலவற்குக் கூருறுமுலகமயக்கமாமிவற்குக் குறித்தசன்லீலையாமென்றாள் கீரனையளித்தோற்குவந்ததாய்விருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (ஐ)

ஒதுருநாமமகற்றிடிற்றேன் று முள்ளசற்சிற்குகமிதுவே தீதுசீவசாட்சியிங்கிதனைத் தெருந்திடுஞ்சீவனுமிதுவா [தான் யேதமொன்றில்லாப் பிரமமாமென்றெ னிருளறவருள் புரிந்தளித் கேதமிறவத்தோர்குழ்தரும்விருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (க)

எஞ்சுறுமுளத்தோடென்னை யாரென்றேயிரங்கியேதிரிந்துழல்வேனை, மஞ்சுறழ்காததுக் கன்னனைக்குந்தி மகனெனவுணர்த்துதல்கடுப்ப, வஞ்சலென்றழைத்துநீயதுவாகு மையமின்றென்னவையளித்தாள், கிஞ்சுகவாயாலுஞ்சிடவிருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (க0)

பெரியநாயகியம்மன்பதிகம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிதம்பரத்தில் தெய்வீகமுற்று விளங்கிய

குருநமசிவாயதேவசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

சிவசுஷீத்திரக்கோவைத்

திருவெண்பா.

திருமுதுகுன்றம்.

முத்தா நதித்துறையின் மூழ்கி யரகரவென்
றித்தா ரணிதழைக்க வேத்துயே - யத்தா
பழமலைவா னாவென்று பாடிப் பவத்தை
யெழமலைவார் பேறே யினிது.

(க)

முத்தா நதித்துறையின் மூழ்குவார் நேயமுடன்
சத்தாய மாமறைநூல் சாற்றுவார் - மெய்த்தாமஞ்
சாத்துவார் விர்த்தகிரித் தாணுவையே தோத்திரஞ்செய்
தேத்துவார் பேறென்சொல் கேம்.

(உ)

நீற்றை யணிந்து நினைந்துருகி நெஞ்சமே
போற்று செழுந்திருவின் பூமானுஞ் - சாற்றுங்
கலைக்கிழத்தி கோனுங் கருதரிய கோல
மலைக்கிழத்தி கோமான் வரும்.

(ங)

வணங்குந் தவத்தோர் மலரடியென் சென்னி
யிணங்குந் தவம்பெறுவ தெந்நாள் - பிணங்கு
மூரகா பரணு வொளியா மொருவா
வரகாப் பரணு வுனை.

(ச)

சிவகேஷத்திரக்கோவைத்திருவெண்பா. களக

சத்தமுத லேந்தின் றனையறுத்தாட் கொண்டேயுண்
மெத்துபொருட் டானாகி மேவுவாய் - சுத்தமழு
மாணர் கரத்தேந்து மன்னு கியநீயே
நானாப் பழமலைவா ண.

(௨)

மன்னருணை யோநமச்சி வாயகுரு ராயனது
பொன்னடியி லென்னைப் பொருத்துவாய் - துன்னுமலர்ப்
பாதா மலைக்கிழத்தி பாகா பரமசிவ
நாதா பழமலைவா ண.

(சு)

வாரே லுங் கொங்கை மலையரையன் பாவையொகி
தேரே லுங் காட்சி தெரிசித்தேன் - காரே லும்
பாவங்க ளெல்லாம் பறிகொடுத்தேன் பத்தரது
நாவன் பழமலைவா ணன்.

(எ)

மாதர்களை மக்களெனு மாயா மயக்கமறப்
பாதமல ரென்றலைமேற் பாலித்தா - னீதிபுனை
செம்பொன் றியாகன் றிருமணிமுத் தாறுடைய
நம்பன் பழமலைவா ணன்.

(அ)

விருப்பாய் முதுகுன்றின் மெய்ப்புதுமை கேளீர்
நெருப்பா மலையொன்று நிற்கும் - பொருப்பிலொரு
பச்சைக் கொடியும் படரு மதனருகே
யுச்சிக்கே யாறுமோ கிம்.

(க)

குருநமசிவாயதேவசுவாமிகள் திருவண்ணாமலையிலே அருணை
சலேசுரர் அதுக்கிரகம்பெற்று விளங்கிய தமதாசிரியராகிய குகை
நமசிவாய தேவசுவாமிகள் அருளியபடி சிவஸ்தலயாத்திரைசெய்து
துதித்து வருங்கால் இவ்விருத்தாசலத்தை யடைந்து, இரதோற்
சுவதரிசனம் கிடைக்கப்பெற்று பெருமானைத்தரிசித்து, ஆராமை
யால் அவ்வற்புதக்காட்சியையும் பெருமான்பாலிக்கும் திருவருட்

கௌ சிவகேஷத்திரக்கோவைத்திருவெண்பா.

பெருக்கையும் அடியவர்புரியும் தொண்டின்மேன்மையையும் இங்
வனம் வியந்து புகழ்ந்து, பின்பு, ஒவ்வொருதலங்களிலும் அம்பி
கையைத் துதித்து அத்தேவியாரா லளிக்கப்படும் திருவமுதையுட்
கொள்வது நியமமாதலால் அந்தப்படியே இத்தலத்திலும்பெரியநா
யகியம்மையாரைத்தரிசித்து,

நன்றிபுனை யும்பெரிய நாயகியெ னுங்கிழத்தி
யென்றுஞ் சிவனா ரிடக்கிழத்தி - நின்ற
நிலைக்கிழத்தி மேனிமுழு நீலக் கிழத்தி
மலைக்கிழத்தி சோறு கொண்டு வா.

என்றுதுதித்தனர். அப்பொழுது பெரியநாயகியம்மையார்
பால்யவடிவமாகத் தரிசனந்தந்தளித்து “ஏனப்பா என்னைப் பல
வாற்றா லும் கிழத்தியென்றுபாடினாய்” என்றுகேட்டருள, சுவாமி
கள் மிகக்களிகூர்ந்து,

முத்தநதி சூழு முதுகுன் றுறைவாளே
பத்தர் பணியும் பதத்தாளே - யத்த
னிடத்தாளே முற்றா விளமுலைமே லார
வடத்தாளே சோறுகொண்டு வா.

என்று மீட்டுந்துதித்து, அத்தேவியாரளித்த திருவமுதை அ
டியவர்களுடன் நுகர்ந்து, வசித்திருந்தனர். அதுமுதல் அத்தல
த்திலே பெரியநாயகியம்மையார் விருத்தாம்பிகை வாலாம்பிகையெ
ன்னும் இரண்டுதிருவுருவாய்த் திருக்கோயில்கொண்டெழுந்தரு
ளி விளங்குகின்றனர். இதனை மேற்படி சுவாமிகள் சரித்திரக்
கோவையுட்காண்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுதுகுன்றம் பழமலைநாதர் பிக்ஷாடன நவமணிமாலை.

வங்குற்றந்தீர்க்கும்பழமலைநாதற்குநற்பலிகொண்
டங்குற்றுமென்றுகில்போக்கினள்வெற்றையாகியந்தோ
வங்குற்றனையெனவெம்பெருமானிவ்விருநிலத்திற்
நங்குற்றம்பார்க்குமவருளரோவெனத்தாழ்ந்தனனே. (க)

குன்றமுதுகுன்றுடையானிலாதவெண்கோவணத்தான்
நன்றாமரைக்கைவிரன்மூன்றுகாட்டித்தனங்குறித்து
நன்றாகவித்தனைபிச்சையுண்டோசொன்னறுநுதலா
யென்றானிரண்டத்தனையுளகோடியென்றிட்டனனே. (உ)

இப்பாத்திரந்தலைகீழாப்பிடித்தனையென்னைமுனந்
தப்பாப்பலிகொண்டறிந்திலையோவெனத்தாழ்குழலான்
செப்பார்பனைமுலையாய்நிலத்தேபலிசிந்தியிட்டா
யெப்பாத்திரத்திலுமிட்டறியாய்கொன்முன்னென்றனரே. (ஈ)

வேட்டனமாதுகைமாழ்த்திடமாமுதுவெற்பர்பலி
யோட்டினைநீதொடலாமோவெனவுமையுந்தொடலாம்
வீட்டினில்யானெனவேயவர்தாமிதுவேண்டிவைகொல்
யாட்டினின்பாலெனமூலமுமாமென்பதென்றனரே. (ச)

மாண்டவெலும்பணிகோலமொடேபலிவாங்கிடுதற்
கீண்டவருமுதுகுன்றுடையிருமையான்மிடற்றி
னீண்டவுகிருறுத்தாதனைவேனென்றுநீர்தலையைத்
தீண்டவுமதுபலிப்பாத்திரமென்சிரிக்கின்றதே. (ஊ)

வானோர்தொழுநின்பலிப்பாத்திரத்தைவனைந்ததுநீ
தானோவெனச்சக்கரந்தான்சுழற்றத்தகுங்குயத்தி
யானோர்குயவன்மெய்யென்றேமுதுகுன்றிறையிம்ப
நானோவொருசிற்பிறைச்சியென்றாளந்நுதுதலை.

(சு)

பங்கயமன்னவிழியார்முதுகுன்றர்பாத்திரத்தி
லங்கையிலையமொடுவண்ணவீழநல்கையவென
வெங்கையில்வந்ததெமதாகவேவழக்கென்றுசெட்டி
மங்கையர்தங்கட்கிருங்கூடலிலிடவைத்தனரே.

(எ)

நீருக்குத்தக்கசடையார்முதுகுன்றர்நேடியங்க
ளருக்குட்பிச்சையென்றுற்றேமுண்டாயினுரைமினென
வாருக்குத்தக்கமுலையாரதற்குளர்மற்றேருவர்
யாருக்குக்கிட்மதுசோறுநீர்கொளுமென்றனரே.

(அ)

முழங்குந்துடியொடுபிச்சையென்றேமுதுகுன்றர்வரச்
சுழங்குமுலைமுதியாளென்பலியெனத்தம்மனையில்
வழங்குமனமென்றனர்புறம்போந்துவளர்முலையாள்
விழுங்குமனம்பகற்போதுகொள்வாயென்றுவேண்டினளே.

(க)

சிறப்புப்பாயிரம்.

பிச்சாடனநவரத்தினமாலையைப்பீடுபெறத்
தைச்சான் றுறைமங்கலமுறைசீவதயாபரனும்
பொய்ச்சார்பதனையொழிக்குஞ்செழும்புலியூர்ப்புனித
னற்சார்புசார்ந்தசிவப்பிரகாசநவமணியே.

பிஷாடன நவமணிமாலை முற்றிற்று.

உ

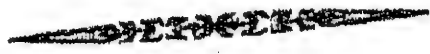
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுதுகுன்றம்

பெரியநாயகியம்மை

நெடுங்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

முழுமணிமிடற்றன்கன்னமழவீரன்
முக்கணுண்டகைநினதெழில்கூர்
முகம்புலர்தலைக்கண்டிடல்வளைந்தடியின்
முனைப்பிறைக்கோடுகொண்டுமுது
விழுமணியரவதுழைசடாடவியின்
விண்ணதித்தண்புனல்விடுப்ப
விரைவொடுகுளிர்துமுகமலர்தலினான்
மென்கொடியெனநினையுணர்ந்தேன்
செழுமணிகீலமழைமுகிறவழுஞ்
சிலம்பெனும்புற்றினின் றூர்ந்து
திரைபொருகடற்பேர்ப்பெரும்படம்விரித்துத்
தினமணியெனப்படுஞ்செங்கேழ்
கெழுமணியுமிழ்ந்துபேரிருடுரந்து
கிடக்குமெய்ம்முடக்குமாசுணமாய்க்
கிளர்மணிமுத்தந்தியுடைவிருத்த
கிரியமர்பெரியநாயகியே.

விழைவொடுநினக்குமா துலன் மாமி
வெற்புவேண்டிரு துதன் மருகன்
மேலெலாமெலும்புந்தோலுமாய்க்கிடத்தல்
வெறுத்திடாதிளமைநாடாது

பழமலைதனக்குச்சாதியொப்பெனவே
 பார்த்துணைக்கொடுத்ததுன் றந்தைப்
 பனிமலையென்னோதன் மனையாட்டி.
 பயந்திடப்பெறாமகளென்றே
 கழைவரைமுன்னருன்றுபுநடந்து
 கடிதுபள்ளங்களின்வீழ்ந்து
 கரைகளின்மெல்லவேறிவெண்ணுரைவாய்க்
 கடையுறவளைந்துருத்திரைந்து
 கிழவுருவிருத்தநதியெனப்பட்டுக்
 கீர்த்திமூவுலகினும்போர்ப்பக்
 கிளர்மணிமுத்தநதியுடைவிருத்த
 கிரியமர்பெரியநாயகியே.

(உ)

காமமென்கின்றகதுவுவெந்தீயுங்
 கடுஞ்சினமெனப்படுபுலியுங்
 களிப்பெனுஞ்சிறுகட்புகர்முகப்புழைக்கைக்
 கறையடிக்களிநல்யானையுமே
 தாமிகுமெனதுமனமெனும்வனத்திற்
 றனிவரல்வெருவினையாயிற்
 றழலினின்றாடிப்புலிகரிபுரிபோர்
 தடுத்தவாண்டிணையொடும்வருவா
 யீமவெள்ளெலும்பங்கிடப்படுமெனத்தா
 னெலும்பணிகடவுண்மாநதியா
 யிருந்துநல்லன்னங்கொண்டுமெய்வெருப்ப
 விணைதபுகங்கையையிகழ்ந்து
 கீழ்மைசொல்கின்றதொன்றுமின்றாயிற்
 கிடைக்குமோவிதன்குணமென்னக்
 கிளர்மணிமுத்தநதியுடைவிருத்த
 கிரியமர்பெரியநாயகியே.

(ஈ)

சுட்டுதற்கரியநின்னைமெய்ஞ்ஞான

சொரூபியென்றருமறையனைத்துஞ்

சொல்லுவதுண்மையென்னநன் குணர்ந்தேன்

சுரந்தநின்றிருமுலைச்செழும்பால்

வட்டிலிற் கொச்சைப்பிள்ளைமுன்னுண்டு

வண்புகழ்ஞானசம்பந்த

வள்ளலென்றிடப்பேர்பெற்றரன்மொழிபோன்

மையநீர்செய்யுள்செய்தமையா

லெட்டிநற்றிகிரிபறித்தெறிந்துரற்கா

லியானையருட்டிவாங்குதிரை

யெறிந்துசங்கதிர்த்துக்கொடுமரமுறித்திட்

டெதூர்ந்திடார்தமைவிடுத்தோடிக்

கிட்டினர்ப்புரட்டிமுருகவேள்பூதக்

கிளைப்பெருவெள்ளமொத்தெழுந்து

கிளர்மணிமுத்தந்தியுடைவிருத்த

கிரியமர்பெரியநாயகியே.

(௨)

உள்ளமென்மனையில்விருப்பொடுவெறுப்பா

முதுகுழிமேடுகணிரவி

யொழிவிலாவாய்மைமெழுக்கினாற்பூசி

யுயர்தருமனமெனப்படுமோர்

பள்ளிமென்றவிசிலிருத்திசிற்பதியைப்

பழுதில்யானெனப்படுநெல்லைப்

பழமலமாயத்தவிடுமிபோக்கிப்

பாகஞ்செய்தென்றருத்திடுவாய்

துள்ளுமொண்மறிமான்முல்லையுளாயர்

சூழல்வெண்ணெய்க்குடமுருட்டித்

துணைமுலைக்குவட்டின்மஞ்சண்மற்படப்போய்த்

தோய்ந்துநின்றாடிளங்கயற்கட்

கள அ பெரியநாயகியம்மைவிருத்தம்.

கிள்ளைமென்மொழியார் துகிலெடுத்தொளித்துக்

கேடில்சீர்க்கண்ணாடுதல்போற்

கிளர்மணிமுத்தநதியுடைவிருத்த

கிரியமர்பெரியநாயகியே.

(௫)

நாடினாருயிர்களாமெவற்றினுக்கு

நல்கியதந்தையுந்தாயும்

நம்பனுமல்லிர்நும்மூர்க்கே

நவின் நவம்முறையுளீர்நீவிர்

பாடியாரணஞ்சொலீண்டுமாய்வனதாம்

பரிந்துநீமடிமிசைக்கிடத்தப்

பழமலைதனதுபெயர்வவக்காதிற்

பகர்ந்தருள்செயப்பெறுஞ்செயலா

லோடியோர்காகமேறுபுகவிழ்த்த

வொருசிறுகரகநீர்தானு

மொருவனோர்செவியால்விடுத்தவப்புனலு

முமையொருபாகர்கட்டோன்றிக்

கேடிலாந்தவுருவமாமெனையொக்

கின் நனவோவெனவதிர்த்துக்

கிளர்மணிமுத்தநதியுடைவிருத்த

கிரியமர்பெரியநாயகியே.

(௬)

தன்னொருமகன்வாகனத்தினைவெறுத்தோர்

தனயன்வாகனத்தினைவிரும்புந்

தன்மணிப்பணியுமனையுள்வெருவித்

தான்வளராமதியமும்வாழ்

மின்னவிர்சடையான்நனைநினையன்றி

மேவுவானவரைநெஞ்சுசுன்னல்

விரிகதிர்விழுங்குமணியினைவிடுத்தா

வெறுமணிகொள்ளுமாநன்றேறு

மன்னவர்மணிதர்சந்திரன்பரிதி

மகபதிமலரயன்மறலி

வாணவர்வசுக்கள்சித்தர்கிம்புருடர்

மாதவர்விஞ்சையரசர்

கின்னரருரகர்முழ்குபேரரவங்

கேட்டொருமுராரிபாய்சுருட்டக்

கிளர்மணிமுத்தந்தியுடைவிருத்த

கிரியமர்பெரியநாயகியே.

(௭)

படைத்திடுந்தொழிலோன்மறைச்சடங்கியற்றப்

பாவியேன்மனத்தினிம்வலிய

பன்மணிகுயின்றசொம்பொனம்மியினின்

பதமலர்வைத்தகலாம

விடத்தினிலுனைவைத்தருளுதன்முன்னே

வியற்பகைமனைவியையிரந்தா

னிளம்பிறைகுடுமிறையவன்பின்ன

ரெங்ஙனம்போயிரந்திடுவான்

கொடுத்தெனிலிடுபொன்புலவனுக்காரூர்க்

குளத்தினிற்பழமலையன்று

கொடுத்ததுநானேகொடுத்தனென்னிற்

குளித்தகல்பவர்குளத்தெல்லாங்

கிடைத்திடவொருகண்டருமெனக்கிதுசெய்

கின்றதற்புதங்கொலோவென்னக்

கிளர்மணிமுத்தந்தியுடைவிருத்த

கிரியமர்பெரியநாயகியே.

(௮)

பண்டுநின்கொழுநன்றந்தையுந்தாயும்

பயந்ததன்னருமருந்தன்ன

பாலனைக்கொன்றுசமைத்திடக்கொள்ளும்

பாதகமொன்றுளங்கொண்டு

தேதமற்றகுரவற்கிரணியம்

போதுமென்னப்பொழிந்தனன்கொண்டல்போல். (க௭)

[இரதமூர்தன் முதலியவற்றிற் பயிற்றுவித்தலும், விவாகத்
துக்குப் பிரயத்தினஞ்செய்தலுங் கூறப்பட்டன.]

கொடிநெருங்குகொடிஞ்சியந்தேர்பரி

கடமலிந்தகயமொண்சிலிகையிப்

படியிலூரப்பயிற்றுவித்தாசிலா

வடிவிலங்குமகற்குமணஞ்செய்வான். (க௮)

[அரசர்களுக்கு விவாக பத்திரமனுப்புதலும், அவர்கள்
வந்துசேர்ந்தமையுங் கூறப்பட்டன.]

மடங்கலன்னபலமுள்ளமாமன்னன்

இடங்கொள்ளெண்ணெழுதேசத்திறைவர்க்கு

முடங்கல்போக்கினன்கண்டுமுடிமன்னர்

தடங்கொள்சேனைகள்சூழ்வரச்சார்ந்தனர். (க௯)

[இதுமுதல் உ-பாட்டானும் நகரமலங்கரித்தல்
கூறப்பட்டது.]

வேறு.

வடிகொள்வெண் சுதையாற் பித்திகைதீற்றி வானுறமணிக்
கொடிநிரைத்துக், கடிநறுஞ்சாந்தங் குங்குமந்தன்னாற் கமழ்தாமற
கெலாமெழுதிப், பொடிகள்சிந் துரத்தாற் கோலமேபுனைந்து பூமல
ர்பொரிநனிசிதறிக், கொடிகொண்மூ தெயின்மேன் மாடமொண்
சிகரி கோதறப்புதுக்கியேகுலவ. (க௯)

வேறு.

கதலியுங்கமுகுநட்டுக்காவணமலங்கரித்துப்

புதியதோரணங்கட்கட்டிப்பொற்குடஞ்செறித்துத்தீயம்

இத முறவெங்கும்வைத்தேயிந்திரநகரம்போல
மதுமலர்த்தாமநாற்றிமாபுரியலங்கரித்தார்.

(க௭)

[இதுமுதல் ஊ-பாட்டானும் பெண்ணின் சிறப்பும்,
விவாகஞ்செய்தலுங் கூறப்பட்டன.]

வேறு.

வில்லிலங்குகைவேந்தர்மரபினில்
நல்லசா முத்திரிக நூனன் கதாச்
சொல்லிலக்கணத்தோடு துரிசிலா
முல்லைமலைமுருகுவிரியவே.

(க௮)

வேறு.

மூவுலகதனிலுள்ள முகிழ்முலைக்கருங்கட்செவ்வாய்ப்
பாவையரெழிலிற்போதன்பகுத்தெடுத்தியிரோடேய
ஒவியந்தீட்டினானென்றுலகினிலுரைக்கச்செய்ய
பூவுறைதிருவிரும்பும்பொற்புடனவதரித்தே.

(க௯)

வேறு.

இலங்கியவாலொண் டளிர்குழைத்தினிய விருதனக்கோங்கி
ணையரும்பி, நலங்கிள * ராம்பல் † குமி ‡ முருகுவளை நண்ணு § செ
ஞ்சரோருகம்பூத்துத், துலங்கிய ¶ புயலைச் சுமந்திருதாளாற்றே
மிலா மின்னென நுடங்கிப், பலந்தரப்படருங் கொடியினைவேதப்
பண்பினின் மன்றல்செய்வித்தே.

(௨௦)

[மஹாராஜனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்தல்.]

அருந்ததிகணவன் முதன்முனிவரர்க ளருமறைக்கிழவர்கடம்
மால், பொருந்தியகங்கைப் பூம்புனலாட்டிப் பொன்னவமணிகளா

* ஆம்பல் - அதரத்துக்கும், † குமிழ் - நாசிக்கும், ‡ குவளை-
கண்ணுக்கும், § சரோருகம் - முகத்துக்கும், ¶ புயல் - கடந்தலுக்
கும் உவமை.

ற்குயின்ற, விரிந்திடுமடங்கள் மென்றவிசேற்றி மிளிர்நவமணிமு
டிகவித்துப், பருந்தடர்வேலான் பௌவமார்புவியைப் பரியெனத்
தோன்றல்பாலளித்தான். (உக)

[மஹாராஜன் மனைவியோடு வாழ்ந்திருந்தானெனச் சூத
மஹாமுனிவர் சொன்னதைக்கேட்டு, இருடிகள்
பின்னும் வினவச் சூதமஹா முனிவர்
சொல்லத் தொடங்கல்.]

சோகமேயின்றி யிருந்தனன்வேந்தன் ரோன்றலும்பார்பொ
துநீக்கி, ஏகமாச்செங்கோ லெங்கணுஞ்செல்ல வெண்டிசைவிசய
முஞ்செய்தே, மாகநாடென்னப் போகமேதுய்த்து மடந்தையோ
டிருந்தனென்றான், வாகைவேலவன்பி னென்செய்தானென்ன
மறையவர்க்குயர்முனிவகுக்கும். (உஉ)

[இதுமுதல் உ-பாட்டானும் மஹாராஜன் முத்திக்கு ஞா
னமே சாதனமென்றுணர்தல் கூறப்பட்டது.]

மனைவியுந்தானு மோர்நினைவாகி மாறுபாடின்றியோர்காலங்,
தனையுணர்யோகி தந்தைதாய்கடவு டங்கனையனுதின மிறைஞ்சி,
அனையவருரைத்த நெறிதனினடந்து மருத்தங்கண் மனதினிற்ற
ரித்தும், வினையமதுடனே நூன்முறையவரை வினவியுஞ்சிலபக
ல்போக்கி. (உங)

தனியிடமதனி லிருந்திருவர்களுந் தங்களிற்றா முணர்ந் துசா
வீத், துனிசெய்மாமாயைப் பிறப்பதுநீங்கிச் சுகமதையடைந்தனு
தினமும், இனிமையதாக விருக்கலாஞானத் தென்றெனி ஞானி
கட்சார்ந்து, நனியவர்பாத பூசனைபுரிந்து நாடொறும் வினவினர்
நன்றாய். (உச)

[இதுமுதல் நட-பாட்டானும் அந்தஞானம் சற்குருசேவையின்றி விளங்காதெனத் துணிதல் கூறப்பட்டது.]

இருவரிலரசன் நனக்கறிவோங்க * விருவகைச் சார்வையுமக ற்றிக், கருவுடற்காவ றனையுங்கைவிடுத்துக் கருத்தசையாது மெய் யுணர்வை, மருவிடிலகப்பற் றற்றுமேல்வீடு வாய்த்திடுமதற்கு மெ ய்ஞ்ஞானக், குருவருளின் றி விளங்கிடாதெனவே கொண்டனன் மனத்தினிற்றுணிவே. (உரு)

மனைதனிலாசை பொருந்தியேநின்று † மகிதனின் ஞானியா மெனவே, தனைமிகமதிப்போன் றன்னைவந்தொருவன் றந்திடுஞா னமென்றிரந்து, வின்வன்மட்டையினைப் பருகுவோன் றன்னை வே ண்டித்தென் னம்பழந்தனையே, இனம்பணித் திரிவோன் புத்தி போன் மெனவே யியம்புவர்முற்றுணர் பெரியோர். (உசு)

வேதவாகமசாத் திரபுராணங்கள் விளங்கவே கற்றுணர்ந்தவ ற்றைத், தீதறவெவர்க்குந் தெளிவுறவோதிச் செப்பிய வந்நெறியத னிற், சாதகமிலாத குருவினையொருவன் றுனடைந் தானந்தம்வி னவல், ஏதமாங்கமுதை தன்னைக்குங்குமத்தி னியல்புகேட்டிடுதல் போன்மென்றே. (உஎ)

[சற்குருவையடைந்து விண்ணப்பித்தல்.]

சீவர்களிடத்தி லருள்சிவபத்தி திருந்தியதுறவு மெய்ஞ்ஞான ம், ஆவதோர்வடிவாம் வேதமாமுனியை யமலவாரணியத்தி லடை ந்தே, தேவர்கடேவே துன்பமோர்காலுஞ் சென்றிடா முத்திதா னெய்திச், சாவதும்பிறப்பு நீங்குமோர்நெறியைச் சாற்றெனத்தாழ் ந்திடமுனிவன். (உஅ)

* சார்வு - புறப்பற்று; அது புவனமும் போகமுமென இரு வகைப்படும். இதை உசு-வது பாட்டிற்காண்க.

† மகி - பூமி.

[சற்குரு மாணாக்கனுக்கு உபதேசித்தல்.]

இருவகைச்சார்வாம் புறப்பற்றைநீக்கி யிச்சையின் மீட்டி
னினைவு, மொருவியேயுடற் காலையுங்கைவிடுத்தே யுட்கரணங்கள்
வாதனையும், குருவருணெறியே யொடுக்கிடில்வீடுங் கூடுந்தாளை
வேபவத்தின், சுருவழிந்திடுமிந் நெறியைநீவிரைவிற் கைக்கொண்
டு செல்லெனவுரைத்தான். (உக)

[மஹாராஜன் சிலகாலத்தின்பின் தனித்திருந்து
உபதேசமொழிகளைச் சிந்தித்தல்.]

* அந்நெறிகுருவா லையமுந்திரிவு மகன்றிடத் துணிவதாக்
ட்டு, முன்னெறியான வரசியற்கையினின் முயன்றனன் சிறிதுநா
ளொருநாட், பின்னெறியதனை நினைந்தனைவரையும் பெயர்ந்திடவி
டைகொடுத்தரசன், மன்னெறிக்கோல மகன்றந்தப்புரத்தில் வதி
ந்தனனொருவனாய்த்தனித்தே. (உ௦)

[இதுமுதல் உ-பாட்டானும் தன்னைவந்துகண்ட அரசர்
முதலாயினோர்க்கு இனி அரசியற்றலேவேண்டாது
துறவுபூண்டு வீடடைவேனென்பது
கூறப்பட்டது.]

அரசர்களமைச்சர் புரோகிதர்பெரியோ ரனைவருமவ்விடத்தே
கி, அரசனைநோக்கி நித்தியகரும மகன்றவாளா விருந்திடுதல், அ
ரசிலக்கணமன் நெனவவர்வேண்ட வவர்களைநோக்கியே வேந்தன்,
அரசியற்கையினை வேண்டலெனன்னை யறியவேவேண்டின ன
ன்றே. (உ௧)

ஆண்டதோரரசு தனிலும்போகத்து மாயையற்றே னினிலே
ண்டேன், மாண்டதோர்வனத்தி. லொருவனாய்த்தனித்தே மனத்
தசை வறுத்துவீடடைவேன், பூண்டவென்மனமிங் கினித்திரு

* இப்பாட்டு - மெல்லினவெதுகை.

பாது போகத்தைப் பொருளெனவெண்ணி, வேண்டலனீங்க ளர சனுவேறே விதித்துக்கொளுங்களென் றுரைத்தான். (௩௨)

[இதுமுதல் ௩-பாட்டானும் இராச்சியத்தை விடலாகாதென மந்திரிமார் வற்புறுத்த மஹாராஜன் இராச்சியத்தின் றுன்பமும் முத்தியினின்பமு முரைத்தல் கூறப்பட்டது.]

ஆதியினினது தாதையுநினையே யரசினினிளமையிற் சூட்டத், தீதின் றியுனது புயவலிமையினிற் செகமதைத் தாங்கினையினி மேல், நீதியினுணிய மதியினுதரவி னின்னைப்போ லொருவர்மற் றுளரோ, ஈதியற்கையதன் றிவ்வுடலுடனே யிச்செல்வ மன்றிவே றுளதோ. (௩௩)

அலதுநீயேகி னவனியுங்காப்பற் றவத்திலே யலைந்துடும்யாமு ம், சலனமது றுவே மித்தகையெமைநீ தவிக்கவிட்டேருதல் கடன ன், நிலகிடவெமக்கீ தருளெனவமைச்ச ரியம்பிட வரசனும்பார்த் தே, உலகமெய்யெனவெண் னுறுமதியுடையோர்க் குரைப்பினு முணர்வுதியாதால். (௩௪)

இவ்வரசியற்கை யற்பமற்றிதனா லெய்திடுந் துன்பினுக்களவி ன், றவ்வகையதனை யுகமின்மையினா லறிஞலிர் நீங்களின்பென் றே, எவ்வகைநினைந்தீ ரினியெக்காலுங்கட் கீதின் பமலதெனத் தோன்றும், ஒவ்வமற்றிதனுக் கூகமேதோன்றா துங்களுக்குலகயு குதிக்கும். (௩௫)

[மஹாராஜன் துறவறம்பூண்டு நகரைவிட்டுப் போம்போது நகரத்தார் போய்ப்புலம்பல்.]

என்றுமற்றனேக மாவிரித்தரசு னெடுத்தமைச் சர்தமக்கியம் பி, நின் றுபின்னவரை நிலுமெனநி றுத்தி நிதிதுணும் பொன்மனை விடுத்தே, சென்றுபின்னகர வீதியினடக்கத் திரண்டனைவர்களு

ம் பின்னொடர்ந்து, வன்றுயரடைந்து வாடியேமெலிந்து வாரிய
 னேசையினமுதார். (நசு)

[இதுமுதல் உ-பாட்டானும் நகரத்தாருடைய துக்கத்தைச்
 சாந்திபண்ணுதல் கூறப்பட்டது.]

அவரவர்வினையி னவரவர்வருவா ரவரவர்வினையளவுக்கே, அ
 வரவர்போக மென்றதேயாயி னுருக்கார் துணையதாகுவார்கள், அவ
 ரவர்தேக முளபொழுதுடனே யாதரவாரெனநாடி, அவரவரடைந்
 தனெறிகண்மத்தடையு மாதரவாதரவாமோ. (நசு)

வினையுளவளவுங் கூடியேநிற்கும் வினையகன்றிடிற் பிரிந்திடு
 மால், வினையினால்வருமா தரவினினியற்கை மெய்யுணர்வத் தடை
 யலவே, வினையிலையுங்க ளிடத்தினுனிருக்க மெய்யுணர்வொன்றை
 யேநாடி, வினையறுகானம் புகுதவேவேண்டி விரும்பினே னீர்நிலு
 மிங்ஙன். (நசு)

[உறவினர்கள் தமதுறவுபாராட்டி அரசனைத்தடுத்தல்.]

என்றுநல்வேந்த னே திலார்போல வேகினனனைவருங் கண்
 னீர், நின்றெறிர்சொரிய வாய்விட்டேயலறி நின்றனர்தமார்கள்பின்
 னேகி, இன்றெமையாவர் காத்தளித்திடுவ ரினியைநீ யேகுதனீதி
 அன்றெனவுரைத்தாரவர்களைநோக்கி யரசனீ துரைத்தனன்நே

[அரசன் உறவும் பகையும் வேறுவேறெனக்கூறல்.]

வேறு.

உறவாகுமெனவேனைநீர் தொடர்பதியல்பன்றாகு முயிர்கட்
 கெல்லா, முறவாகுஞானநனி பகையாகுமஞ்ஞான முய்த்துநோக்
 கி, னுறவானவதையடைந்து பகையானவிதைநீங்கி யொருமையா
 க, உறவாதறனக்குத்தா னேயெனமற்றுறவுவிடுத் துறையுமென்
 றான். (சு0)

[தாய்தந்தையர் அரசனைத் தடுத்தல்.]

தந்தைதாயிருவருந்தம் புதல்வனெனும்வாஞ்சையினுற் றும்பி
ன்னேகி, ஸமந்தவாவெங்களிற் வரையுமெவர்காப்பதற்கு வைத்தா
ய்நீதான், சிந்தைதானுனக்கெங்கே மகனேயுன்றிருமுகத்தைத் தி
ரும்பிக்காட்டாய், நொந்துதான்பெற்றவயி நெரிகின்றதெனவுரை
க்க நோக்கிமன்னன். (சுக)

[அரசன் நீவிர் தாய்தந்தைய ரன்றெனல்.]

அறிவைநோக் கிடிவதற்குத் தாய்தந்தையிலையிவ்வுட லதனை
நோக்கி, லிறையுநீருபாதான காரணமன் * நிருமாயை யினிலுண்
டாகுங், குறியிதுவிங் காயின்மண்ணி லெனைப்பெரு தவரிலையக்
கொள்கைநீரு, நிறையுமதியிலரோநீர் நில்லுமெனவிருவரையு நீத்து
ப்போனான். (சுஉ)

[மனைவி ஆவலுடன் வந்து தடுத்தல்.]

அரிவையர்க டமக்கிலக்க ணங்கூறு நூலதனி லதனையெல்லா,
முரிமையதா வுடையவளா மினியமனை தொடர்ந்தேகி யுருகின்
று, பரிவினுடனடிகள்பணிந் தரற்றியேபதைபதைத்துப் பனிகண்
பாயத், தரியனுமை விடுத்துலக மதனிலொரு கணமேனுஞ் சா
வேனென்றாள். (சுங்)

[அரசன் நாயகன் வேறெனக்கூறல்.]

நின்னுடையநாயகனை நின துள்ளேயுறநோக்கி நிற்கமாட்டா,
துன்னுடையநாயகனென் றென்றனையேகருதிநீ யுழல்வதென்னே,
மின்னனையவிடையாய்கே ளனைவருக்குநாயகனோர் மேலாமீசன்,
அன்னவனையேதேடிப் போகின்றெனெனவரசற் கரிவைசாற்றும்.

* இருமாயை=சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை.

மடிவிலாமனத்தனாகிமாசிலாநிலைமைபெற்று
முடியுடைவேந்தர்வேந்தன்முத்தியேவடிவமானான்.

(௫௪)

முத்தியேவடிவமானமுடியுடைவேந்தர்வேந்தன்
எத்திசைதனக்கும்ராஜனெமைவிடவேறில்லென்று
சத்தியமாகவெண்ணித்தன்னிடமதனிற்றன்னைச்
சுத்திசெய்தனைத்துமாகிச்சுயஞ்சோதியாகிரின்றான்.

(௫௫)

தன்னையெயன்றியொன்றுந்தானுதியாவிடத்தின்
மின்னையெயொத்தவையமித்தைகற்பிதமதென்றும்
பொன்னையெயன்றிவேறுபூடணமிலதுபோல
என்னையெயன்றியொன்றுமில்லெனத்தேர்ந்தான்வேந்தன்.

(௫௬)

உலகினைவேறதாகவுணர்ந்திடிற்பந்தமாகும்
உலகினைத்தானேயாகவுணர்ந்திடினமுத்தியாகும்
இலகிடத்தேதான்றெல்லாமென்னினைவேயென்றெண்ணி
இலகிடக்கண்டிவேறற்றிருந்தனனிளமைவேந்தன்.

(௫௭)

ஏகசக்கரமதாகவிருந்தரசாள்வோன்செல்வப்
போகமுந்திரணமாமப்போதநாட்டரசியற்கை
பூகபுத்தியினாலாசானுபதேசத்தாளவந்தச்
சோகமற்றிடுநாடெய்தித்தொழிலெலாமுடித்தான்மன்னன்.

(௫௮)

பந்தம்வீடென்றுமில்லைபரம்பொருளொன்றையென்றும்
தந்தஞ்சங்கற்பத்தாலேசாலமோகிப்பர்தீயோர்
அந்தமாதிகளுமில்லாவரும்பொருணமேயென்று
சந்ததநோக்கியந்தத்தற்பரந்தானையானான்.

(௫௯)

குறையிலாநிறைவதாகிக்குளிர்த்திளைப்பாறிவேந்தன்
இறையளவேனுந்துன்பமின்றியேயின்பமாகி
உறையிடமின்னதென்னவோரிடமின்றியெங்கும்
நிறைவதேயிடமாய்நின்றானிகரின்மாராஜன்றானே.

(௬௦)

எங்குமாய்நிறைந்ததுநின்றவேகராச்சியமதாள்வோன்
தங்குதலின்றியெங்குந்தானெனக்கண்டதூயோன்

* இங்குறைந்தகன்றபாண்டத்தியல்பினெஞ்சருவம்பற்றி
அங்குருவகற்றினின்றானந்தியாகிவேந்தன்.

(சுக)

சீவன்முத்தர்கள்பானிற்குஞ்செப்பியமனத்தரூபம்

மேவரும்பரமமுத்திமேவிடினாசமாகும்

தாவருநிலைமைநன்றாச்சற்குருவருளாற்பெற்றுக்

கேவலமாகிநின்றான்கேடிலாநானவேந்தன்.

(சுகஉ)

[இதுமுதல் ச-பாட்டானும் மந்திரி அரசனிடத்திற்போய்
அவன் நன்மையைக் காண்டல் கூறப்பட்டது.]

இத்தகைஞானம்பெற்றேறயெழின்முனியாகியெங்கும்

சித்தனாய்த்திரிதறன்னைச்செப்புமுன்னமைச்சர்தம்முன்

வித்தகனெருவன்கேட்டுவினவிடவேண்டிமென்றே

கத்தனாமரசைத்தேடிக்கண்டடிபணிந்துநின்றான்.

(சுகங)

பூவணையாகிவானம்பொருந்துமேற்கட்டியாகித்

தீவமதாகியிந்துசெங்கதிர்வீசங்காற்று

மேவுசாமரமதாகிவிடுதலைமனைவியாகிக்

கேவலமின்பமாகிக்கிளர்ச்சியாய்நின்றான்வேந்தன்.

(சுகச)

ரதமுதற்சேனைசூழரத்தசிங்காசனத்தில்

விதவலங்காரத்தோடுவீற்றிருந்தமருமவேந்தன்

உதவுகோவணனாய்மேனியுருத்தெரியாதநீராய்

முதன்முடிவிரித்துநின்றான்முனிவனொருவனாகி.

(சுகரு)

கரிரதமிவர்தலின்றிக்கானடையாகியெங்கும்

உரியதோர்மனையூணின்றியூரெங்குமுன்பானாகி

அரியராசாங்கக்கோலமகற்றியேதவாங்கமாகித்
திரியுமவ்வரசைநோக்கிச்செப்பினனமைச்சன்றானே.

(௬௬)

[இதுமுதல் ௨-பாட்டானும் மந்திரி அரசனை
வினாவுதல் கூறப்பட்டது.]

அவனியினினக்குமேலோரரசனுமில்லையிந்தத்
தவவடிவாகியெங்குஞ்சரித்திடலெற்றினுக்கோ
நவமதாயுடலிதோடேநண்ணுவதெனையீதன்றி
இவணெனக்கருளவேண்டுமெனக்கறிவோங்குமாறே.

(௬௭)

பதத்தினைவேண்டின்முன்னம்பற்றிநின்றில்லறத்தைப்
பதப்படநிறுத்தியேகல்பண்பதாமேலாமுத்திப்
பதத்தைவேண்டிடிலோஞானப்பார்வையிற்கூடுநீயெப்
பதத்தினைவேண்டியிந்தப்பரதேசியானதென்றான்.

(௬௮)

[இதுமுதல் ௪௩-பாட்டானும் அரசன் மந்திரிக்கு
விடுத்த விடைகூறப்பட்டது.]

அமைவுடையமைச்சின்மிக்கோயடைவுடன்வினவிக் கேட்டாய்
இமையளவேனுஞ்சித்தமிதுவதுவெனவோடாது
சமைவுடன்கேணீசொன்னசங்கைக்குத்தரங்கண்ணராய்
நமைவிடவேரேரர்வேந்துநாட்டிலையென்பதொக்கும்.

(௬௯)

பதமதைவேண்டினில்லைப்பதப்படநிறுத்தியேகல்
இதமென்றலொக்குமுத்தியெய்துதன்ஞானப்பார்வை
விதமதிற்றேரன்றுமென்றாய்விருப்பமாய்க்குடும்பபாரத்
திதமதாயமுந்துவோருக்கெங்கனம்பார்வைதோன்றும்.

(௭௦)

மனமிருபொருளைப்பற்றமாட்டாதட்டாவதான
இனமவைபுறநோக்கானவேதினாற்கூடும்வீடு
கனவுண்ணோக்காகுமில்லங்கருதியபுறநோக்காகும்
அனகவிவ்வுகந்தோன்றவறைகுவநாமேகளாய்.

(௭௧)

வேறு.

தென்றிசைநடப்போர்கங்கைசென்றுதோய்ந்திடுவரோதான்
அன்றியுமவனிவாழ்க்கைக்கமைச்சர்களுடனேகாந்தம்
ஒன்றியேபூகஞ்செய்வோருவகவேந்தாயினோர்கள்
நின்றிதைநோக்காயில்லினிற்பவர்முத்திசேரார். (௭௨)

பாசந்தான்பகையதாகப்பார்வைபெற்றிடிற்பாசத்தில்
பாசந்தான்வைத்துப்பின்னும்பற்றவுங்குடிமோதான்
பாசந்தான்பகையதென்றேபகருநூன்மட்டேகற்றோர்
பாசந்தான்விடவுமாட்டார்பரமெலாமெனவாய்ப்போக்கும். (௭௩)

அந்தமாதியுமிலாவீடடைந்துடற்பிறப்பறுக்கச்
சுந்தரனானம்போதுந்துறவறமேதுக்கென்றே
மந்ததிகாரியோரைமதித்துநூலுரைக்குஞ்செய்தி
அந்தமதானபேருக்கத்தகைவிளம்பாதென்றும். (௭௪)

வேறு.

தோன்றுகின்றபொருளியல்புந்தோற்றுவிக்கும்பொருளியல்பும்
தோன்றவுனக்கியாமுரைக்கச்சோகமறவேகேட்டிடுவாய்
தோன்றுபொருள்களறித்தமுமாய்த் தூய்மையின்றித்துக்கமுமாய்த்
தோன்றுந்தோற்றுவிக்கும்பொருள்சுகமாய்ச்சுத்தறித்தமுமாம். ()

வேறு.

பாலனாபருவம்போம்பன்னுசுமாரப்பருவம்போம்
கோலமானதருணம்போங்கோலையுன்றிக்குனிந்தெழுந்து
காலன்மாய்க்கவனைவர்களுங்கல்லென்றழுதுபேர்மாற்றி
வலப்பிணமென்றொருபெயரிட்டிகொட்டிதலொருதலையே. (௭௫)

கருவினின்னுமழிந்துபோங்கண்டருழந்தையினுங்குமரப்
பருவந்தனிலும்போந்தருணப்பருவந்தனிலுமழிந்துபோம்

உருவநடுங்குமூப்பதினுமொடுங்குமெந்தக்காலையினும்
ஒருவியழிதலியல்பாகுமூலகத் துடலின் வாழ்க்கையுமே. (எஎ)

பஞ்சபூதமழிந்துபோம்பாணத்திங்களுக்கள் போம்
வஞ்சவசுரர்மடிந்திடுவர்மார்பதம்போம்வல்லரக்கர்
துஞ்சுவார்கள் * போகிபதந்துஞ்சும்பிரமன்பதந்தானும்
துஞ்சந்திருமால்பதந்துஞ்சந்துஞ்சாதொன்றேபரமபதம். (எஅ)

தோலிரத்தமெலும்பிறைச்சிசுக்லமேதை மச்சையொன்றாய்த்
தூலிகரித்தவுடம்பாகுந்தொட்டவெவையுந்தன்வடிவாய்க்
கோலியடக்கிக்கொளுமிதனைக்கூறுகூறநோக்காது
போலியுணர்வோர்மகிழ்வெய்தும்புனிதமென்றும்பரமபதம். (எக)

அரந்தையதனையொழுங்காகவறையக்கேணியவனியெல்லாம்
பரந்தசிருட்டிதிதியொடுக்கம்பண்பாய்நிகழுஞ்சிருட்டிதனில்
பொருந்துபெரியதுன்பைந்துபோய்மாண்டிறிலதெண்மடங்கே
இருந்ததிதியுமிரண்டாகுமிளமையென்றுமூப்பென்றும். (அ0)

விருத்தபருவமிகத்துன்பம் விளங்குமிளமையிரண்டவையின்
வருத்துபிணியின்மிகத்துன்பம் வளைமையிளமைமூன்றாகும் [ம்
கருத்ததறியாக்குழந்தையென்றுங் குமாரமென்றுங் காளையென்று
அருத்தமறியாததிற்றுன்பமடையும்பாலப் பருவத்தில். (அக)

தந்தைதாயரசிரியர்தாங்கண்முனிதறனக்கஞ்சிச்
சிந்தைகலங்குங்கவுமாரஞ்சிறந்தகாளேப்பருவத்தின்
முத்துபசினோய்காமநோய்முடுகித்தணிக்கப்பொருடேட
இந்தப்புவனத்திரவுபகலிடையுரத்தொழிற்றுன்பம். (அஉ)

பொருளுண்டாகிற்காப்பதனாற்பொருந்துந்துன்பமரசாகின்
ஒருதம்மிருத்தவரசராலுதவுந்துன்பமொருகுடைக்கீழ்

நிருபனாகினேய்மரணநேருமென் னும்பயத்தானும்
வருவதெனையோமறுமையினிலென் னும்வாடித்துன்புறுமே. (௮௩)

மாகர்க்கசுரார்பகையுள துமகிழ்ச்சிவாட்டமிகவுமுள
தாகத்தகலானோயுமுள தனங்கனுள தூநசையுளது
போகத்தமுந்தன் மிகவுள துபொன்றலுள துகற்பத்தே
சோகத்திறங்களிரையுடைய துறக்கத்தென்னைசுகமுளதே. (௮௪)

தேவர்மனிதர் துன்பத்தின் றிறங்களிவ்வா ருகியிடில்
ஆவகீழா*மிருகமுதலசரமீ ருமைவகையில்
ஒவலில்லாத் துன்புக்கே காருவமையில்லை ரயத்தில்
நோவதுன்பஞ்சொல்வதெனையோபவத்திற்சுகம்வீடே. (௮௫)
வேறு.

இந்தவிழிவையுடையவிந்தமாயையசத்தே த
அந்தவுயர்வையுடையவந்தப்பிரமஞ்சத்தே த
தந்தமனத்திறந்தேதார்தள்ளியெஃதைநிற்பர்
உந்தன்மனத்தினன்றூ யுகித்தமைச்சபாராய். (௮௬)

பொய்யென்றிதனையறிந்தேதார்பொருந்திற்பதுளதோ
மெய்யென்றதனையறிந்தேதார்மேவா திருப்பதுளதோ
ஐயமுளதோவிதனிலமைச்சபாராய்நன்றாய்
உய்யவறிவிலாதோருழல்வர்நீக்கமாட்டார். (௮௭)

பொய்யைமெய்யென்றறிந்துபோதமின்மையாலே
மெய்யைப்பொய்யென்றெண்ணிமெலிந்தேயுழல்வருலகர்
பொய்யைப்பொய்யென்றறிந்துபோதகுருவினருளின்
மெய்யைமெய்யென்றறிந்தேதமெலிவுதீர்வருயர்ந்தோர். (௮௮)

துன்பந்தோன்றிலெவருந் துறந்தேதகராய்த்தனித்தே
இன்பந்தேதடலியற்கையின்பமென்றேதோன்றில்

* விலங்கு, புள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம் ஆக-௫.

அன்பதாகநீங்காரவர்கட்கெங்கன்கூடும்
நன்பரமஞானநாட்டமமைச்சசொல்லாய்.

(௮௬)

இழிவையுணர்ந்தா லுயர்வையெவருந்தேடிநோக்கும்
இழிவையுணரா ருயர்வையெய்தநோக்காரென்றும்
இழிவையிழிவென் றுணரவெந்தக்காலம்வாய்க்கும்
இழிவையுடையோர்க்கமைச்சவிதனை யுகித்துணராய்.

(௯௦)

பேதவாதிகளைப்போற்பிரபஞ்சம்வேறெனவே
ஈதகன்றதலவேயெமையன் றியதில்லென்றே
போதவிழியிற்று றந்தபுனிதத்துறவேகண்டாய்
சீதமதிபோற்குளிர்ந்துசென்னவெப்பந்தீரும்.

(௯௧)

இருந்தவிடத்திலிருந்தேயெய்தலாமென்றுரைக்கில்
திருந்துநிமலமனத்தேதார்தீரரெனினுமொழிந்தே
பொருந்தியேகாந்தத்திற்போதமடக்கவேண்டும்
வருந்துமனத்தேதார்க்கென்னைவாய்க்குமமைச்சசொல்லாய்.

(௯௨)

முனமேயனைத்துமுடித்துமுழுதுமுணர்ந்தேதாரில்லின்
இனமேசென்றுநின் றுமேகநீங்காரென்னில்
தினமேயகமாய்நிற்போர்செகத்தினியல்பையுணரார்
கனமாய்மாழ்ப்பாணத்தின் கப்பலோட்டம்போல.

(௯௩)

ஒருத்தனோருருளையொருவேந்தாக்கின் முன்னம்
இருக்குமிடத்தைநீக்கியேகராசதானி
இருக்குமன்றிமுன்கணிருக்குமோதான்சொல்லாய்

* திருக்குஞானமுடையோர்செகத்தைமெய்யென்றுழலார். (௯௪)
வேறு.

மனையினின்ற லும்பொருளுயிர்ச் சார்வின்வருத்தனங்கெடுத
லின்மகிழ்ச்சி, இனிமையில்வாட்டம் விடையவிற்பதனிலெட்டுணை

யாயினுமாயை, பிணையதிற்றமதுபிரவிர்த்திதானும் பேசுமிந்நான்கு மில்லெனினும், தனையுணர்வதற்குச் சாதகஞ் செயுங்காற்றள்ளி† யின்னிற்றலேதகுதி. (௧௩)

திதுறுமனையின் பிணையிகழ்ந்தந்தச் செம்பொருளின்பமே வே ண்டிச், சாதகமதனிற்றொடங்கு கால்விடயந்தடையதாஞ் சாத்திய மான, போதினிலவையுந்தோன்றிடாதந்தப் பொருவிலானந்தமே விடவே, ஆதலிற்றுறவின் ஞானமஞ்ஞானமாகு மென்றறைகுவர் பெரியோர். (௧௪)

இல்லறமதனிலுறைந்துளோரிடத்தி லிருப்பினுஞானங்கீழி ரும்பிற், புல்லியமாரத்தினமெனவிளங்கும் போக்கியில்லினைத்து றவென்னும், நல்லறமடைந்தோரிடத்துறைஞானநற்றங்கமிசையி ரத்தினம்போல், எல்லையிலொளியாய் விளங்கிடமாயி னில்சிறப் பன்றுஞானிகட்கே. (௧௫)

முனமனை வர்களுமுறைவதுமில்ல முத்தியையுணர்ந்தறிஞர்க ளும், பினமதினின் றபடியினுற் சங்கைபேசுவர்துறவுடையோரை, இனமதைவிடுத்து மில்லறமதுவே தலையெனவியம்புவதுண்டோ, மனமதினிதனை யுகிரீயமைச்ச மகிமைபன்றில்ல ஞானிகட்கே. ()

ஆடியசகலமடங்கு கேவலமுமகற்றியே யொளிப்படை கொ ண்டி, முடியவிருளைமுழுதையும்வீசி முடிவில்வீடதனையேயுணர்ந் தோர், நீடியஞாலமிசையினிற்பால னிசமருளுடையன் பேய்பிடித் தோன், கூடியகுணத்தினூரிற்போய்க்குடியின் கூலியாளினினியல் படைவார். (௧௬)

வினைகளோரி ரண்டுஞ்சமமதாய்ஞானமேலிகாலையினிந்த, ம னையின்பங்கான்றசோற்றிற்கண்டுவர்த்து மாற்றியேகை விடவரு மேல், தனையுளபடியேயுறுபவமதனிற் று னுணர்ந்தானந்தமடைந்

தோர், பிணையுமவ்விடயம் பூண்பர்களெனவே பேசுதவ்வழங்குமோ
சொல்லாய். (க00)

விடயவின்பதனி * னசையுளோர்தமக்கும் விரிவதாம்பேரின்
பச்சுவையின், அடைவினைச்செவியிற்கேட்டவக்கணமேயவற்றினை
யகற்றிடவருமேல், இடைமுதலீறின்ஞானவானந்தமெய்திடுஞர்க
ளும்பினுமிந்தக், கடைமனைவாழ்வை நினைவர்களென்றற்கண்டன
ர்நகையரோசொல்லாய். (க0க)

பற்றிலையாயினவையினிலிருப்பேன் பழையவூழ்வினையெனி
லாசை, சற்றெனுமுதிப்பித்தல்லவோவூட்டுஞ்சகவின் பிலிறையெ
னுமிச்சை, முற்றுணர்ஞானத்தோர்கள் பூண்பர்களோ முடிவிலா
னந்தமேபருகி, நின்றலேமீட்டும்விழிப்பினுங்கான னீரிற்கண் டிண்
முகமடைவார். (க0உ)

பவமதையினிமை யெனவெணிவிடயம் பற்றினின்றுழன்றவர்
தாமே, பவமதையினிமையலவெணிவிடயம் பற்றறுத்தருட்குரு
வடைந்து, பவமதையறுக்குநெறியுணர்ந்தருளிற் பரவன்பமடைந்த
வர்தாமும், பவமதையினிமையெனவெணினலவோ பற்றுவர்விடய
வின்புரையாய். (க0ங்)

கொடிமுதல்வாடும்வேர்முழுதினையுங் கோதறக்களைந்திடிந்
ளைந்தும், படிமிசைகொடிபுகாய்பழமோங்கல் பகரதிசயமஃதினைப்
போல், அடிநடுவீறில்பிரமந்தானாகி யகப்பற்றை யறுத்தவரிடத்து
ம், மடிவுறுமனையில்விரும்பியேநெஞ்சம் வருத்தனமாதலென்ற
றைவார். (க0ச)

ஆணவமதனைத்தோய்ந்துடவினை நானுமெனத்தின வெரிவ
வையைப், பேணலைச்சுகமென்றுண் மகிழ்ந்திடுவோன்பேரின்பத்
தாசையதாகிப், பூணவஞ்ஞானமிலையதின்ஞானம் பொருந்தியச்

* நசை—ஆசை. † உண்முகம்—அந்தர்முகம்.

சொருபந்தானாகி, எணவானந்தத்தமுந்து வோன் விடயமெய்திடின
ஞானமேயிலையால். (க௦௫)

வேறு.

கனவதனி லுணர்வில துகா ணுங் தனுவா திகளைக் கருதியேநின்,
றுனுமவரினி துகன வென் றுணர்ந்தவர்கணசையில தினுலகுதன்னி
ல், தன துசயவுருவதனை யநுபவத்திற்றா ணுணர்ந்திச் சகமதெல்லா
ம், மனமதனிற்சாலமெனவுணர்ந்தவ ரிவ்வுலகின்பின்மையநீங்கும்.

கதிரவன் முன்னிருளிருக்கு நயன முடையொருவன் குழிக்கண்
ணேவீழும், அதிகவலிச்சூரனமார்க்களத்து வெருவுவன்கிருதநறை
யக்காரம், இதமுளபாயசமுநிரம் பருந்தினன் கூழ்தனிற்செய்வனி
ச்சையென்றால், விதமிவைநான் கினுக்குங்குறையதின் ஞானிக் கிழு
க்காகும் விடயஞ்சென்றால். (க௦௭)

இங்குறைந்தபாண்டமதின்வாதனையில் வாதனைகளிருக்குமெ
ன்றல், துங்கவறிவுடையோர்கட் கின்றியமையாததொழிறொடங்கி
நின்றல், அங்கியைத்தம்பனம்வல்லார்க்கனல் சுடாததின்வினைகள
டுக்காதென்றல், தங்கும்வினைக்கே துவாம்விடயமதில் விருப்பாதி
சாராதென்றல். (க௦௮)

உணர்வுடையஞானியெவை புரிந்திடினுமிழிவிலிழி வுரைத்த
தாகின், இணையிலிருதியெனன்பர் யுகமிவவதனான்மற்றவைகள்
செய்தும், அணைவதிருழ்வெனுமவனே தீயன்மிகஞானமதற்காகுந்
தாழ்வால், நணுகினன்றோஞானமொருவனை ஞானியெனப்பெய
ரு நண்ணிநின்றல். (க௦௯)

* கருவயிற்றையுடையதுவுங் கனவயிற்றையுடையதுவுங் கரு
திப்பெண்ணின், உருவதனைக்குறிப்பதினோக் கிடிற்றேன்றுமுள
படியேயுலகுதன்னில், குருவையடைந்தவ னருளிற்சொருபத்தை

* இப்பாட்டு-எடுத்துக்காட்டுவமையணி.

யதுபவமாக்குறித்துளோரும், இருவையத்திடம்பமாய்த்தமை ஞானியென்போருமேதிற்றேன் றும். (கக0)

அருச்சுனற்குமிராமருக்கு மதிகாரமவை பார்த்தேயறைந்தது நூலின், கருத்தறியாய்ஞானமொன்றே பிரமாணஞ்சரிதை யது கணக்கன்றாகும், விருத்தமறிவாசாரமுடையோனே ஞானியில்லோன்விருத்தனாகும், திருத்தமுடனமைச்சவிது துணிவென்றே யுட்கொள்வாய்தீரனாகி. (கக1)

[பின்னர் அரசன் சமாதியிலிருக்க மந்திரிகண்டத்சயித்தல்.]
வேறு.

என்றங்கனேகமாய்விரித்தேயிராசயோகியுரைசெய்து
மின்னுவாக்குத்தனையடக்கிரிமிடத்தகற்றிமனத்தினையும்
ஒன்றுமில்லாவெறும்பாழாயொன்றஞ்சமாதிதனையடைந்தான்
மின்றங்கமைச்சனிதுகண்டிநேர்மைபுதிதென்றத்சயித்தான். (

[மந்திரிசென்று நகரத்தாருக்கு அரசன் றன்மைகூறல்.]

இந்தவுணர்வுநமக்கின்னமெய்தவில்லைநாமிங்கே
எந்தவுணர்வுகொடுநிற்பேமென்னவமைச்சன்யுகித்து
வந்தவழியேதான் றிரும்பிவளப்பமுடையமாபுரிக் கே
பந்தமுடையோருடனிருந்துபகர்ந்தானரசனியற்கையெல்லாம். (

[இதுமுதல்-2-பாட்டானும். கேட்டோர்கள் அரசனைக்
கண்டவிடத்து அவன் பேசாதிருத்தலின் அவர்கள்
தம்மிடத்திற்குத் திரும்பிவிடப் பின் அரசன்
விதேக முத்தியடைதல் கூறப்பட்டது.]

கேட்டபேர்கண்மிகவியந்துகிட்டாதென்றுமும்முனிபோல்
தேட்டமுடனையவரவர்கடேடிவந்துபணிந்துடவும்

† நூல்-அருச்சுனற்கு பகவற்கீதை; இராமருக்கு - ஞானவா
சிட்டம்.

வாட்டமுடனே தாய்தந்தைமனையாள்பதத்தில்வீழ்ந்திடவும்
நாட்டமாறுபாடின்றிநகைசெய்திருந்தானற்றவனே. (ககச)

வந்தபேர்களுடன்வார்த்தைமலராதிருப்பதவரறிந்து
பந்தமுடையேநமக்கென்னை பகர்ந்தாற்றேரென்றுமெனத்திரும்பித்
தந்தமிடத்திற்சென்றார்கடவனுஞ்சிறிதுநாட்கழித்துத்
தொந்தமொன்றுமில்லாதசுயமாழுத்திதானானே. (ககரு)

வேறு.

[நூற்பயன்.]

இந்தமாராஜன்சென்றவிதிகாசந்தனைப்பார்ப்போர்
சிந்தனையொன்றுமின்றித்தீரவேதுறவராகி
அந்தமுமாதியில்லாவமலமேவடிவமாவர்
எந்தமையருளிணைந்தவெழிற்சுருபரையேவாழி. (ககசு)

வேறு.

அரியதுதுறவறமல்லதில்லையான்
மருவியதுறவறமொருவிமன்னனாய்
உருகெழுமுடிகவித்துலகமாள்வது
பெருவிலைமணியினைப் * பிண்டிக்கீதலே. (ககஎ)

பாயிரம் உட்படத் திருவிருத்தம்-கஉக.

மஹாராஜா துறவு - முற்றிற்று..

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது

சு த் த ச ர த க ம்.

ப ர யி ர ம்.

[ஆழத்துப்பிள்ளையார் துதி.]

சூதானமாயையோரைத் துதிக்கையாலெடுத்துமேலாம்
ஆதாரமானவந்தவருளினிலிருக்கவைக்கும்
தாதாவாய்விருத்தவெற்பிற்றங்கியேபிரகாசிக்கும்
பாதாளத்தானைபாதம்பணிந்துபோற்றிடுதல்செய்வாம். (க)

[விருத்தாசலேஸ்வரர் துதி.]

வேறு.

அருமறையுச்சிதனில்விளங்குவதா யனாதிபாயமலன்மற்றமலை
இருவர்க்குநிகழ்ச்சியாயந்தவிறைவற்கிதயமாயிலிங்கரூபமதாய், ஒரு
கிரிவடிவாய்க்கொடுமுடியனந்த முடையதாயுலகெங்குநிறைவாய்த்,
திருமுதுகிரியென்றொருபெயர்படைத்த தேவைநாடொறுமிநை
ஞ்சிடுவாம். (உ)

[பெரியநாயகியார் துதி.]

மரகதவடிவுமதித்திருமுகமூலர்க்குமூலங்கு றுநகையும்,கா
மலமூங் கூர்விழியுஞ்செவ்வாயுங்கச்சணிதன முநூலிடையும்,அரக
வென்போர்க்களித்திடும்பதத்தோடஞ்சலென் றென்னெதிர்நோ
ன்றி, உரகதியளித்தபெரியநாயகியை யுளத்தினிலிருத்தி வாழ்ந்
திடுவாம். (ங)

பங்கயன்றிருமாற் கரியதோர்பரடன் பங்கியேபெரியநாயகி
யே, சங்கைகளிலதாய்த் தடைகண்மற்றிலதாய்த் தத்துவமசிக்கரு
த்தமதை, அங்கையினெல்லி யெனவிளக்குவதா யமலேயேயுனக்கி
தயமதாம், துங்கநன்னெறியொன் றுளத்தினும்விளக்கித் தொண்
டனேன் வாக்கினுமுரைப்பாய். (ச)

நூல்வரலாறு.

உலகிலெச்சமயங் கருமுரைத்திடுதற் கொருவிரோதங்களு
மின்றி, இலகும்ச்சமயங் கருக்குமேலாகி யிலங்கிடுமுபரிட நெறி
யை, அலகிலெம்மண்ண வருளியவகையுன் னகத்திலும் விளக்கி
வாக்கினிலும், குலவிடவுரைப்பே மென்றனள்விருத்தக் குன்றில்
வாழ்பெரியநாயகியே. (இ)

பெரியநாயகிதன் கருணையாலிங்குப் பிராரத்தமும் மொழிந்
தோர்க்குத், திரிவதாமாயா வடிவதுகரைந்து திருவருளேவடிவாக,
அரியவாஞ்சாமத் தசியுரைப்படியே யமைத்திந்தச் சுத்தசாதகத்
தைத், தெரிவிலாவெளியேன் வாக்கினினின்று திருவுளம்பற்றிய
திதுவே. (ஈ)

பாயிரம் முற்றிற்று.

நூல்.

நசன துரையுங்கிரியையதென் றுமியற்றிடுமுபாசனை யென் றும்
பாசமதகன் றசுத்தமதென் றும்பகர்ந்திடுமூன் றுகாண்டமதாம்
நேசநற்கிரியைசைவம்வைதீகநிகழ்ந்திடுமுபாசனை சுத்தம்
ஆசில்சிவாத் துவிதமிவைபூன் றுமடங்கிடுந்த த் துவமசியே. (க)

கிரியையினெ றியையிலங்கிடவியம்புங் கிளர்தந்திரம்மெழுநான்கும்
அரியநல்லுபாசனாநெறியதனை யறைந்திடுமறையொருநான்கும்
உரியவச்சுத்தநெறிதனையுரைக்குமுபநிடச்சுருதியெண்ணுண் ணும்
கிரியைதொம்பதந்தற்பதமுபாசனையக்கேடில்சுத்தம்மசிபதமே. (ஈ)

இருக்குமுன் னுன்கின் முடிவிலெண்ணுன்கா யிலகிடுமுபநிட
மவையே, வருக்கமுமிரண்டாம்பூருவமென் றும்வயங்கிடுமுத்தரமெ
ன்றும், சுருக்கமதின்றி யத்தியான்மீகஞ் சொற்றிடும் பூருவபாகந்,
கிருக்குகளின் றி யங்கலிங்கயிக்கஞ் செப்பிடுமுத்தரபாகம். (உ)

முத்தியாமிடத்துமும்முதலென்றே மொழியுமாகமமுமங்கொன்றா
அத்தியான்மீகமறையுபநிடமுமவனியில்வழக்கமேயன்றிப் [ம்
பத்தியாலடையுமங்கலிங்கயிக்கம்பகர்ந்திடுமுபநிடமொன்றும்
அத்தினுலிவையிலடக்கமதென்பரதைவிளக்கிடுந் தொந்தத்தசியே.

சைவநன்னெ றியுந்தந்திரமவையுந்தற்பன் முகத்தினின் றுதிக்கும்
துய்யவைதீக மும்மறையவையுஞ்சுவாசமற்றதனினின் றுதிக்கும்
உய்யுமச்சிவாத் துவிதநெறிய துவமுபநிடமும்முளத துதிக்கும்
ஐயமுந்திரிவுமறவிவைக்க ருத்தமறைந்திடுந்த த் துவமசியே. (ஊ)

ஆகமமிருபத்தெட்டினின் முடிவாமாகமம்வா துளமதனில்
ஏகமென்றியம்புமறையனுசரித்தேயியம்பிடுநான் மறையவையில்
பாகமது அஞ்சாமத தின்முன்னெ றியும்பகர்சிவாத் துவிதவந்நெறியுந்
பூகமதுலங்கவியம்பிடுமத னுலுண்மைசாமத்தினின் முடிவே. (கூ)

பந்தமதகன் று சுத்தமாயிருத்தல்பரமமாமுத்தியதென் றும்
அந்தநல்லதிட்டானம்மதுகானே யாகுதன்முத்தியதென் றும்
நந்தலில்சிவத்துக்கங்கமாயிருத்தனன்குறுமுத்தியதென் றும்
தந்திரமறையுபநிடதமும்முன் றஞ்சாற்றந்தாற்பரியநீகேட்பாய்.

பந்தமது றுமான்மாவையேநோக்கிப்பந்தநீங்குதன்முத்தியென் றும்
அந்தநற்சுத்தான்மாவையேநோக்கியவ்விதிட்டானநீயென் றும்
நந்தலில்பரமானவனையேநோக்கிநற்சிவத்தங்கநீயென் றும்
தந்திரமாதிரிமுன் றுகாண்டமதுஞ்சாற்றிடுமிவைதொந்தத்தசியே.

முன்பதசிருட்டிப்பதிபசுபாசமுன்றையுமனாதியாய்நிறுவும்
பின்பதசிருட்டிச்சகமித்யைதயந்தப்பிரமமேயுளதெனநிறுவும்
சுன்பதமானவசிபதசிருட்டிச்சிவசத்திலீயையாய்நிறுவும்
மன்பதமுன் றும்பின்னையபினையுமாசறுசிவமுமென் றுணர்வாய்.

முன்பதமானதொம்பதப்பசுவேமடிருணீங்கிச்சுத்தமதாய்ப்
பின்பதமானதற்பதவருளிற்பிறங்குந்தாதான்மியமடைந்தே
சுன்பதமானவசிபதசிவத்தைச்சேர்ந்ததற்கங்கமாய்நின்றால்
மன்பதமுத்திமுடிந்ததுவாகுமற்றவைதனிநிற்கிற்குறையே. (௧௦)

கங்கையுமிடைச்சே ரியுமொன்றுக்கொன்று கைவிட்டதது
விட்டதொக்கும், இங்ஙனங்குந்த மும்மொருவனுமற் றிடைவிடா
ததுவிடாதொக்கும், எங்ஙனமவனு மிவனுமற்றிடைவிட்டிடைவி
டாதிருத்தலுங்கூட்டு, துங்கலவ்விக்குப் போந்திடுமருத்தந் தோ
ன்றிடா மறைநெறியோர்க்கே. (௧௧)

சீவனதுபாதி யீசனதுபாதி தீர்ந்துசித்திரண்டது மொன்றே,
ஆவதுவிட்டு விடாதலக்கணையென் றறைந்நுடிதுபாதி யோரிண்
கும், மேவலைநீங்கல் விட்டலக்கணையாம் விளங்குஞ்சித்திரண்டது
மொன்றே, ஆவதுவிடாதலக்கணையாகு மவைக்குமே விவக்கணை
யின்றும். (௧௨)

விட்டலக்கணையும் விடாதலக்கணையும் விட்டுவிடாதலக்கணையும், திட்டமதுறவே தேர்ந்திடிற்பந்தந் தீர்ந்திடல்விட்டலக்கணையாம், இட்டநல்லதிட்டா னம்மதுதானா யிருத்தலேவிடாதலக்கணையாம், மெட்டறுசிவத்துக் கங்கமாயிருத்தல் விட்டுவிடாதலக்கணையே. (௧௩)

தத்துவமசியென் றுரைக்குமுப்பதத்திற் றகுவன்னநான்கதாமவையும், ஒத்துறுதொந்தற் பதமவைதன்னி லொன்றொன்றாமசியினிலிரண்டாம், தொத்துதலகன்று சுத்தமாயிருத்த றொல்லதிட்டானந்தானாதல், ஒத்துறுமவையி லொன்றொன்றேயசியி லோ ரிரண்டங்க முஞ்சிவமே. (௧௪)

சுத்தமாய்நின்ற லிச்சைசுத்தியதாந் தொல்லதிட்டானமாய்நின்றால், சித்தமாஞானஞ் சுத்தியதாகுஞ் சிவத்தினுக் கங்கமாய்நின்றால், மத்தமாங்கிரியை சுத்தியதாகும் வகுத்தவிம்மூன்று மற் றொழுங்கில், சித்தமாய்ச்சுத்தி யிலாவிடினமீட்டுந் தேகமொன் றெடுக்குமென்றுணர்வாய். (௧௫)

தொம்பதம்விளங்கின் மேல்வினைமறைத்த தொல்லிருளகன் றுபோயொளிக்கும், தம்பதமான தற்பதம்விளங்கிற் * சஞ்சிதமாயைபோயொளிக்கும், அம்பதமான வசிபதம்விளங்கி லரும்பிராதத் தம்போயொளிக்கும், செம்பரவருளே வடிவதாயான்மா சிவத்தினுக் கங்கமாய்நிகழும். (௧௬)

அடுத்தமற்றிரண்டு சனனத்தில்வீட்டை யடைந்திடுந்தொம்பதநெறியோர், அடுத்தமற்றொருநற் சனனத்தில்வீட்டை யடைந்திடுந்தற்பதநெறியோர், அடுத்தவிச்சனனந் தனிலடைந்திடுமவீட சிபதநெறியுளாரிவரும், அடுத்தவிவ்வுடலோ டடைந்திடாவிடின மே லாக்கையொன் றெடுக்குமென்றுணர்வாய். (௧௭)

ஒடுங்கிடுங்காலங் தோன்றினவடைவி னொடுங்கிடுமென் றுரை
ப்பதனால், ஒடுங்கிடுங்காலஞ் சத்தியவாதிக் கொடுங்குமில் வுடற
ன்மாத்திரையின், ஒடுங்கிடுங்கால † மசத்தியவாதிக் கொடுங்குமில்
வுடலசத்தியமாய், ஒடுங்கிடுங்கால முடலிங்கேவீழ்ந்தா லொடுங்கி
ன தில்லையென் றுணர்வாய். (கஅ)

மேலொருவடிவை யெடுத்ததேயாகின் மேவுமில்வுடலிங்கே
வீழும், மேலொருவடிவை யெடுத்ததின் றாகின் மேவுமில்வுடலிங்
கேவீழா, மேலொருசிவத்தைச் சீவன்சென்றடையு மேவுமில்வுட
லிங்குத்தானே, மேலொருசிவத்தின் வடிவதாமருளாய் வெளியதா
யுலகுகண்டிடவே. (கக)

சூக்குமமதனி னின்றமுன்வினையிற் றூலதேகமுமுளதாகும்,
சூக்குமந்தனது காரணமடையிற் றூலமுஞ்சூக்குமத்தடையும், சூ
க்குமந்தனது காரணமடையத் தூலமிங்ககன்றதேயென்றால், சூக்
குமந்தனது காரணம்விடுத்துத் தூலமென்றெடுத்ததென் றுணர்
வாய். (உ௦)

தூலவில்வுடலை விடுத்துநில்லாது சூக்குமஞ்சூக்குமம் விடுத்
துத், தூலநில்லாதீ திரண்டையும்விடுத்துத் தொல்லுயிர்நிலாவுயி
ர்விடுத்துத், தூலசூக்குமங்க ணின்றிடாதுயிருஞ் சூக்குமமும்முடி
வடைந்தால், தூலமுமுடிவை யடைந்திடாதிந்தத் தொல்லுலகினி
ல்விழுந்திடுமோ. (உ௧)

வினையினிலெடுத்த வில்வுடன்மேலும் வினையுளதெனிலிங்
கேயகலும், வினையிலதெனிலிங் கில்வுடருனே வினையறுமோமய
மாகி, வினையுளவுடல்போற் றேற்றன்மாத்திரமாய் விளங்கியே

† சத்தியவாதி என்பது பேதவாதியை.

‡ அசத்தியவாதி என்பது அபேதவாதியை.

வெந்துறுபுரிபோல், வினையிலாப்பரம முத்தியில்வெளியாய் விமல
நல்லருளதாய்விடுமே. (௨௨)

சீவசிற்றறிவுமிம்முத்தவறிவாய்த்திகழ்ந்திடினுடன் மருள்வடிவும்
தாவருமோங்காரவ்வடிவாகுந்தக்கசீவன் முத்தவறிவும்
மேவரும்பரமுத்தவ்வறிவாகில்விளங்குமோங்காரவ்வடிவும்
ஓவலிலந்தவருள்வடிவாகுமொழுங்கிதேயென்றுணர்ந்திடுவாய். (1)

பிராரத்தமுடன்பா டென்றெந்தநெறியும் பேசுகுமிந்நெறியத்
ற்குப், பிராரத்தமுடையோ ரருகரேயன்றும் பிராரத்தம்புகித்திடு
வோர்கட், கருதிந்தமாயா தனுகரணங்க ளதனிநூற்சிவத்துவமத
னை, உருதுமற்றவரைச் சீவன் முத்தர்களுண் றுரைத்திடப்படுவ
தெப்படியோ. (௨௩)

அன்னைதன்முலைப்பா லருந்திடும்பருவ மகன்றப்பாற்பருவம்
வந்ததற்பின், அன்னைதன்முலைப்பா லருந்தவேண்டிடினு மம்முலை
வற்றியேயிடும்போல், பின்னையின்போகம் புகித்திடும்பருவம் பெய
ர்ந்தப்பாற் பருவம்வந்ததற்பின், பின்னையின்போகம் புகிக்கவேண்
டிடினும் பிராரத்தநீங்கியேயிடுமால். (௨௪)

இந்தநல்லொழுங்கின் முன்னிருபதமு மெய்தியில்வசிபதத்
தடைந்தால், பந்தமில்சிவத்தை வடிவொடுமடையும் பகுத்தவை
யொன்றிலொன்றொ துங்கிச், சந்ததந்தருக்கி யசிபதத்தருத்தந்த
னைத்தத்தம் பதத்தினிலொடுக்கும், அந்தகர்தமக்கு மற்றொருக்கா
லு மசிபதமுத்தியேகிடையா. (௨௫)

முத்தியிற்சிவமு முயிரிரண்டாகின் முத்திசாயுச்சியமின்றும்,
முத்தியிற்சிவமு முயிருமொன்றாகின் முத்தியேபெற்றவ னின்ற
ம், முத்தியிற்சிவத்துக் குயிரங்கமாகின் மொழியுமற்றவையுண்டா
மதனான், முத்தியிற்சிவமு முயிருஞ்சையோக மொழியுந்தாதான்
மியங்குறையே. (௨௬)

சச்சிதானந்தத் தற்பரசிவமே தனதுதன்னிலையிலேநிற்க, அச்சிதானந்த லீலையினாலே யநேகமாய்ச்சராசரமாகிச், சச்சிதானந்தமேயுடல்பொறிக டகுசரணங்களாய்க் கொண்டே, அச்சிதானந்த லீலையினடித்து மடைந்திடும்பண்டையப்படியே. (௨௮)

ஏகமாயசையாத் தற்பரலிங்க மிலீலையிற்சரம நேகமதாய், மோகமாமிருளா யவ்விருளதனின் மூடமாய்ச்சிறிது நாளிருந்துஞ், சோகமாமிந்த மருளதாயதனிற் றுவக்குண்டுசிறிது நாண்டித்தும், பாகமாமோவாய்திற்சின் னாண்டித்தும் பண்டுபோனின் றிடுமன்றே.

சலமதுதானே திரண்டுப்பதாய்ச் சலம்வந்துட் புகவந்தச்சலமாய், நிலமதின்விளங்கு மஃதினைப்போல நிமலமாமருவருடானே, குலவுலீலையினுற் றிரண்டுருவாகிக் கூறின் றிக்கூறதாய் நடித்தும், இலகன்மாத்திரமாய் நடித்துமுன்போலு மிருந்திடும் பண்டையப்படியே. (௩௦)

சரமந்தவிருளி லிருந்திடுங்காலேத் தனுமுதனான்குமவ் விருளாம், சரமந்தமருளி னடித்திடுங்காலேத் தனுமுதனான்கு மம்மருளாம், சரமந்தவோவி னடித்திடுங்காலேத் தனுமுதனான்குமவ் வோவாம், சரமந்தவருளி னின்றிடுங்காலேத் தனுமுதனான்குமவ் வருளாம். (௩௧)

இருள்வதுவடிவு மருள்வடிவதனி லெய்தியே மறைந்திடுமிந்த, மருள்வடிவதுவு மோவடிவதனின் மறைந்திடு மோவடிவதுவும், அருள்வடிவதனின் மறைந்திடுமந்த வருள்வடிவதுவு மச்சிவத்தில், தெருள்வடிவான சத்தியாய்முன்போற் றிகழுமென் றசியுரைத்திடுமே. (௩௨)

அருளுறுவடிவே முன்னியல்பான்மா வாணவவிருளுறுமன்றே, இருளுறுசமுத்தி விழுங்கிடுமதனுக் கிந்தமாயையின் சிருட்டியதாம், மருளுறுகனவு விழுங்கிடுமதற்கு வந்ததுபிரணவசிருட்டி, தெருளுறுமந்தப் பிரணவம்விழுங்கத் திகழுமவ்வுருட்சிருட்டியதே.

மருள்வடிவதனி னீங்குதலின்றி மற்றுமொன்றறிவிலாக் குழ
ந்தை, வெருவருங்குமாரந் தருணமூப்பென்றே விளங்குதல்போல
வான்மாவும், அருள்வடிவதனி னீங்குதலின்றி யாணவமாயைபோ
வருளாய்ப், பருவமற்றவையி லந்தந்தவடிவாய்ப் பண்டுபோன்முடி
வினின்றிடுமே. (௬௪)

இருளினிற்பகுப்பின் றியசடமயமா மிம்மருளுதயம தாகின்,
உருவதாம்பஞ்ச பூதமேமயமா மோவொளி யுதயமதாகின், உருவ
ருபஞ்சாக் கரமதேமயமா மோங்கருளுதயமதாகின், அருவதாம்ப
ஞ்ச சத்தியேமயமா மாருயிர்வடிவ மென்றுணர்வாய். (௬௫)

வடிவதவ்விருளதாய்நிற்குங்காலை மன்னுயிர்பசுவதாய்நிற்கும்
வடிவதிம்மாயையாய்நிற்குங்காலை மன்னுயிர்சீவனாய்நிற்கும்
வடிவதவ்வோவதாய்நிற்குங்காலை மன்னுயிர்சீவன் முத்தனுமாம்
வடிவதவ்வருளதாய்நிற்குங்காலை மன்னுயிர்பரமமுத்தனுமாம். ()

இருளுறுபசுவதாய்நிற்குங்காலை யிருளதுவாகியேனிகழும்
மருளுறுசீவனாய்நிற்குங்காலை மருளதுவாகியேனிகழும் [ம்
தெருளுறுமோவின் முத்தனாங்காலைத் தெருள்பிரணவமதாய்நிகழு
அருளுறுபரமமுத்தனாங்காலை யருளதாய்நிகழும்வவருளே. (௬௭)

இருளதுவாகிகழ்ந்திடுங்காலை யிரும்பதியாகியேனிகழும்
மருளதுவாகிகழ்ந்திடுங்காலை மகபரமாகியேனிகழும்
தெருள்பிரணவமாய்நிகழ்ந்திடுங்காலை சிவலிங்கமாகியேனிகழும்
அருளதுவாகிகழ்ந்திடுங்காலை யச்சிவமாகுமச்சிவமே. (௬௮)

அரியவவ்வுருளேமூன் றியல்பதுவு மைந்துநற்குறியுமாய்நிகழும்
இரியுதலில்லாச்சத்தையாய்ச்சித்தா யின்பமாய்நிற்குதலியல்பாம்
கிரியையுஞான முமிச்சையதுவுங் கிளர்திரோதையும்பரையதுவும்
உரியதுகுரியாம்விரியிலையைந்தா யொடுங்கிடினொன்றதாய்நிற்கும்.

பிரணவமதுவுமுன் நியல்பதுவும் பிறங்குமைங்குறியுமாய்நிகழும்
திரமுறவவ்வுமுவ்வுமவ்வதுமாய்த் திருந்தவேநிற்குதலியல்பாம்
உரமுறுநவ்வுமவ்வுமச்சிய்யு மோங்கியவவ்வுமயவ்வதுவும்
விரவுறுகுறியாம்விரியிலையைந்தாய் மேவிடினொன்றதாய்நிற்கும்.

மருளுறுமாயையதுவுமுன் நியல்பும் வகுக்குமைங்குறியுமாய்நிகழும்
உருவுறுதமசுரசசசத்துவமா யொன்றியேநிற்குதலியல்பாம்
பிருதிவியுஞ்சலமுமனலதுவும் பெருகியவாயுவும்வானும்
வருகுறியாகும்விரியிலையைந்தாய் வந்தொடுங்கிடினொன்றாய்நிற்கும்

ஐந்துநற்குறியுமுன் நியல்பதுவு மாகியவருளதேயருவாம்
ஐந்துநற்குறியுமுன் நியல்பதுவு மாகியவேவருவுருவாம்
ஐந்துநற்குறியுமுன் நியல்பதுவு மாகியமாயையேயுருவாம்
ஐந்துநற்குறியுமுன் நியல்பதுவு மாகியவிலையிலுணுளவாம். (சஉ)

உருவமாமுணவேயெதிரதாமுபய முளத்தினிலுருசிமாத்திரமாம்
அருவமாமுணவேதிருத்திமாத்திரமா யறிவினில்விளங்கிடுமந்த
உருவமாமுணவேசீவருக்குரித்தா முபயமும்முத்தருக்குரித்தாம்
அருவமாமுணவேயம்முத்தருக்குரித்தாமெனவறைந்திடுமசியே. ()

உருவமாமுணவாலுருவமாமுபய வுணவினாலுபயமேமயமாம்
அருவமாமுணவாலருவமேமயமா மச்சிவாங்கிசன்வடிவதுவே
உருவமாமுணவாற்சீவனாமுபய வுணவினாற்சீவன்முத்தனுமாம்
அருவமாமுணவாற்பரமமுத்தனுமா மச்சிவாங்கிசனுயிரதுவே. ()

அன்னியதசையையருந் துதன்மனிதர்க் கடாதுமற்றதையருந்
திடுவோர், அன்னியமிருகாதிகளெனவறையலாகுமற்றதிற்கிவாங்
கிசரும், அன்னியமாயாவுணவருந்திடுத லடாதுமற்றதை யருந்திடு
வோர், அன்னியமாயாசகிதசீவர்களென் றறைந்திட லாகுமென்
றுணர்வாய். (சடு)

அசுத்தவீவ்வுணவேபுசித்திடுமளவு மசுத்தவாதனையதுநீங்கி, அசுத்தவத்தையினை விழுங்கிடுஞ்சுத்த வவத்தைதவந்தடைதலேயிலே யாம், அசுத்தவீவ்வுணவைச்சுத்தமதாக வகத்தினிர்ப்பாவனைசெய்தால், அசுத்தவீவ்வுணவைநீங்கியநினைவை யகத்தினிற் பொருந்தி யேநிற்கும். (சச)

திரிவிதகுணத்திற்றாமதமோகந் திகழுமிராசதமிராகம், உரிய சத்துவமேனானமதாகு முலகிலிம்முக்குணவுணவே, விரியுமற்ற வையிலெவைபுசித்ததுவோ விளங்கிடுமக்குணமல்லால், அரியசுத்தவத்தையடைவதேயிலே யவ்வவத்தைவந்து றும்வகைகேட்பாய். ()

அன்னைதன்வயிற்றிற்புசித் தவக்குணமா யாக்கையும்பொறியு மம்மனமும், மன்னியும்பினுமப்புசிப்புமேன்மிகவும் வாஞ்சையுற்ற ருந்தியேயுழலும், உன்னலும்பொறியுமுடலுமிம்மூன்று மொத்தி கிடுமெனத்தெளிந்துணர்ந்து, தன்னதுள்ளவையி லுருருசிதிருத்தி தனில்வயிராகமேயாகும். (சஅ)

உலகினில்விடய விச்சையையுடையோ னுணவதற்கேற்கவே கூட்டி, இலகிடப்புசித்தான்முயற்சிமேன்மேலு மேறியேவளர்ந்தி டுமதுபோல், குலவிடும்வீட்டிலிச்சையேயுடையோன் கொண்டதற் கேற்கவேயுணவை, இலகிடப்புசித்தான்முயற்சிமேன்மேலு மேறியேவளர்ந்திடுமன்றே. (சக)

தமகுணப்புசிப்பே மயக்கத்தையளிக்குந் தருமிராசதகுணப் புசிப்பே, மமதையையளிக்குஞ்சத்துவப்புசிப்பே மயக்கமுமமதை யுமகற்றி, அமலநல்லுணர்வேயளித்திடுமதனா லவையிரண்டினுந் சையகற்றி, நிமலசத்துவமே * வருத்தனையாக நின்றுசத்துவப்புசிப் பருந்தும். (ரு)

அடிசின் முன்னுரைக்கு மறுசுவையவையை யருந்திகாலை யேனக்கிக், கடின முழுறைப்புமிராசதமவையிற் கழிந்நிடும்புராதன

* வருத்தனை எ-து பெருகுதல்.

மூசன், மடிவுறுதமசென்றிருமையுமகற்றிமாலைகாலைப்பொழுதகற்
றிக், கடினவுச்சியிற்சத்துவகுணப் புசிப்பேகைக்கொண்டுதினமருந்
திடுமால். (௫௧)

இடம்பொருளேவன் மூன்றையுமுடையோர்க் கித்தகையுண
வுறுமந்த, இடம்பொருளேவன் மூன்றையு மகன்றோர்க்கித்தகைவு
ணவுறுததுனால், திடம்பெறவூரினுச்சியிலேகித் திருவருள்புசிப்பி
த்ததென்றே, விடம்பெறினுங்கைப்பெற்றதையருந்தில் விமலமா
ய்நின்றிடுஞ்சித்தம். (௫௨)

தந்திரகிரியைநெறிதனிஸீசன் தந்திடப்புசிக்கும் பின்மறை
சொல், அந்தநல்லுபாசனாநெறியதனி லனைத்துநா மெனக்கண்டு
புசிக்கும், இந்தவவ்வுணவின்மாறுபாடின்றி யிருமையுமுடிந்ததே
யாகின், தொந்தமில்சிவமேசடுமுகமாகித் தொக்கிருந்தருந்தன்மே
னினைவாம். (௫௩)

இருவகைநெறியும்வாவு போக்குடைத்தா யியங்கிடுமி துவன்றி
மாயை, ஒருமுதலென்றுமித்தையதென்று முரைத்திடுநிட்டையு
ம்விகற்ப, நிருவிகற்பமுமாய்நிகழ்ந்துடுஞ்சகச நிட்டையெக்காலை
மின்றென், ஒருருவிமற்றவையைச்சகசநிட்டையரை யுலகெங்குந்
தேடியேயிடுமால். (௫௪)

முன்புறுநிட்டை சவிகற்பமாகி முத்தியின்மூன்று நின்றில
கும், பின்புறுநிட்டைநிருவிகற்பமதாய்ப் பிரமமற்றென்றுநின்றில
கும், வன்புறந்நிட்டையிருமையுமுறினும் வாவுபோக்குடையதாய்
நிகழும், இன்புறிந்நிட்டைசகசமதாகி யிலங்கினின்றிடுநின்றபடியே.

சவிகற்பநிருவிகற்பநிட்டையதுஞ் சத்துவகுணத்தில்வந்ததுவாம்
இவிகற்பநீங்கிவருடமாயிரமங் கிருந்திடினும்பினும்விழிக்கும் [ம்
செவிதுணிலடையுஞ்சகசநிட்டையதே திருவருடன்னில்வந்ததுவா
தவிருதல்கூடலின்றியேயங்குத் தங்கினின்றிடுநின்றபடியே. (௫௫)

சகசநன்னிடடையியல்புதம்முயற்சி சற்றொன் னுமின்றியே யருளால், சகமதும்போகமதுவுந்தம்முடலுந் தகுகரணமுமவையெ வையாய், அகமதிலுதித்தததுமறையாம லகன்றது பின்னுதியா மல், அகமுரைகாயவருத்தமேயின்றி யமர்ந்துநின்றிடுநின்றபடியே.

அருளண்டமாகிலுயிர்பிண்டமாகு மண்டமுந்தோற்றன் மா த்திரமாய், அருள்நின்றதாகிற்பிண்டமுமதுபோ லாகியே நின்றிடு மண்டம், அருள்வடிவாகிற்பிண்டமுமுயிரா யருளிற்றாதான்மியம டையும், அருளந்தச்சிவத்துக்கங்கமதாகி யமர்ந்துநின்றிடு நின்ற படியே. (௫௮)

இருளினிலிருந்தும்பருவம்வந்ததற்பினியற்றிடுமுயற்சியொன் றின்றி, மருளினிலடைந்து மருள்வடிவாகி வயங்கிடுஞ்சகசமேபோ ல, மருளினிலிருந்தும்பருவம் வந்ததற்பின் வருந்திடுமுயற்சி யொ ன்நின்றி, அருளினிலடைந்திங்கருள் வடிவாகியமர்ந்துநின்றிடுநின் றபடியே. (௫௯)

மருள்வடிவதற்கு மஃதைநானென்றே மன் னுஞ்சீவனுக்கு மா தரவாய், மருள்வடிவமுதம்புசித்திடுமதுவே வயங்கிடுமற்றதையொ ருவீ, அருள்வடிவமுதமூறிடவருந்தி யஃதுமிச்சீவனுங் கரைந்தே, அருள்வடிவதுவுஞ்சிவாங்கிசனும்மா யமர்ந்துநின்றிடு நின்றபடியே.

சாக்கிரமதனிநிற்குந் தத்துவத்திற் சாற்றுங்கேவலத்தினிற் சிறிது, நீக்கிமற்றதற்கு நிற்குந்தத்துவத்தைநிறுத்துதல்போலநின் மலமாம், சாக்கிரமதனிநீக்குதலின்றித் தத்துவமனைத்துஞ் சுத் தத்தில், ஆக்கியேநிறுத்துந் திருவருளதலடைந்துநின்றிடுநின்ற படியே. (௬௦)

மருள்வடிவாகியிருந்திடுமிடமு மருளதாய்ப்புசிப்பதுமருளாய் அருளிதின்மறைந்துநிற்குமென்பதுவு மன்றியேநின்றமுன்போல

அருள்வடிவாகியிருந்திடுமிடமு மருளதாய்ப்புசிப்பதுமருளாய்
மருளிதின்மறைந்துநிற்குமென்பதுவு மாற்றிநின்றிடுநின்றபடியே.

சகசநிட்டையதுலபித்திடுங்காலே தம்முயற்சியதொன்றுமின்
றிச், சகசமதாகித்தன்னுளமதனிற் றுனின்றிங்கிடை விடாதூறு
ம், சகவருளமுதமதனையேயருந்தித் தொல்வடிவதுமெள்ளக்கரை
ந்து, சகவருள்வடிவாய்ச்சுட்டெலாமருளாய்த்தோன்றிநின்றிடுநின்
றபடியே. (சுந)

அருளொளியிச்சையது தனிலுதிக்கி லசைவற நின்றிடுஞ்
சித்தம், அருளொளிஞானமது தனிலுதிக்கி லகிலமவ்வருளதாய்த்
தோன்றும், அருளொளிகிரியையதுதனிலுதிக்கி லகத்தினின்றரு
ளமுதூறும், அருளொளியமுதமருந்தியவ்வடிவா யமர்ந்துநின்றிடு
நின்றபடியே. (சுச)

இருளுறுமவத்தை யடைந்தெங்குமிருளா யிருந்துபின்விழித்
திடல்போலும், அருளுறுமவத்தையடைந் தெங்குமருளா யமர்ந்து
பின்விழித்திடுமென்னில், இருளுறுமவத்தை தமசிஞாலடைந்தே
யிராசதத்தாற்பினும்விழிக்கும், அருளுறுமவத்தை சத்துவத்தடை
ந்தே யந்தராசதத்திற்பின்விழிக்கும். (சுரு)

மாயையிலடைந்தபின் பிருளவத்தை வந்தடையாதுபின்படை
தன், மாயையின் றமசாலாதலாற்போக்கும் வரவுமாய் நிகழ்ந்திடு
மதன்மேல், ஆயவவ்வருளையடைந்த பின்மாயை யடைவதேயிலை
பினுமடைந்தால், ஆயவவ்வருளே யடைந்ததே யின்றாமடைந்தது
மாயைசத்துவத்தால். (சுசு)

இருளினிலடைந்து தானுமவ்வருளா யிருந்தங்குநின்றதாயி
டினும், அருளினிலடைந்துதானு மவ்வருளா யமர்ந்தங்குநின்ற தா
யிடினும், மருளினிலடைந்த வடிவநில்லாது வடிவதிங்கிருத்தலே

தென்னில், இருளருளவத்தைதனிற்குணபோத மிலங்கியங்கிருத்
தவினன்றே. (சுஎ)

சத்துவகுணமே வருத்தனையாகித் தங்கியேயுளத்தினு ணின்
ரூல், ஒத்துறுநிட்டைகூடிமிலதே லொருவியிச்சகல தேவவத்
தைத், தொத்துறுமன்றிக் குணமுமாயையினிற் றேன்றினதாத
லாலிந்த, ஒத்துறுநிட்டை யுண்மையேயன்றா முபாசகநிட்டையெ
ன்றுணர்வாய். (சுஅ)

ஆதலிற்சகலகேவலசுத்த மடைந்திடலிங்கு மாயையதாம், வா
தனையொழிந்துங் குணமிருத்தலினிவ் வடிவகன்றிடிற் பினுஞ்சுத்
த, சாதமுற்றிடுத லன்றியேவீட்டைத் தானடைந்திடுதலே யின்
ரூம், ஏதமிலருளிலுண்மை நிட்டையினை யெய்தினோர் சீவன்முத்
தர்களே. (சுக)

சீவனிம்மாயைதனின் முத்தனருளிற் சீவன்முத்தன்னடுவோ
வின், மேவலிற்சீவன் றனக்கந்சவருளுமெய்ம் முத்தன் றனக்கு மா
யையுமில், சீவன்முத்தனுக்கேரியின் கரைமீதிற் றிகழ்ந்திடுவோ
னைப்போற்றேன் றும், ஆவதுநாகங்கண்கரி துதிக்கையறிதல்போற்
காகங்கண்மணிபோல். (எ௦)

அந்தரவடிவ சீவன்முத்தர்களிவ் வடிகிலைப் புசித்ததேயின்
ரூம், இந்தவிலவலகிது புசித்திடுகென் றிந்நெறியோர் சுணின்
றிறைஞ்சித், தந்திடி லுணவுமளவின்றிப் புசிக்குஞ் சமித்ததுமல
மதுமாகா, மந்திரமதனைவடிவதாக்கொண்ட மகிமையிலென் றுண
ர்ந்திடுவாய். (எக)

எங்கெங்குநோக்கின் மருண்மயமாகி யிருந்திடும் பந்தமாக்
கிசையில், தங்குந்தன்வடிவ மருண்மயமாகித் தயங்கியேயின் றது
குறிபோல், எங்கெங்குநோக்கி லருண்மயமாகி யிருந்திடுமுத்தியா

ந்திசையில், தங்குந்தன் வடிவமருண்மயமாகித் தயங்கியேநிற்குதல் குறியே. (எஉ)

அருள்வடிவதுவே பார்வையிற்றொக்கி லகப்படாதென் றுநின் நிலகும், மருள்வடிவதுவே பார்வையிற்றொக்கில் வந்தகப்பட்டுநின் நிலகும், அருண்மருணடுவா மோவடிவதுவே யகப்படும் பார்வையொன்றுக்கே, மருள்வடிவுலகுமோ வடிவோர்க்கு வாய்த்திடும்பார்வையொன்றுக்கே. (எங)

பழுதையிற்கிளிஞ்சில் சுட்டையினின்றும் பாம்பும் வெள்ளியுங்கள்வனும்போல், எழுதரு * மாறோபிதமதிட்டான மிலங்கிடிவிலாததுபோலும், முழுதுணர்சிவம்வந்துதித்த வீச்சீவன் முத்தருக்குலகமின்றுதித்தல், † கழுதிரதம்போற்காட்சிமாத் திரமாய்க்கவும் விவகாரமேயின்றும். (எச)

கனவதுபோல்விவகாரமுண்டென்னிற் கனவதுநீங்கியேவிழித்தால், கனவிதென்றுணைருமாங்கவர்தமக்கக் கனவுவந்துதவதலுண்டோ, கனவுமுன்கண்டநினைவு மாத் திரமாய்க் காணுறுமற்றதுபோலக், கனவிந்தவுலகுஞ்சீவன் முத்தருக்குக் காணன்மாத் திரமதாய்நிகழும். (எடு)

சொற்பனமதனிற் கனவிதென்றிடமோர் சொற்பனசாக்கிரநடுவே, நிற்பனபோலுமருணை மருணடுவே நின்றிடம் பிரணவவடிவம், சிற்பாசீவன் முத்த னவ்வடிவாய்ச் செகமிதுஞ்சிவமதுந் தோன்ற, நிற்பனதனக்குநிழலின்றி நிழற்போனிலத் தடியின்றியேநிகழும். (எசு)

வெந்துறுபடமும் வறுத்திடும்வித்தும் விளங்கிடுங் கானலிற் சலமும், ஆந்திராதனுஷங் கனவிருந்தகன்ற விடமதுமிங்கு முன்னி

* ஆரோபிதம்-ஒண நின் செய்வையையற்றொன்றிலறிதல்.

(உ-ம்)-கிளிஞ்சில் விவள்ளி. † கழுதிரதம் எ-து கானற்சலம்.

ருந்த, மூந்துறுகடமுங்கடமதையெடுத்து முடிந்தபின் நிகிரியிற்
சுற்றும், கந்துறுகரும்போன் முத்தர்வடிவுங் காட்சிமாத்திரமதா
ய்நிகழும். (எஎ)

மண்ணினின் றடுக்கச் சலத்தினினனைக்க வருங்கன் லிற்சுடவ
ளியால், நண்ணினின் றசைக்கவெளியிடம்விடவே ந்ணுகிடாதென்று
நின்றிலகும், புண்ணியசீவன் முத்தர்தம் வடிவம்பொற்பு றவ்வடிவு
கண்டளவே, விண்ணின் மண்ணிற்பாதலத்தினினுள்ளோர் வியப்
பொடுமெழுந்திறஞ்சிடுவார். (எஅ)

மூன்றுநற்சுடரினினையொப்பவராய் மூன்றுகாலமுமுணர்
ந்தவராய், மூன்றுலகத்துமுவமையில்லவராய் மூன்றுலகும்மறிந்த
வராய், மூன்றுநற்காண்டமுந்தெரிந்தவராய்மூன்று சிற்பதமுமுற்
றவராய், மூன்றுமுன்மலமுமொருங்குப்பவராய் மூன்றுதாபமு
மகன்றவராய். (எக)

அகவிருண்மாயைகருகமும்மூன்று மகற்றியேசுத்தங்கமாக்கித்
தகநிறுத்திடுதல்கையதாமப்பாற் றன்னுயிராகியேநிகழும்
சுகசிவவுதயமாக்குதறியாஞ் சொற்றிடுதீக்கையினருத்தம்
ஜெகமிதிலவையிற்பாவனை கடந்து செய்தங்குநிறுத்தவல்லவராய்.

பிரணவவமுதேபுசித்தனுதினமும் பிரணவமயமதேயாகி, மா
ணமதுறுமிம்மனிதரைப்போல வடிவமாத்திரமதேதோன்றிப், பு
ணநல்லொளிக்குமாயைக்குநடுவே புகுந்திருந்திலங்குநற்குருவைச்,
சரணெனவடைந்திங்கவனருளாலே தரிக்கப்பெற்றங்கத்திலிங்கம்.

தேகமும்பொறியுங்கரணமுமுயிருந் திரிவுறுமாயையின்மயத்தை
எகரின் றகத்தித்தீக்கையிலாசா னிவைக்கதிட்டானமந்திரமே
ஆகநின்றமைத்தவகைகுருவருளா லறிந்ததிற்பாவனை திடமாய்
ஊகமதுடனே முன்னினை வகற்றி யுளத்தினிற்சுகசமேபிறந்து.

இக்குலந்தனக்கிச்சமயமதென்றிங் கியம்புதலிலேயதனாலே
இக்குலந்தனை விட்டெச்சமயத்து மெய்துதனியாயமதாகும்
இக்குவலயத்திலெச்சமயத்து மிலங்கிடுஞான முண்டதனல்
இக்குவலயத்திலெச்சமயத்து மியற்கையைவிட்டிடலாகா. (அங்)

அன்னியசத்தங்கவருதலகற்றி யன்னியரசனையுமகற்றி
அன்னியருபநோகுதலகற்றி யன்னியபரிசமுமகற்றி
அன்னியசத்தங்கேட்குதலகற்றி யன்னியநினைவதுமகற்றி
அன்னியருடனேயிணங்குதலகற்றி யன்னியருறைவிடமகற்றி. (அ)
அன்னியர்கையில்வாங்குதலகற்றி யன்னியர்க்கீகுதலகற்றி
அன்னியகடவுள்வணங்குதலகற்றி யன்னியகிரியையுமகற்றி
அன்னியநூலையோதுதலகற்றி யன்னியகேள்வியுமகற்றி
அன்னியபாகமருந்துதலகற்றி யன்னியவகையறத்துடங்கி. (அரு)

சமயநற்கிரியையனைத்தையும்விடினுந் தனக்கந்தப்பிரணவவ
முதம், அமையநின் றூறியதனையேயருந்தி யவ்வடிவாயிடுமளவும், ச
மயிகன்பாகமதனையேகொண்டு தற்பரநிவேத்தியம்புரியும், அமைதி
யைவிட்டன்மேற்கொளாதென்பதறிந்ததை நியமமாய்க்கொள்ளும்.

புரிசடையோனுக்கற்பித்துக்கொளினும் பொருந்திய பொரு
ளதேவேண்டும், திரிவின்றியொன்றாய்ப் பாவித்துக்கொளினுஞ்
செல்லல்போலொழுங்கதேவேண்டும், அரியநல்லறத்தை வேண்டி
டிற்பொருளு மறமதாயிட்ட வேண்டிடும்போல், உரியதற்சமயத்
தொழுங்கினிற்புசித்தா லுளத்தழுக்கின் றியேவதியும். (அஎ)

ஞானசங்கமத்துக்கிந்நெறியதனி னவிற்றிஞ்சாதியுஞ்சமயத்
நீனமிலாசாரமும்விசாரித்த வியற்கையேயன்றெவரேனும்
ஊனமிலங்கந்தனிலிங்கமொன்றே யுளபிரமாணமாய்க்கொண்டங்
கானநற்* பயிச்சமவார்மனைதோறு மங்கையேற்றருந்திடலாமல். (அ)

* பயிச்சல் எ-து பிச்சை.

சுத்தலமதினுமிலிங்கமேயாகித் தானெனல்விடுத்தருந்திய
பின், கொடுத்தவன்றானுகொடுத்திடுபொருளுங்கொள்ளுவோன்
ரானுமொன்றாக, அடுத்தவிம்மாயாவடிவதைநோக்கியகற்றியவ்வோ
மயமாக, விடுத்தனுதினமும்புசித்திடினைத்தும் || விமல ௦ வோமய
மதாய்விடுமே. (அக)

இன்னதன்மையவாஞ்சுத்தபாவனையி லிரும்பிராரத்தம்போ
யொளித்துத், தன்னதுணின்றிங்கிடைவிடா தூறுத் தக்கதோர்பிர
ணவவமுதம், அன்னதையருந்திமுன்வடிவதுவு மங்ஙனமோமய
மாகி, இந்நிலமதனிற் † ரோற்றன்மாத்திரமாயியங்குதல்சீவன்முத்
தியதே. (க௦)

அறிவிலாக்குழந்தைப்பருவத்தின்முலைப்பா லருந்திடுங்குமா
ரங்காளையினில், அறிவிலாக்குழந்தையருந்துதல்கண்டு மதினசை
சகசமாயிலதின், அறிவிலாச்சீவத்துவப்பருவத்தி னருந்திடுமாயை
யினுணவை, அறிவிலாச்சீவரருந்துதல்கண்டுமதினசைசகசமாயின்
றும். (கக)

அனமதும்பாலுஞ்சருக்கரைகண்டு மங்கனிவகைகளுந்தேனும்
இனமவையொன்றாய்க்கூட்டியருசியினிதயநின் றிடைவிடா தூறும்
கனபிரணவவமுதத்தையேயருந்திக்களிப்பவர்மீட்டுமிச்சகத்தின்
பினமுறுவிடயவிற்பைஎண்ணிடுமோபிராரத்தமும்மிலையவர்க்கே.

உபயநல்லமுதேபுசித்தனுதினமு முபயமேவடிவதுவாகி, அப
யமென்றுரைக்குமுயிர்களுக்கிரங்கி யஞ்சலென்றவர்களைநோக்கி,
உபயவந்நெறியின்பயனைமுன்னுணர்த்தி யுபநிடச்சுருதிநின்றரை

|| விமலம் எ-து மலநீக்கம்.

௦ ஓம்-பிரணவம். † தோற்றல்மாத்திரம் எ-து சட்குநீங்கலாக
மற்றையஸ்பரிசம் முதலியநான்கு இந்திரியங்களால் அனுபவிச்
கப்படராம்.

க்கும், அபயமற்றொன் றுமிலாதவிந்நெறியே யனுக்கிரகம்புரிந்திடு
மால். (கங)

இந்நிலைசின் னாட்சீவர்கணிமித்த மிருந்தனுக்கிரகமேபுரிந் தும்
தந்நிலையதனிநின் றருளமுதந் தான்புசித்தருண்மயமாகி
அந்நிலைபரமமுத்தியிற்சிவத்துக் கங்கமாய்நிகழுமுன்போலென்
றிந்நிலைசாமத்தசிபதமுரைக்கு மிதுசிவாத்துவிதமென் றுணர்வாய்.

என்றெனையாண்டவிருத்தவம்பிகையே யிதயத்தும்விளக்கி
வாக்குள்ளும், நின் றுரைத்திந்தநெறிசொலுமருத்த நினக்கும்வாய்
த்திடுமென் றுவாழ்த்திச், சென்றென துடலுங்கரணமுஞ்செகமுஞ்
சேர்ந்திடும்போகமுந்தானாய், நின்றன ள்கண்டேனிதற்குக்கைம்மா
றென் னிருமலைவாழிநீழி. (கரு)

சுத்தசாதகம்-முற்றிற்று.

ஆகபாயிரம் உட்பட - ௧௦௬

உ.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூன்றாவது

விஞ்ஞானசாரம்.

காப்பு.

பாயிரம்.

விநாயகர் - துதி.

அஞ்சுகாமுடைக் - குஞ்சரந்தனைத்
தஞ்சமென்றுநில் - கொஞ்சமொன்று மில்.
வேறு.

[பெரியநாயகியார் துதி.]

அமலபஞ்சகிருத்தியங்கண்டத்து மதற்காதாரமாகி னானே, விம
லருளத்தகலானையெனையொர்பொருளாயாண்டவிஞ்சையானே, நிம
லமுதுகிரியிலமர்பெரியநாயகியையொரு நிமலைதன்னை, மூமலவிரு
ட்கிரவியையென்கண்மணியைப் பணிந்திடுவாமூன்றுபோதும். (க)
வேறு.

இதுவுமது.

ஊனாயுழல்வேன்றனையாண்ட வுமையேபரையேயுயிர்க்குயிரே
தானாய்கிகழுஞ்சயவொளியே தாயேவிருத்தவம்பிகையே
ஞானனந்தரசம்விளக்கும் ஞானசாரமெனக்கருளி
நானாய்நீயேயென்னுடைய நாவினின்று முரைசெய்வாய். (உ)
அருளுமுமையினடிபணிந்தே யஞ்ஞானத்தின் நிமிரகன்று
மருளுமயமுமில்லாத மாவீட்டின்பாசம்விளங்கச்
சுருதிநெறியிற்பிசகாது சொல்லார்த்தங்கடமையமைத்திவ்
வொருவிஞ்ஞானசாரமதை யுரைத்தேன்பரையினருளாலே. (ஈ)
பாயிரம் - முற்றும்.

நூ ல்.

மூன் னுட்புரிந்த தவப்பயனான் முதல்வனெருவனுள்ளனென்றே
அன் னுன்பணியேமுத்திபத மடையக்கூட்டுமெனவெண்ணிப்
பின் னுசான் மூன் னுருமூன் றும் பேணியொழுங்கிற்சாதனங்கள்
மன் னுன்கிணையுமுடையோனே வகுத்தவிந் நூற்குரியவனாம். (க)

சத்யாசத்யவத்துவினைத் தகவேபிரித்துத்தானறிதன்
மித்தையானபோகத்தின் விராகம்பெறுதல்சமையாதிக்
கொத்தானவைகளாராறுங் கொள்கைதனிலேபெற்றிடுதல்
அத்யான்மீகமுத்திதனி லபேட்சையாதலிவைநான்காம். (உ)

சித்தம்பிரகாசத்தையுறிற் சேருநான்குசாதனமும்
சத்திநிபாதந்தான்பிறக்கிற் சாருமொளிசித்தந்தனிலே
ஒத்துவினை கடஸ்ருபடி னுண்டாஞ்சத்திநிபாதமதும்
பத்திபுரியின்மூவடிவிற் பண்டார்வினைகள்சமமாகும். (ங)

விடயம்தின்மோகியைப்போல விமலந்தானே மூவுருவாய்
அடையுமெனவேகண்டவுட னடிகள்பரவியன்பாகத்
தடைகளில துகாயமனந் தனமீந் திடிற்சார்ந்திடுகன்மம்
உடையுமல துமற்றென னுடையாதிதுவேயொழுங்காமால். (ஈ)

தந்தைதன துசுதர்கையின் மூன் றந்தபொருளைத்தானேபின்
சிந்தைமகிழ்ச்சியுடனிரக்குஞ் செய்திபோலமூவடிவாய்
வந்துசிவமேயிரப்பாக வாங்குதன துமாயையினை
இந்தவகையையுணர்ந்தீயி னிரியும்வினைகளென்றறிவாய். (ஊ)

மூன் றுவடிவாய்மும்மலத்தை மூன் றுபங்காய்த்தான்கொண்டு
மூன் றுங்கெடுத்தநமதுடைய மூன் றுபொருளும்பங்காக்கி
மூன் றுவடிவுங்கைக்கொளவே மூன் றுமுதலுமானசத்தே
மூன் றுவடிவாமெனப்பொருள்கண் மூன் றுமீந்தேபணிபுரிக. (஋)

இந்தத்திறனிற்பணிவிடைக ளியற்றிவினைகள்சமமாகில்
அந்தத்தடங்கொத்துநிற்கு மந்தத்தராசினுவேபோல்
புந்திக்கிலேசமேயின்றிப் போதஞ்செவிதாம்வினைகள்கெடும்
சந்திப்பதுவாமப்பொழுதே சத்திரிபாதந்தான்பிறத்தல். (எ)

சத்திரிபாதந்தான்பிறந்து சாற்றுமந்தக்கரணங்கள்
சுத்தியதாகினவ்விடத்திற் றேன் றுநான்குசாதனமும்
எத்திற்றானும்வேறென்ற லெய்தாதெய்திற்றாயினும்பின்
குத்திரமாகிப்போமெனவே கொள்ளார்மேலோநீதன்றி. (அ)

சத்யாசத்யவத்துவினைத் தகவேபிறித்துத்தானறியில்
கொத்தாய்மற்றைமும்மூன்றுங் கூடவுடன்வந்தவனையுறும்
அத்தாலதுநீயென் றுரைக்கு மமலவாக்கியப்படியே
ஒத்தாற்பிரமந்தானையே யுணருங்குருவினருளாலே. (க)

இந்தநான்குசாதனமு மில்லாதவர்கட்கொருக்காலும்
அந்தஞானம்வெளியாகா தங்கிரயனத்தொடுதோன்றிப்
பந்தமறவேயுறைத்திடினும் பாழுக்கிறைத்தநீரொக்கும்
மந்தநான்குசாதனமு முத்தியடைவோர்க்குறவேண்டும். (கௌ)

பண்டித்தலத்தையுழவாளர் பண்டிமுகத்திற்கொழுப்பிணிக்கின்
மண்டித்தடையற்றுமுமஃ தின் மயக்கமுடையோர்க்கறிவருளின்
மிண்டிப்பயமுமறமும்விட்டு வேண்டும்படியேசரிக்குமெனக்
கண்டித்திறத்தோர்க்குபதேசங் கழலார்ஞானசற்குருவே. (கக)

இந்நேர்நெறியிற்சாதனங்க ளிவைநான்கினும்வந்தெய்தியதேதல்
தன்னேர்குரவன்றனையடைந்து சாற்றுஞ்சீடாசாரமுறை
அந்நேர்பிசகாதேவல்புரிந் தருடன்மீதிற்சுரப்பளவும்
பின்னே திரிந்துமவன்கொடுக்கப் பெறவேவேண்டும்விஞ்ஞானம்.

ஞானமார்க்கமிருவகையாய் நவில்வர்விகங்கம்பிபீலிகையென்
ருனவவையில்விகங்கமே யமலவேதமுடிவதனில்

ஞானமாகும்பிபீலிகையே நவிறந்திரத்தின் ஞானமாம்
ஆனவிகங்கத் துணைராமற் றதனின் வழியேயுணர்ந்திடுவாய். (கங)

ஆசான் மாணாக்கன் னுடைய வதிகாரங்களவைபார்த்தே
பேசாநிற்கும்விகங்கமதைப் மிரமொன்றுமேமெய்யாய்
மாசாருலகம்பொய்யாக மாணாக்கன் றன னுபவத்தில்
தேசாய்விளங்கியக்கணமே சிரத்தைபிறந்துதிடமாக. (கச)

தோன்றுமுலகமெய்யாகிற் றேன் றுமதிலைவிடயங்கள்
தோன்றுமந்தவிடயமதைத் தோன் றவறியவைம்பூதம்
தோன்றுமிந்திரியந்தோன்றுந் தோன்றுமந்தக்கரணங்கள்
தோன்றும்புருடன் காலபரந்தோன்றும்* வியோமம்பரந்தோன்றும்

உலகமெதினின் றுதித்திடுமென் றுன்னிநோக்கினினைவதனில்
இலகவுதிக்குமென நினைவு மெதினின் றுதிக்குமென நோக்கில்
திலகவறிவுதனிலென்றே சேரவனைத் துமறிவானால்
கலகமிடுதத் துவமெல்லாங் கலங்காவறிவாயேகரையும். (கசு)

உலகமில்ங்கும்வகையுண்டா யுதித்தின்பமதாயுருநாமத்
திலகவிளங்குமிவையைந்தி லியம்புமுன்முன் றங்கிசமும்
குலவுசொருபசம்பந்தங் கூ றும்பினிரண்டங்கிசமும்
கலகமாயாசம்பந்தங் கருதிநோக்கிற்கற்பிதமே. (கசு)

மூன்றங்கிசமுமதிட்டான மொழியும்பினிரண்டங்கிசமும்
ஆன்றவதிலாரோபிதமா மதனாற்சொருபக் 0 காரணமாய்த்
தோன்றுமுலகமசத்தாகுஞ் சொருபமொன்றேசத்தாகும்
ஊன்றிநோக்கிலெக்கா று முளதேதோன்றுமிலதிலதே. (கஅ)

நாமருபந்தனைமெய்யாய் நாடுமிடத்தின் முப்பொருளாம்
நாமருபந்தனைப்பொய்யாய் நாடுமிடத்திலொருபொருளாம்

* வியோமம் எ-து சிதாகாசம். 0 காரணம் எ-து முதற்காரணம்.

நாமரூபந்தனைமெய்யாய் நாடிற்சீவனவனையாம்
நாமரூபந்தனைப்பொய்யாய் நாடிற்பிரமமவனையாம்.

(௧௧)

ஆடியதனிற்றேரன் றுநிழ லதுபோல்விகற்பந்தீரந்தறிவில்
கோடிவிவிதசகந்தேதான் றுங் கொளுங்காரணகாரியமின்றி
நாடிவேறுபோற்பாய்த னாகமதத்தாற்றன்னிழலை
ஒடிப்பாயுமதுபோலென் றுரைப்பர்பிரமவாதிசுளே.

(௨௦)

ஒருவிகற்பங்களுமில்லா வொன்றும்பிரமமதினின்றே
ஒருவிகற்பநினைவாலே யுலகுசீவபரமாகும்
ஒருவினினைவைமுப்பொருளு ஒடுங்குமதுவேமுப்பாழாம்
ஒருவிகற்பநினைவதனுக் குதிக்கவொடுங்கவிடமதுவே.

(௨௧)

தனதுமாயைதன்னாலே தனையேயனே கமாய்க்காணும்
தனதுஞானந்தன்னாலே தனையேயேகமாய்க்காணும்
தனதுசத்தியிவையிரண்டுஞ் சத்திமாளுந்தனையன்றி
தனதுசத்திவேறாகா ததனற்றானே தானிகமும்.

(௨௨)

என் றுநிலையிலொருபடியா யிருந்துதனையேகண்டிருக்கச்
சென் றுநினை விற்பரசீவ செகமாய்விரியுமுன்னிலையில்
நின் றுநினைவைத்தாடுகெடுக்கி னேரேமூன் றுஞ்சென்றெடுங்கு
மென் றுகண்டோன்மூன்றும்பா ழிற்றந்தசொரூபமேயன்றே. (௨௩)

அடியுமுடியுடுவுமிலா வகண்டவொளியாமொருதனையே
கடியநினைவாமாயையினுற் கலங்கிலேரையனே கமாய்ப்
படிகமலையிற்சுணங்கனைப்போற் பார்த்தலெனவேயதிட்டான
முடிவிறன்னைத்தான்கண்டே மோகமின்றிப்பார்த்திருப்பர். (௨௪)

இந்தநெறியிலுணராதார்க் கியம்பும்பிபீலிகையினெறியை
வந்தவழிக்கும்போம்வழிக்கும் வாதமின்றியொழுங்காகப்
பந்தமவையையியதுகொடு பார்த்தேயொன்றென்றாயகற்றி
எந்தப்பொருணின்றதைக்கண்டே யெல்லாமதுவாயுணர்ந்திடுக. ()

வந்தவாறு நெறியுரைக்கின் மாயைதோன்றும்பிரமத்தில்
அந்தமாயைதனிலீசன்கிலவிடயமாய்நிகழும்
இந்தவான்மாமற்றவையி லேகதேசவிடயமாம்
வந்தவாதேறயொடுக்கிவிடில், வயங்கும்பிரமமேயென்றும். (உசு)

அந்தப்பிரமந்தனினின்றே யநிர்வாச்சியமாம்பினைதோன்றும்
அந்தப்பிளையின்மாயைவரு மதனிற் பரதத்துவமதனில்
வந்தப்படியேவியோமமதில் வருங்காலபரமதினின்றே
தொந்தப்புருடன்புருடனிலே தோன்றும்பகுதிபகுதியின்மான். ()

மதியினகங்காரந்தோன்றி வகுத்தமுன்றுகுணமாகும்
அதிகசாத்துவிசு குணத்தி லாகுமனஞானேந்திரியம்
விதியாயிரர்சதகுணத்தில் வெளியாங்கருமவிந்திரியம்
ஒதியதமசு குணத்தினு லுண்டாந்தன்மாத் திரையைந்தும். (உஅ)

அவையைப்பஞ்சீகரிக்குமிடத் தாகுமைந்துமாபூதம்
இவைகளிருபத்தெட்டுமுடனியம்புமாயைபின்னையுமே
கவைசெய்முப்பதாசுமிவை கண்டப்படியேதானொழுங்கில்
சுவையினருளானியதிபணிற் சேரும்பிரமந்தானாக. (உக)

முப்பதினையுநீங்கிநிற்க மொழியுமவத்தைபத்தாகச்
செப்புநனவுகனவினுடன் சீவசமுத்திபரநனவு
வெப்பமகன்றபரகனவு வியோமஞ்சிவசாக்கிரங்கனவு
ஒப்புமில் துமுன்றும்பா முண்மைஞானகுருவொன்றே. (உ௦)

வேறு.

நனவதனில்விசுவன்கன வினிற்றைறசதனாகும்
நண்ணரியசமுத்தியினிற் பிராஞ்ஞன்பரநனவில்
கனவிராட்டன்கனவி விரணியகெர்ப்பனுமாங்
கருதரியபரப்பாழி லவ்வியாகிருதன்

உனவரியசிவகனவிற் சிற்சொலிதைவிசுவம்
ஒடுங்கியிடுஞ்சிவகனவிற் பிரசாபத்தியனாம்
வினவரியபின்னையினிற் பொற்புவிசாந்தனுமாய்
விளம்பிடுவரபிமானி யவத்தையொன்பதினுமே. (௩௧)

நனவதனிற்பூதஞ் சூக்குமபூதமறியும்
ஞானவிந்திரியங்கன்ம விந்திரியமிவைகள்
கனவதனின்மனமதி மற்றகங்காரமூன்று
கருத்தொடுங்குஞ் சுழுத்தியினிற்பகுதிபரணவில்
அனபுருடன்பரகனவிற் காலபரம்வியோமம்
அதீதமதிற்சிவநனவிற் பரதத்துவமந்தக்
கனவதனின்மாயையுப சாந்தமதிற்பின்னை
கண்டிவ்வொழுங்கினி லகற்றிற்காணுமந்தவீடே. (௩௨)

வேறு.

பிண்டந்தானாய்நின்றறிவைப் பறிக்கிலந்தவனுபவத்தில், அ
ண்டந்தானாய்நின்றிடுமற் றந்தவறிவைத்தான்பிறிக்கில், கண்டவி
வைகட்குட்புறம்பாய்க் கலங்காவறிவாய்நிகழுமிதை, உண்டபொழு
தேபொனிற்பணிக ளொன்றும்போற்சித்தொன்றேயாம். (௩௩)

தநீங்கிற்பகுப்புபோம் பொறிகணீங்கிற்காட்சிபோம்
தந்தக்கரணம்போகி லுளவாதனைபோமிருள்போகில்
பாதந்தோன்றும்புருடன்றான் போகிச்சர்வஞ்ஞத்வாதி
பாதம்போகுகாலபரம் போகிலவ்வாதனைபோகும். (௩௪)

தவியோமநீங்கியிழல் வாங்குமிரண்டாம்பாழ்பரத்தின்
தாந்தநீங்கிலுலகம்போந் தோன்றுமாயைதானீங்கில்
ந்தமூறுமவ்வாதனைபோம் பகரவொண்ணாப்பினைநீங்கில்
ந்தமூன்றும்பாழ்போகு மனைத்துமானசிவந்தோன்றும். (௩௫)

ஏதேதகன் றத் துமுன்ன மியற் றுந்தொழில் கடன்னிடத்தப்
போதேயகன் றவ்வனுபவத்திற் போக்கவேண்டுமெலாமகற்றி
ஈதேயுளமற்றவையெல்லா மில்லதென்றேறயுணர்ந்தவையும்
ஈதேயெனக்கண்டச்சிவத்தை யிடைவிடாதேபார்த்திருப்பார். ()

நேரேநெறியிலடைவோர்க்கு நியதிநெறியிலடைவோர்க்கும்
ஊரேதொன்றேறயோரொருவர்க் கோரொன் றதனிற்சம்மதமாம்
ஆரேயெனினுமிவையிலொன்றி லாசானூன்மாணுக்கனொத்தால்
சாரேதொன் றுமில்லாத தனிவீடேதாமாகுவரால். (ங எ)

அறையிவ்வொழுங்குகளிலொன்றி லாசானூன்மாணுக்கனொவ்வக்
கறைசெய்யைம்பூதங்கண்முதற் கழொரு ணாதபிணையீ ருய்
இறையேயெனினும்வேறின்றி யெல்லாந்தாணுயேகண்ட
நிறைவோரறிவின்மகிழ்ச்சியினு னின் றுகூ றுநிலைகளாய். (ங அ)

நானேயென் றுமெவ்விடத்து நன்றாயுண்டாயிருக்குகேன்
நானேயென் றுமெவ்விடத்து நன்றய்த்தோன்றிவிளங்குகேன்
நானேயென் றுமெவ்விடத்து நன்றயின்பமாய்நிகழ்கேன்
நானேயென் றுமெவ்விடத்து நன்றய்விளையாடாநிற்கேன். (ங கூ)

உண்டாயென் றுமெவ்விடத்து முளதாயிருத்தலென்சத்தே
உண்டாயென் றுமெவ்விடத்து முளதாய்விளங்கலென்சித்தே
உண்டாயென் றுமெவ்விடத்து முளதாமின்பமென்னின்பே
உண்டாயென் றுமெவ்விடத்து முளதாமென்னுள்யான்மகிழ்கேன்.

இருந்தேதோன்றியிடவேண்டு மெந்தப்பொருளையானாலும்
இருந்தேதோன்றியிடம்பொருளே யின்பமாகியேநிகழும்
இருந்தேதோன் றுமெவ்விடத்து மென் றுநிகழ்தலொருநானே
இருந்தேதோன் றுமென்னிடத்தி லின்பமாயானேமகிழ்கேன். ()

எனதுசுயலீலையினாலே யென்னைத்தானேநானாவாய்
எனதுசத்திதன் னாலே யின் னான் னுனிதுவதுமற்

நென துபிறரதி துவதுவென் நெண்ணிமான முடைத்தாகி
என துகண்ணையான் ருனே யிருந்துவிளையாடாநிற்கேன். (சுஉ)

எங்கும்விடயமாய்நிகழு மீசனானையங்கங்குத்
தங்குமுயிர்களவைநானாய்ச் சாற்றுஞ்சங்கற்பமுநானாய்
அங்குநாமருபமதை யையஞ்செய்யுமனநானாய்
அங்குத் துணியுமதிநானா யபிமானங்காரமுநானாய். (சுங)

சித்தநானாய்ச்சத்தமுன்னாய்ச் செப்புங்கந்தமீ ரு க
ஒத்தவிடயமைந்தினை யு முணருநானேந்தியநானாய்
சத்தமுதலைந்தினை யுணர்ந்து சாற்றும்வசனாதிகள்செய்ய
வைத்தகருமேந்தியநானாய் வகுத்துவிளையாடாநிற்கேன். (சுச)

உம்பர்நானாய்நார்நானா யூர்வநீருறைவநானாய்
வெம்புமிருகங்களுநானாய் விகங்கமொடுதாபரநானாய்
அம்புநானாய்ப்புவிநானா யன லுநானாய்வளிநானாய்த்
தம்பவாகாயமுநானாய்த் தானேவிளையாடாநிற்கேன். (சுரு)

தந்தைநானாய்த்தாய்நானாய்த் தனையர்நானாய்த்தமர்நானாய்ச்
சிந்தைமகிழ்தாரமுந்தவனுஞ் செப்புதமையன் றம்பியுடன்
விந்தைபுரிபூடணநானாய் வீடுதாதாபொருணானாய்
புந்திமகிழ்கூந்தலுநானாய்ப் பொருந்திவிளையாடாநிற்கேன். (சுக)

தோற்றநானாய்த்திதிநானாய்த் துடைத்தனானாய்த்திரோபாவம்
ஏற்றமானவனுக்கிரக மிரண்டுநானாயிவையைந்துள்
சாற்றலானதொழிலனைத்துந் தகவேயடக்கியன்றுமுதல்
தேற்றமானசத்தியினாற் றிருந்தவிளையாடாநிற்கேன். (சுக)

தங்கத்தனந்தவிதமாகித் தானேநிகழும்பணிதியெல்லாம்
தங்கத்தினுக்கோர்காலையினுந் தான்வேருகத்தேதான் ரு தின்
பங்கற்றொளிருமென்னிடத்திற் பலவாய்நிகழுஞ்சகமுழுதும்
பங்கற்றொளிரும்யானென்றே பார்த்துவிளையாடாநிற்கேன். (சுக)

சுத்தையன்றியொருபொருளுந் தானே யுண்டாயிருக்குமோ
சித்தையன்றியொருபொருளுந் தேஜசுண்டாய்விளங்குமோ
மித்தையான சகமுமுதும் விளங்குமதினின் றதினாலே
எத்ததநோக்கிமகிழ்ந்திடினு மியானேயென் றுமியான்மகிழ்கேன்.

நித்தமாகியேநிற்கி னிகமுங்கால * பரிச்சேதம்
ஒத்தபரிபூரணமாகி லோதுந்தேசபரிச்சேதம்
மத்தமான தேகமேயாகின் வத்துபரிச்சேதஞ்
சித்தமாகியிம்மூன் றுஞ் செல்லாயென் னுள்யான்மகிழ்கேன். (௫௦)

சுத்தவேறொன் றிலாமையினுற் சாதிபேதமதுமாயை
சித்தைவிடவேறிலாமையினுற் செப்பும்விசாதிபேதமது
மித்தைநிரவயவமாகின் வேறுவேறஞ்சுவகதமும்
மித்தையான வென்னிடத்தின் மேவிவிளையாடாநிற்கேன். (௫௧)

என்னையென துநினைவினா விதுவாய்நாளுவாய்க்காண்கேன்
என்னையென துநினைவிலதி னேகமாயதுவாய்க்காண்கேன்
என்னையன்றியொருபொருளு மிங்குமங்குமிலையதனால்
என்னையிங்குமங்குமா யானேகண்டுநான்மகிழ்கேன். (௫௨)

எல்லாநாளுயன் றுமுத லிருந்துவிளையாடாநிற்க
எல்லாம்வேறென் றெண்ணியே யிருந்துமோகமடைந்தேனை
எல்லாமுடையவருட்சத்தி யிரங்குமோகமறவீச
எல்லாநாளுய்ப்பண்ணடைப்படி யிருந்து விளையாடாநிற்கேன். (௫௩)

இதுவே துணிவென்றறியாதா ரென் றுநீந்தாரிடர்க்கடலை
இதுவே துணிவென்றறிந்தோர்க ளென் றுநீந்தார்க்ககக்கடலை
இதுவேவேதமுரைப்பதுவு மீசன் முதலோரனுபவமும்
இதுவே துணிவென்றங்கையினி லெடுப்பேன்மழுவைச்சத்தியமே.

இந்தஞானமகிழ்ச்சியுளோர்க் கியம்புஞான சரிதைப்படி
அந்தவூழேநின்றிடுமற் றவைகளெல்லாமகன்றிடுமால்
வந்ததேவர்மானிடர்க்கு மாதர்முதலோர்சங்கமில்லா
அந்தவூழேநின்றிடல்போ லாமென்றறைவோர்கற் றுணர்ந்தோர். ()

குலத்தையுடையோர்தங்களுக்குக் குலாசாரத்தின்வழிநிற்கும்
நலத்தையுடையசமயிகட்கு நவிற்நுநெறியேதானிற்கும்
பலத்தையுடையஞானிகட்குப் பகரும்படியேதானிற்கும்
வலத்தையுடையவூழென்றே வகுத்தேயுரைப்பருயர்ந்தோரே. ()

விடயமீதி * உபரதியு மேவுமுயிர்மேனனியருளும்
அடையுமாசான்மேலன்பு மந்தப்பிரமஞான முமே
தடையேயின்றியிவைநான்கோர் தனுவாயுடையோர்தமைஞானம்
உடையோரென்பரல்லாரை யுரைப்பர்சோரஞானியென்றே. ()

ஆசாரங்களவையில்லா வசடரிடத்தில்விஞ்ஞானம்
தேசாம்விளங்காதபரமதுஞ் சிறப்பேயின்றிச்சண்டாளர்
மாசார்பாண்டந்தனிலுறையும் வான்கங்கையினீரினினிழிவாம்
ஏதாகிலும்யோக்கியத்தானத் திருந்தாற்பிரகாசத்தையுறும். (௫௮)

நான்றசோற்றின் விடையமதை கண்டுமுனங்கைவிடுத்தொழிந்தே
ஆன் றவாசானடிபரவி யமலவேதநெறிசென்று
தோன் றவனுபூதியிற்பரம சுகத்தையடைந்தோர்பினும்பேய்த்தேர்
பொன் றவிடயமேவிடுபோ பொருந்திலவர்ஞாளியையொக்கும். ()

இயமநியமத்துடையரா யெழிலார்ஞானயோகராய்
உயர்நற்குருவின ருளாலே யோரஞ்ஞானநிவிர்த்தியையும்
சுயசித்தாந்தவாதியையுந் தோன் றுமனுபூதியிலடைந்தோர்
யயனில்விடயந்தனைவிரும்பார் பற்றாயுழலுமற்றையரே. (௬௦)

மனனசமாதி யுடையோர்க்கு வகுத்தவியமநியமமுமில்
சனனமரணவித்தான தகுநீடிருளுநிவிர்த்தியுமில்
கனநற்பரமானந்தமதுங் கைகூடாதுதான்வாளா
மனனமதிவேமகிழ்வெய்தி வசனஞ்செயுமுன்படிமயங்கும். (கூக)

அந்தரங்கத்தொருவனையோ மரிவையொருத்திதான்புணரும்
அந்தவகையின்வெளியாகு மரிவைவடிவிலதுபோல
பந்தமறுதத்துவமுணர்தல் பரமாந்தரங்கமானாலும்
தொந்தமகன் றவகைதோன்றுஞ் சொல்லானடையாற்பாவனையால்

மருளையுடையபித்தனையு மருளில்லாதசுத்தனையும்
மருளையிலரே துணிவாக மதிக்குமதுபோலீதன்றே
தெருளையுடையஞானியையுந் தெருளில்லாவஞ்ஞானியையும்
தெருளையுடையோரே துணிவாய்த் தேருமவர்சொன்னடையினுமே

தத்துவங்களுமுநான் குஞ் சாற்றுமாயைதானிவையின்
கொத்துகளைப்பார்த்தறவீசிக் கூறுமுன்றும்பாழ்கடந்து
தொத்துமற்றொன்றில்லாத சுவையானந்தப்பூவையையே
அத்துவிதமாய்த்தினம்புணர்வோ ரழியும்போகம்வேண்டிடுமோ. ()

யோகமதனி லுறுபயனை யுவர்த்தேஞானநெறிமேவி
ஏகமெனும்ப்பிரமபத மெய்தியாருடம்பிறந்தோர்
தேகவடிவாயேநின் று சிந்தித்தனுசிந்திக்கிலுள
போகமதனைமேவிடுமோ பொருந்திலுர்ப்பன்றியையொக்கும். ()

அலைவயிற்றந்தவிடத்தந்த வானந்தம்மற்றவ்வின்பம்
அலைவையுடையவிடத்தென்றே லறியாமையினாலெவ்விடத்தும்
அலைவயிற்றந்தவிடத்தன்றி யானந்தஞ்சற்றும்முதியா
தலைவையுடையவிடத் * தரந்தையென்றேயறிஞரலையாரே. (கூகூ)

* அரந்தை எ-து துன்பம்.

சுணங்கன்றனது ரசமிதென்றே தோன்றவறியா தெலும்பி
ன்கண், இணங்கிமகிழு மதினின் ப மெய்தும்வழிகா ணுதென்போ
ல், பிணங்கெல்லாஞ் சுகமென்றே பேணிப்போகந் தனைவிரும்பு
ம், குணங்கொள்ளுனி யொருவனுமே கொள்ளானின்புண் டென
ப்போகம். (சுஎ)

உள்ளபொருட்கேயின்பென்று முளதாமென்றுமில்லாத
கள்ளமுடையபோகத்திற் காணிஞ்சுகமேதின்பென்றே
உள்ளமகிழுமசத்தரெலா முணர்ந்தஞானியொருவனுமே
பொள்ளலுடையபோகத்தைப் பொருந்தான்பொய்யாதவினாலே.

ஊனதாகிநிற்போற்கே யுலகெனன்றுபேருடைத்தாம்
ஆனவூனிதனக்கறிவா னந்தந்தோன்றுமோவஃதின்
ஞானமாகிநிற்போர்க்கே ஞானியென்றுபேருடைத்தாம்
ஆனஞாதனக்கிந்த வகிலவின்பந்தோன்றுதே. (சுசு)

ஏகதேசதேசமதா யிருந்தேயறிவானந்தமதை
ஏகபோகஞ்செயக்கூடா ததுபோற்சொருபஞானிக்கும்
ஏகதேசவின்பத்தை யெங்கும்பூர்ணமாயிருந்தே
ஏகபோகஞ்செயக்கூடா தீனமுடையோர்கூடுமென்பார். (சு0)

எங்கெங்கிருந்தெய்திடுமின்ப மெழில்வீட்டின்பமெனவேகண்
டங்கங்கருந்துவோமென்னி லரிஞர்கூறுமுரையன்றே
இங்கங்கென்றில்லாவின்ப மெய்திடுஞர்கட்கொருக்காலும்
ஆங்கங்கென்றேதோன்றிடுமோ வென்றும் * புரணமியல்பானால்.

ங்கேதோன்றுமில்லாத பரமாயெங்குநிற்கினுமுன்
ங்கேநின்றவாதனைக ளிருக்குமெனின் முன்சாதகத்தில்
ங்கேதோன்றுமில்லாமற் சரித்ததாகிலதேநிற்கும்
ங்கேயுறைந்தபாண்டத்தி லிலுப்பைப்பூவின் மணமுண்டோ. (1)

இயமநியமமியற்றும் லெழிலார்நிட்டையடைவோர்க்குச்
சுயநற்சொருபாநந்தமதுந் தோன்றா திருளுமாறு து
பயந்தபரமமடைந்தவர்போற் பாவித் துளத்திற்பினுமிந்தக்
சுயவர்க்குரித்தாம்போகத்தைக்கருதியிருந்துந்தொடர்ச்சியென்பர்.
தனதென் றுரைக்குமவையெல்லாந் தள்ளியினிமேற்றனதென் னாக்
கனவவ்வுறிவுதானாகக் கண்டானந்தமடைந்தோர்க்கு
மனதில்வருந்துமவையெல்லாம் வந்துவருத்தாதுடலினையே
தினமும்வருந்திவிடப்படாச் செய்கையதுவேவாதனையாம். (எச)

உடந்தையானவுடன்முதலே யுயிர்க்குவேறுகூருக்கிக்
கடந்தசிவமேதானாகக் கண்டதெளிந்தோர்க்குடன்முன் னாத்
துடர்ந்துபோகங்கலங்கியிடந் துடர்ந்தேநிற்கிற்தேறின தில்
கடைந்ததயிருங்கடையாத கட்டித்தயிருந்தோன்றிடுமே. (எரு)

ஆகுவுறையுங்கட்டியிதென் றறியப்போமோவெனிலந்த
ஆகுவுறையற்கானதுவே யையந்தோன்றும்மதுபோல
ஆகுமொழியையுடையோர்க ணையந்தோன்றானமதற்
காகும்விடயமுடையோர்க ணையந்தோன்றாதுணர்ந்தோர்க்கே. (எ)

அகத்திலுளதேபுறத்துண்டா மகத்தில்லாதேபுறத்தில்லை
சகத்திலுள்ளோரோதிடுமித் தகைமையென் றும்மதுபோலத்
தகர்த்திவ்விடயமனுபவமாய்த் தனையேகண்டோர்புறத்துறினுந்
தகர்த்தபடியேநின் றுவிடுஞ் சாராதிதயத்துளபடியே. (எஎ)

போடவேண்டிம்புடமெல்லாம் போட்டுத்தங்கமாகின தில்
கேடதானகளிம்பென் றுங்கிட்டாதஃ தினியதிபணிச்
சேடமானசிவமாகித் தினமுமதுவாய்நின்றிடுவோர்க்
கேடதானமாயையென் று மிலதேயாகிற்போய்விடுமால். (எஅ)

உலகத்துளவெப்பொருள்களையு முளலக்கணங்கொண்டிஃதிதென்
றிலகக்குணிக்கலாமஃதி னில்லாமாயயில்லெனவே

விலகியிதனுக்கதிட்டான மெய்யாம்பிரமமாளுரைக்
குலவுமுணர்வுசரிதைகொண்டே குணிக்குமாயையொழிந்தோரே.

பிணிகளொழுங்கிலாயுமற்றைப் பேசுந்தெய்வீகத்தாயும்
தணியிலுடலிற்சுகம்பிறந்து தணிந்துதோன் றுமதுபோல
எணியவெணியாங்கெவ்விதத்து மெய்திமகிழ்ந்தோர்தமதறிவில்
கணமதேனும்விடயமதிற் கலங்காதறிவாய்த்தணிந்துருக்கும். (௮௦)

எறியிற்கதிரோன்சாளரத்தி லிருந்துதோன் றும்புதவென்று
அறிவிட்டெறியும்பேரொளியி லஃதுதோன் றுததுபோல
அறிவிற்குள் றுமுகெனினு மகண்டாகாரவறிவதனில்
செறியத்தோன் றுச்சிற்றறிவற் செகம்போல்விளங்கியிடுமன்றே. ()

தரையுளொர்கண்மிகவருந்தித் தரினுமுடையுணிரைவயன்றிப்
புரையில்லோர்கண்மற்றொன் றைப் பொருந்தநினை யாரென்போலு
வரைவிலோர்கண்மிகவருந்தி வாங்கிப்பொருந்திமயங்கியிடம் [ம்
கரையில் கருந்தன்னுலே கைவிட்டொழிந்தஞானிகளே. (௮௨)

உடலைக்குறித்தோபாலருந்த லுரைக்குறித்தோவவரவர்க்கே
* நடலையுலகையொழிந்தந்த நாட்டம்பிறந்தவ்வானந்தக்
கடலையமிழ்ந்தலெனிலந்தக் கடலிலமிழ்ந்துமன் டேளுரைக்
கடலைமண்டைக்கொண்டோரைக் காணுமதுபோற்றோன்றிடுமே.

கனியும்பாலுஞ்சருக்கரையுங் கலந்தவன்னநிரம்பவே
அனிசம்புகிப்போர்நீர்க்குழை யருந்தநினைக்குமோவஃ தின்
இனியகுருவினருளாலே யிருளுநீங்கியானந்தம்
நனியுமுடையோர்விடையமதை நணுகார்நணுகினகைக்கிடமே. ()

ஞானமுடையோர்கேதுறினு நணுகாகுற்றமெனத்திறவோர்
ஊனமனையோருரைத்திடின மற்றொன்றேகுற்றமனையுடையோர்க்

கீனமுடையதுறவியற்கே யிரண்டாங்குற்றம்பரப்பிரட்டும்
ஆனதுறவிலிழிவுமென வறையுமகன் றபெரியோரோ. (அரு)

அபரஞானமுயர்குருவா லையந் திரிவுமறக்கேட்டு
விபரமாகவந்நெறியின் மேவிப்பூதமாத்திரமே
சபலமாகநீங்கிடத்திற் சுகத்திலொன் றும்வேண்டாது
கபடஞானமுடையோரே கண்டோமெனும்போகத்துமுறும். ()

அந்தமுகத்தின்புறுவோர்க ளழியும்போகமின்பென்றே
இந்தமுகத்திற்றிரும்பார்க ளென்னுமீன ஞானியர்கள்
அந்தமுகத்தின்புற்றோரி னறையஞ்சொன்மாத்திரமாக
இந்தமுகத்திப்போகமதை யின்பென்றமுந்நுமெப்போதும். (அஎ)

போகத்துறைவோன் றன்மனையைப் பொருந்திப்பிறர்க்கீந்து
வெதுண்டோ, ஏகத்துறைவோன் றன்மனையை யிதயமொத்துப்பிற
ர்தமக்குச், சோகத்திறனும்போகத்தைச் சுகமென்றீயுமோவீயின்,
மோகத்துறைவோரகன்றோர்கண் மொழிவரவரைப் * பதிதரென்
றே. (அஅ)

இடைமுன்னீறிலகண்டபரத் தேகமாகியானந்தம்
உடையவறிஞர்தமக்கிச்சா ஆழேசந்நுமிலவாகும்
விடயமதனில்விருப்பமாய் மேவியுழுமுழன்றிடுவர்
கடையிலியமதூதர்களாற் கலங்கியுழுமுழன்றிடுவர். (அஆ)

இதுவேநான் குசாதனமு மியல்பாயுடையோரெய்துநெறி
இதுவேயென் னுமாருத விருளின் றிமிரைத்தான றுக்கும்
இதுவேஞானந்தரசம் ரமிக்கச்செய்யும்விஞ்ஞானம்
இதுவேயுனக்குமுறுதியென விசைத்தாளெனையாள ருளுமையே.

இந்தநெறியில்விகங்கமதை யெய்தியானுமவளருளால்
பந்தமகன் றுபரவெளியைப் பார்த்தேனனை த்துந்தானாகி

* பதிதர் எ-து குலம்சமயமுதலிய வொழுக்கத்திற்றவறினோர்.

கஅ0 பெரியநாயகியம்மைவிருத்தம்.

தொண்டர்தம்மனையிற்செல்வனென்றெழநின்
 சுதனழப்பொருதுநின்முலைப்பால்
 சுரந்தமுதுட்டிமன்னையாநீயாவாய்
 தொழுதுபோய்ப்பிரித்திலையென்னே
 வண்டர்தங்கங்கையன்னமங்கதன்க
 ண்டலதன்னையவந்தடையா
 வாடியிங்கிதன்கணமர்வுறப்பெறலா
 லடைந்துவான் கங்கையையிகழ்ந்து
 கெண்டையொண்வாளையுடனெழக்குதிப்பக்
 கிலைவலைக்கமுகின்மேற்றவழக்
 கிளர்மணிமுத்தநதியுடைவிருத்த
 கிரியமர்பெரியநாயகியே.

(க)

புரிசடைக்காட்டுளாடவிட்டிளவம்
 புலியினைச்சிறப்புலியொடுகோட்
 புல்தொழவிருக்குமொருபெருந்தெய்வப்
 புலப்பனிமலையிளமாணப்
 பரிவுறத்தொழுதுமருவியவதனாற்
 பயமறச்சாதி கடனது
 பாங்கர்வந்தெய்தப்பெற்றதென்றறிந்து
 பசுவெலாமருவுறப்பெறுமே
 சுரிசுழற்கயற்கட்பிறைறுதற்கனிவாய்த்
 துடியிடைக்குவிமுலைத்தளிர்க்கைத்
 துணைவிழற்கங்கைபெயர்சொலக்கூசுஞ்
 சுடர்மணிக்கட்செவிப்பணியான்
 கிரிமகட்கடுத்தகறைமிடற்றிறைவன்
 கிளக்குமேற்புகழெனத்தேதான்றிக்
 கிளர்மணிமுத்தநதியுடைவிருத்த
 கிரியமர்பெரியநாயகியே.

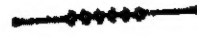
(க0)

பெரியநாயகியம்மைவிருத்தம்

முற்றிற்று.

பெரியநாயகியம்மை

கட்டளைக்கலித்துறை.

இறைவற்குத்தக்கவி றுமாப்பெனுமொழியின் றியொரு
மறுவற்றதன்மனையாட்கேற்றதாமி றுமாப்பனெனக்
குறைவற்றதெற்கொண்டிலகேற்றனைப்பலிகொள்ளுமரன்
பெறவுற்றனையனையேகுன் னறவாமும்பெரியம்மையே. (க)

பத்தர்க்குநெஞ்சமலர்மீ திருத்திப்பயந்துகொடுஞ்
சித்தர்க்ககலுநின்பாதாம்புயமொருசெஞ்சிலைமேல்
வைத்தற்குமெண்ணிமதியுடையனென்பன்வார்சடையான்
பித்தர்க்குத்தங்குண நூலினுஞ்செம்மைபெரியம்மையே. (உ)

இழைபொறுத்தாற்பொறைதானென்பரானல்லிசைப்புலவர்
மழைபொறுத்தார்புனன் முக்காற்பொறுக்கும்வழக்கதுண்டே
யுழைபொறுத்தார்நல்லியற்பகையார்மனைக்குற்றவொரு
பிழைபொறுத்தாய்நன்றுகாண்குன்றைவாமும்பெரியம்மையே. (ஃ)

கையன் றுதாமரைகண்ணன் றிளமென்கயலெனவே
பொய்யன் றுகங்கையைநீரென்றுசாதிப்பர்போர்விடையார்
மெய்யென் றுகொண்டிரேலறலாயினென்மென்கையிடைப்
பெய்யென் றுபின்னையறிவாய்தென்குன்றைப்பெரியம்மையே.

பொன்வாங்குசெஞ்சடைப்பாம்புகள் சுற்றும்புதுமதியி
னன்வாங்குகோடுகிழிக்குருகுவெண்டலைபடுங்கன்
முன்வாங்குமெத்தைநின்பாதாம்புயத்தின் முடிவணங்கித்
பின்வாங்கினில்லன்னமேகுன் னறவாமும்பெரியம்மையே. (ஈ)

கடிநறுமென்றருமீ திருப்பாரெனக்கங்கையென்பான்
முடிநடுவேறியிருந்தனன்வேனின்முதிர்விலத

கஅ2 பெரியநாயகியம்மை கலித்துறை.

னடியடைவாரெனச் சங்கரன் பாங்கரமர்ந்தனை
பிடிநடையேகுயிலேகுன் னைறவாமும்பெரியம்மையே. (சு)

கின்போலில ரருளாளரென் றேசொலநின் கொழுந
னென்போனொருவன் மகன் பூங்க முத்தினையீர்வலென்றே
யன்போர்சிறி துமிலனாகப்போகவதற்கிசைந்து
பின்போய்விடா துகண்டாய்குன் னைறவாமும்பெரியம்மையே. (எ)

செச்சைமலர்புரைவா னோடிமேனி திறந்துகொண்டு
கச்சையரவொன் றைசத்துக்கபாலங்கரத்தெடுத்திப்
பச்சையிலனை யார்மனைதோ றும்படர்ந்திரக்கும்
பிச்சையொழிகென் னொருவார்ததைசொல்வெம்பெரியம்மையே ()

சோதிப்பதியன் றிவேனொரு தெய்வந்தொழுதற்கில்லை
யோதிற்பிறரென வச்சமுருமலுயிர்களுல்லாம்
கீதிப்புதல்வர்களாயின வாதலிசீகொள்கற்புப்
பேதிப்பதன் றுகண்டாய்குன் னைறவாமும்பெரியம்மையே. (க)

கின்னையநாயகனென் றிருப்பாய்நினைநீத்தகன் று
தன்னேரில்பூவணத்தேயன் றுபோய்ச்செய்ததன்மையெலாஞ்
சொன்னேனலேனிநிநின் னோடொளிப்பதென் சொல்லுவன்யான்
பின்னேதெனக்குத்தருவாய்தென் குன் னைறப்பெரியம்மையே. ()

கற்றவத்துன்னைப்பெ றுமலைக்கென்ன முன்ன ல்கியுனைப்
பற்றுறக்கொண்டதெ லும்பேயணியும்பழமலைதான்
சற்றெனக்கையத்தரா துசொன்னும்மலைச்சா தியுள்ளே
பெற்றவர்க்கென்ன முலைவிலைகுன் னைறப்பெரியம்மையே. (கக)

கற்றாரறிசுவர்மக்கடம்பேறெனக்கட்டுரைத்த
சொற்றொனொருபெண்ணொழித்ததென்பாரொடுதொல் லுலகி
னற்றாண்மகற்பெ றுகென்றாசிசொல்பவர்நாணவுனைப்
பெற்றான்மலையரையன் குன் னைறவாமும்பெரியம்மையே. (கஉ)

கரியமிடறுடைப்பெம்மான் கரத்துழைக்கன்றொ டிமோ
ரரியமுடியம்புலியொடிமேவினையாடுகின் றாய்

பெரியநாயகியம்மை கலித்துறை. கஅக

தெரியவரியபதினாலுலகுமென்சிறற்றிலென்பாய்
பெரியவளென்பதுனக்கேதுகுன்றைப்பெரியம்மையே. (கக)

தண்ணூரிதழிபுனைவான்விழியினைதம்மனைகன்
பண்ணாவழிக்குமென்றேருநின்நிருமுகபங்கயத்திற்
கண்ணாயினருனக்கவ்வலைமாதங்கலைமகளும்
பெண்ணாரமுதனையாய்குன்றைவாமும்பெரியம்மையே. (கச)

உள்ளத்துறுபிணியேற்குமருந்துக்கென்றனைவந்து
மெள்ளத்தொழுவந்திருமுலைப்பான்மெல்வீரனுதியாற்
தெள்ளித்துளியளவாயினுந்தொட்டுத்தெறித்திலையுன்
பிள்ளைக்குங்கிள்ளைக்கும்பால்கொடுத்தாலென்பெரியம்மையே. (க)

ஆறுத்துயர்கொண்டடியேன்சலிப்பவதுசெவியி
லேருமலையிருந்தாலென்செய்வேனெங்களிச்சற்கொரு
கூறுகியண்டமுதலாயிளமைகுலவுதவப்
பேறுகிவாழ்பவளேகுன்றைவாமும்பெரியம்மையே. (கக)

நனைமாட்சிமென்கொன்றைத்தாரோன்றருமிருநாழிநெல்லால்
வினைமாட்சிகொண்டியிரெல்லாமளித்தருண்மேன்மையினுன்
மனைமாட்சியெய்துமுனக்கேபெருங்கற்புமாட்சியன்றிப்
பனைமாட்சியார்க்குண்டுலகீன்றகுன்றைப்பெரியம்மையே. (கஎ)

கொடியவிலங்கலொருசிலையாக்கியநின்பதிமேற்
கொடியவங்கன்சிலைபோயெடுத்தமுன்கொண்டெதிர்த்த
வொடிவிலருஞ்சிலைச்செங்கரும்போசொல்லுனதுநடுப்
பிடியுளடங்கியதென்னிதுகுன்றைப்பெரியம்மையே. (கஅ)

பண்டகுலீனையொடுபாடலந்தவப்பாமடந்தை
கண்டமுமாறுமதிநிரைபோலக்கவின்சனியும்
வெண்டலைமலைகிடந்தொளிர்தொளிக்குவீக்குமுலைப்
பெண்டகைமாமணிநீகுன்றைவாமும்பெரியம்மையே. (கக)

பெரியநாயகியம்மைகலித்துறை

முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குருபூசைநாட்கள்.

ஸ்ரீ குமாரதேவர்—புரட்டாசிஸ் பூர்வபக்ஷம் சதுர்த்தசி.
குழந்தைவேல்சுவாமிகள்—ஆடிஸ் அசுவனி.

சாத்திரங்களின் அட்டவணை.

எண்	சாத்திரங்களின் விபரம்.	பாடற் ஹெகை	பக்கம்.
1	மகாராஜா துறவு	117	36
2	சுத்தசாதகம்	95	64
3	விஞ்ஞான சாரம்	98	84
4	அத்துவிதவுண்மை	101	102
5	பிரமானுபூதிவிளக்கம்	102	119
6	ஞானவம்மானை	100	128
7	வேதாந்ததசாவத்தைக்கட்டளை		132
8	வேதாந்ததசகாரியக்கட்டளை		134
9	சகசநிட்டை	11	137
10	உபதேசசித்தாந்தக்கட்டளை		139
11	பிரமசித்தியகவல்		143
12	சிவதரிசன அகவல்		151
13	ஆகமநெறியகவல்		156
14	வேதநெறியகவல்		159
15	பிரமானுபவ அகவல்		162
16	சிவசமரசவாத அகவல்		165
	பெரியநாயகியம்மன் பதிகம்	10	168

சாத்திரங்களின் அட்டவணை முற்றிற்று.